

ເອກະສານສະເໜີຄໍາເຫັນ
ໂດຍສະພາການຄ້າ ແລະ
ອຸດສາຫະກຳເອີຣົບປະຈຳ ສປປ ລາວ
2018

ປັບປຸງອັນດັບຂອງ ສປປ ລາວ ໃນດັດສະນີໝາຍ
ຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ

ເອກະສານສະເໜີຄໍາເຫັນ ໂດຍສະພາການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳເອີຣົບປະຈຳ ສປປ ລາວ 2018

ປັບປຸງອັນດັບຂອງ ສປປ ລາວ ໃນດັດສະນີໝາຍ
ຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ

ໄດ້ຮັບທຶນຈາກ
ສະຫະພາບເອີຣົບ

ເອກະສານສະບັບນີ້ ສ້າງຂຶ້ນໂດຍໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເງິນຈາກສະຫະພາບເອີຣົບ. ເນື້ອໃນຂອງເອກະສານ
ສະບັບນີ້ ຖືເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງສະພາການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳເອີຣົບປະຈຳ ສປປ ລາວ ແຕ່ຝຣັ່ງຜູ້ດຽວ
ໂດຍບໍ່ໄດ້ສອງແສງເຖິງທັດສະນະຄໍາເຫັນໃດໆຂອງສະຫະພາບເອີຣົບ.

ເອກະສານສະບັບນີ້ ມີຈຸດປະສົງພຽງເພື່ອສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານເທົ່ານັ້ນ ແລະ ບໍ່ແມ່ນເພື່ອຝຶມເຜີຍແຜ່ ຫຼື ແຈກຢາຍທົ່ວໄປ.

© 2018 ສະພາການຄ້າແລະອຸດສາຫະກຳເອີຣົບ ປະຈຳ ສປປ ລາວ

ສະຫງວນທຸກສິດທີ່ມີຕໍ່ເອກະສານສະບັບນີ້. ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ສ້າງຄືນ, ແຈກຢາຍ ຫຼື ສົ່ງຜາກໃດໆຂອງເອກະສານສະບັບນີ້ ໃນທຸກຮູບແບບ ຫຼື ທຸກຮູບການ ເຊິ່ງລວມທັງການອັດເອກະສານ, ການບັນທຶກຈິດກ່າຍ ຫຼື ນຳໃຊ້ວິທີການທາງເອເລັກໂຕຣນິກ ຫຼື ກົນຈັກ ເພື່ອຈຸດປະສົງທີ່ກ່າວມານັ້ນ ໂດຍປາສະຈາກການໄດ້ຮັບອະນຸຍາດເປັນລາຍລັກອັກສອນຈາກຜູ້ພິມ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີການຢືມຄຳເວົ້າໂດຍຫຍໍ້ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການທົບທວນສຳຄັນ ແລະ ການນຳໃຊ້ອື່ນໆ ທີ່ບໍ່ແມ່ນເພື່ອຈຸດປະສົງທາງທຸລະກິດ ຫຼື ການຄ້າ ຕາມຂອບເຂດທີ່ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລິຂະສິດອະນຸຍາດ. ສຳລັບການຂໍອະນຸຍາດ, ແມ່ນໃຫ້ຂຽນຄຳຮ້ອງໄປຫາຜູ້ພິມ ຕາມທີ່ຢູ່ຂ້າງລຸ່ມນີ້.

ເອກະສານສະບັບນີ້ ມີຈຸດປະສົງພຽງເພື່ອສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານເທົ່ານັ້ນ ແລະ ບໍ່ແມ່ນເພື່ອພິມເຜີຍແຜ່ ຫຼື ແຈກຢາຍທົ່ວໄປ..

ທີ່ຢູ່: ວິລາ ອິນແປງ, ຕັ້ງຢູ່ເຮືອນເລກທີ 74, ຖະໜົນອິນແປງ,

ບ້ານວັດຈັນ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ,

ຕູ້ໄປສະນີ: 11781 ເມືອງຈັນທະບູລີ, 1000

ໂທ: +856.21 264330

ອີເມວ: contact@eccil.org

ຫາກທ່ານສົນໃຈສະບັບເປັນພາສາອັງກິດ, ສະເໜີໃຫ້ຕິດຕໍ່ພວກເຮົາໄດ້ທີ່:

ທີ່ຢູ່: ວິລາ ອິນແປງ, ຕັ້ງຢູ່ເຮືອນເລກທີ 74, ຖະໜົນອິນແປງ,

ບ້ານວັດຈັນ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ,

ຕູ້ໄປສະນີ: 11781 ເມືອງຈັນທະບູລີ, 1000

ໂທ: +856.21 264330

ອີເມວ: contact@eccil.org

ສາລະບານ

ພາກສະຫຼຸບຫຍໍ້	06
ພາກສະເໜີ	09
ບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດຂອງ - ບາງຄຸນລັກສະນະສໍາຄັນ	10
ຄຸນລັກສະນະສໍາຄັນຂອງບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດຂອງ ທະນາຄານໂລກ	11
ວິທີການວິທະຍາ - ສ່ວນທີ່ຍາກ	12
ວິທີການວິທະຍາ - ສ່ວນທີ່ງ່າຍ	14
ອັນດັບຂອງ ສປປ ລາວ ໃນບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ	15
ຍຸດທະສາດປັບປຸງອັນດັບຂອງ ສປປ ລາວ ໃຫ້ຕໍ່າກວ່າ 100	16
ສະເໜີການປັບປຸງອັນດັບຂອງໝວດຕົວຊີ້ວັດເປົ້າໝາຍ	17
ການຄິດໄລ່ ອັນດັບລວມຂອງ ສປປ ລາວ ບົນພື້ນຖານການປັບປຸງປ່ຽນແປງຕາມທີ່ໄດ້ສະ ເໜີແລກປ່ຽນ	28
ສະເໜີການປັບປຸງປ່ຽນແປງ - ບາດກ້າວໃນຕໍ່ໜ້າ?	29
ພາກສະຫຼຸບ	30

ພາກສະຫຼຸບຫຍໍ້

ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຖືເປັນວຽກບຸລິມະສິດທີ່ຕ້ອງປັບປຸງອັນດັບຂອງປະເທດທີ່ຖືກຈັດ ໃນບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດຂອງທະນາຄານໂລກ (ນັບຈາກນີ້ໄປ, ເອກະສານສະບັບນີ້ຈະກ່າວເຖິງບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວໃນຊື່ “ດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ”) ຄືຈາກອັນດັບປະຈຸບັນ (ທີ 141) ໃຫ້ ຢູ່ໃນອັນດັບຕໍ່າກວ່າ 100 ໃຫ້ໄດ້ພາຍໃນປີ 2020.

ສະພາການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳຂອງເອີຣົບປະຈຳ ສປປ ລາວ (ECCIL) ຂໍສະເໜີເປັນອີກໜຶ່ງແຮງ ເພື່ອຊ່ວຍປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການບັນລຸເຈດຈຳນົງຂອງລັດຖະບານ ໂດຍຂໍປະກອບຄຳເຫັນລະອຽດດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບຢ່າງສູງຕໍ່ລັດຖະບານ ເພື່ອສະເໜີແລກປ່ຽນ ກ່ຽວກັບວິທີທີ່ຈະສາມາດບັນລຸໄດ້ຕາມເຈດຈຳນົງທີ່ລັດຖະບານໄດ້ຕັ້ງເປົ້າໝາຍເອົາໄວ້.

ເມື່ອພິຈາລະນາຈາກກຳນົດເວລາເຜີຍແຜ່ບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ ປະຈຳປີ 2020 ແລະ ເວລາທີ່ທະນາຄານໂລກເຮັດການສຶກສາສຳຫຼວດ ເພື່ອສະໜອງຂໍ້ມູນເຂົ້າໃນການສ້າງບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວ, ທາງ ECCIL ພໍປະເມີນໄດ້ວ່າ: ຍັງເຫຼືອເວລາອີກປະມານໜຶ່ງປີນັບຈາກນີ້ ເພື່ອດຳເນີນການປັບປຸງປ່ຽນແປງສິ່ງຈຳເປັນຕ່າງໆ ເພື່ອເຮັດແນວໃດໃຫ້ການປ່ຽນແປງເຫຼົ່ານັ້ນຖືກເຊື່ອມສານເຂົ້າໃນຂະບວນການເຮັດວຽກປົກກະຕິ ແລະ ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທັນເວລາ ກັບການສຳຫຼວດເກັບກຳຂໍ້ມູນທີ່ນຳໃຊ້ສ້າງບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ ປະຈຳປີ 2020.

ດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ ເປັນກົດຈະກຳປະເມີນຕໍ່ເນື່ອງ ດັ່ງນັ້ນ ເຖິງຈະບັນລຸໄດ້ແລ້ວ, ແຕ່ຫາກ ບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆທີ່ຖືກຍົກຂຶ້ນໃນບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວ, ເຫັນວ່າ: ມີຄວາມສ່ຽງທີ່ອັນດັບຂອງປະເທດຈະຕົກໄປຢູ່ອັນດັບທີ່ສູງກວ່າ 100 ຄືນໄດ້ອີກ ພາຍໃນໄລຍະເວລາບໍ່ດົນ.

ບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ ບໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍເຈດຈຳນົງຢ່າງໃຫ້ເປັນບົດລາຍງານທີ່ມີເນື້ອໃນຄົບຖ້ວນຮອບດ້ານ, ບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວ ມີລັກສະນະຊັງຊາລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ດັດສະນີໝາຍສາມາດລວມເອົາ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງດັດສະນີໝາຍ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ບັນດາຕົວຊີ້ວັດຕ່າງໆສາມາດນຳໃຊ້ເປັນເອກະພາບກັນໃນທົ່ວ 190 ປະເທດທົ່ວໂລກທີ່ຖືກປະເມີນ.

ບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ ນຳໃຊ້ກໍລະນີສົມມຸດທີ່ເປັນມາດຕະຖານເອກະພາບ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດສົມທຽບບັນດາໝວດຕົວຊີ້ວັດໄດ້ທົ່ວໂລກ. ບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ ແມ່ນຖືກສ້າງຂຶ້ນບົນພື້ນຖານຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ໄດ້ຮັບຈາກແບບສອບຖາມທີ່ຖືກອອກແບບມາສະເພາະສຳລັບຜູ້ຊ່ຽວຊານ ທີ່ເໝາະສົມໃນແຕ່ລະຂົງເຂດເສດຖະກິດ ຫຼື ຂະແໜງການພາຍໃນເສດຖະກິດ (ໃນນັ້ນລວມມີຜູ້ບໍລິການຂົນສົ່ງ, ນັກວິຊາການ, ຜະນົກງານລັດ, ນັກກິດໝາຍ ແລະ ຜະນົກງານກຸ່ມທະນາຄານໂລກທີ່ປະຈຳຢູ່ພາຍໃນປະເທດ), ພ້ອມນັ້ນຍັງມີຂໍ້ມູນຂ່າວສານຈາກລະບົບກົດໝາຍກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນອື່ນໆ.

ດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ ປະກອບດ້ວຍ 10 ໝວດຕົວຊີ້ວັດ ລະອຽດມີຄື:

1. ການເລີ່ມຕົ້ນທຸລະກິດ
2. ການຂໍໃບອະນຸຍາດປຸກສ້າງ
3. ການເອົາໄຟຟ້າເຂົ້າ
4. ການຈົດທະບຽນຊັບສິນ
5. ການເຂົ້າເຖິງສິນເຊື່ອ
6. ການປົກປ້ອງຜູ້ລົງທຶນ ຫຼື ຜູ້ຖືຮຸ້ນລາຍນ້ອຍ
7. ການມອບອາກອນ
8. ການຄ້າຂ້າມແດນ
9. ການປະຕິບັດສັນຍາ
10. ການແກ້ໄຂການລົ້ມລະລາຍ

ແຕ່ລະໝວດຕົວຊີ້ວັດບັນຈຸຫຼາຍຕົວຊີ້ວັດທີ່ຖືກປັບໃຫ້ເປັນມາດຕະຖານເອກະພາບ ພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂສະເພາະຂອງແຕ່ລະໝວດຕົວຊີ້ວັດ, ອີງຕາມທະນາຄານໂລກ ບາງຄັ້ງເພີ່ມເອີ້ນວ່າ: “ກໍລະນີສົມມຸດມາດຕະຖານ” – ກໍລະນີສົມມຸດເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນຖືກກຳນົດມາຢ່າງໜັກແໜ້ນ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດສົມທຽບກັນໄດ້ຢ່າງເປັນທຳ ແລະ ໂປ່ງໃສທົ່ວ 190 ປະເທດ ທີ່ຖືກລວມ

ເຂົ້າໃນການປະເມີນດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ.

ດ້ວຍທັດສະນະປ່ອຍໃຫ້ຂໍ້ມູນເລົ່າເລື່ອງ, ຈຶ່ງໄດ້ມີການຮັບຮອງເອົາຍຸດທະສາດ “ເດັດໝາກໄມ້ໜ່ວຍຢູ່ຕ່ຳກ່ອນ” ເພື່ອແນະນຳການປັບປຸງອັນດັບຂອງ ສປປ ລາວ ດ້ວຍການແກ້ໄຂບັນດາໝວດຕົວຊີ້ວັດ ທີ່ມີຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຫຼືມີຄະແນນຂີ້ຮ້າຍສຸດ ໂດຍມີອັນດັບສູງກວ່າ 100 ເນື່ອງຈາກພົບວ່າ: ໝວດຕົວຊີ້ວັດເຫຼົ່ານັ້ນ ມີຄວາມສະດວກງ່າຍໃນການປັບປຸງປ່ຽນແປງ ເຊິ່ງສາມາດກຳນົດຕົວຊີ້ວັດເປົ້າໝາຍພາຍໃນໝວດຕົວຊີ້ວັດເປົ້າໝາຍ ແລ້ວດຳເນີນການປັບປຸງເພື່ອໃຫ້ມີຜົນກະທົບສູງສຸດ. ECCIL ບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຄຳເຫັນກ່ຽວກັບວິທີປັບປຸງດັດແກ້ໃນທາງກົດໝາຍ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການປ່ຽນແປງເຫຼົ່ານັ້ນມີຜົນສັກສິດ ໂດຍເຫັນວ່າ: ນັ້ນເປັນວຽກຂອງລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ມີທຶກໝວດຕົວຊີ້ວັດທີ່ມີອັນດັບສູງກວ່າ 100 ເຊິ່ງເອກະສານສະບັບນີ້ ຈະສົນທະນາແລກປ່ຽນ ໂດຍສຸມໃສ່ບັນດາໝວດເຫຼົ່ານັ້ນ ກໍ່ຄືອີກໜຶ່ງໝວດເພີ່ມເຕີມຄື **ການປະຕິບັດສັນຍາ**, ຍ້ອນໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ ມີອັນດັບໃກ້ຄຽງຫຼາຍກັບຄະແນນຕັດອັນດັບທີ 100.

ໃນຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມ, ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຈັດໝວດຕົວຊີ້ວັດແລະບັນດາຕົວຊີ້ວັດກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ຖືກຄັດເລືອກມາເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການສະເໜີປັບປຸງ ໃນນັ້ນໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄະແນນເບື້ອງຕົ້ນ ຕາມຂໍ້ມູນປີ 2018 (ຄະແນນປະຈຸບັນ) ແລະຄະແນນເປົ້າໝາຍ ທີ່ສະເໜີໃຫ້ບັນລຸ. ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈວ່າ: ຕົວຊີ້ວັດເຫຼົ່ານີ້ ໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ອ່ານເບິ່ງເນື້ອໃນພາຍໃຕ້ຂໍ້ກ່ຽວຂ້ອງໃນແຕ່ລະໝວດຕົວຊີ້ວັດ.

ບັນຊີລາຍຊື່ໝວດຕົວຊີ້ວັດເປົ້າໝາຍ ແລະ ສະເໜີການປັບປຸງປ່ຽນແປງຕໍ່ຕົວຊີ້ວັດເປົ້າໝາຍ						
ໝວດຕົວຊີ້ວັດ	ຕົວຊີ້ວັດ	ຄະແນນປະຈຸບັນ	ຄະແນນເປົ້າໝາຍ	ຕົວຊີ້ວັດ	ຄະແນນປະຈຸບັນ	ຄະແນນເປົ້າໝາຍ
1) ການແກ້ໄຂການລົ້ມລະລາຍ	<u>ອັດຕາການກັກຄືນ</u>	0,0	15	<u>ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງເກັບໄຂການລົ້ມລະລາຍ</u>	0,0	4,5
2) ການປົກປ້ອງຜູ້ລົງທຶນລາຍນ້ອຍ	<u>ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງສະມາຊິກສະພາບໍລິຫານ/ຄວາມໂປ່ງໃສຂອງບໍລິສັດ</u>	1	5	<u>ຄວາມສະດວກໃນການຮ້ອງຟ້ອງຂອງຜູ້ຄືຮັບ</u>	3	5
3) ການເລີ່ມຕົ້ນທຸລະກິດ	<u>ໄລຍະເວລາ</u>	67	45	<u>ຂັ້ນຕອນ</u>	8	4
4) ການເອົາໄຟຟ້າເຂົ້າ	<u>ໄລຍະເວລາ</u> <u>ຂັ້ນຕອນ</u>	134 6	74 5	<u>ຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືໃນການຈ່າຍໄຟຟ້າ ແລະ ອື່ນໆ</u>	2	5
5) ການມອບອາກອນ	<u>ໄລຍະເວລາ</u> <u>ການມອບ</u>	362 35	190 10	<u>ປະຕິບັດໄດ້ຕາມການມອບ ອມພ</u> <u>ໄລຍະເວລາທີ່ໃຊ້ຂໍຄືນ ອມພ</u>	0 0	20 40
6) ການຄ້າຂ້າມແດນ	<u>ເວລາທີ່ໃຊ້ໃນການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ (ການປະຕິບັດຕາມຕົ້ນໄຂທາງເອກະສານ)</u>	216	100	<u>ເວລາທີ່ໃຊ້ ໃນການສຳອອກ (ການປະຕິບັດຕາມຕົ້ນໄຂທາງເອກະສານ)</u>	216	100
7) ການປະຕິບັດສັນຍາ	<u>ຄະນະພາບຂອງຂະບວນການຕຸລາການ</u>	5,5	7,5			

ກ່ອນອື່ນໝົດ, ເອກະສານສະບັບນີ້ ຈະສົນທະນາແຕ່ລະໝວດຕົວຊີ້ວັດຈາກທັງໝົດໝວດຕົວຊີ້ວັດເປົ້າໝາຍ, ແລ້ວຄັດເລືອກເອົາຕົວຊີ້ວັດເພື່ອປັບປຸງ ບົນຜົນຖານຍຸດທະສາດ “ເດັດໝາກໄມ້ໜ່ວຍຢູ່ຕ່ຳກ່ອນ” ພ້ອມທັງສະເໜີການປັບປຸງປ່ຽນແປງ

ທີ່ແທດເໝາະກັບສະພາບຄວາມເປັນຈິງ. ການປັບປຸງປ່ຽນແປງ ແມ່ນລວມເອົາການຫຼຸດເວລາ ແລະ ຈຳນວນບາດກ້າວ ທີ່ຈຳເປັນໃນການເຮັດສຳເລັດຂະບວນການສະເພາະໃດໜຶ່ງ, ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ຫຼື ວິທີການທາງເອເລັກໂຕຣນິກ ແລະ ການຫັນເປັນທັນສະໄໝສຳລັບການແຈ້ງ ຫຼື ການຈົດທະບຽນ ແລະ ການປັບປຸງດັດແກ້ບາງລະບຽບຂັ້ນຕອນ. ສິ່ງສຳຄັນທີ່ສຸດ, ເພື່ອໃຫ້ການປັບປຸງປ່ຽນແປງ ທີ່ໄດ້ນຳສະເໜີຖືກປະເມີນໃນຮອບການສຶກສາເກັບຂໍ້ມູນຮອບຖັດໄປຂອງ ທະນາຄານໂລກ, ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ລວມເອົາການປັບປຸງປ່ຽນແປງເຫຼົ່ານັ້ນເຂົ້າໃນຂະບວນການເຮັດວຽກປົກກະຕິ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງຄົບຖ້ວນ. ຄະແນນເປົ້າໝາຍ ທີ່ສະແດງໃຫ້ເບິ່ງໃນຕາຕະລາງຂ້າງເທິງນັ້ນ ແມ່ນສ່ອງແສງຜົນໄດ້ຮັບຂອງຂໍ້ສະເໜີປັບປຸງປ່ຽນແປງທີ່ແທດເໝາະກັບສະພາບຕົວຈິງ.

ດ້ວຍການນຳໃຊ້ຝາຍເອັກເຊວຄິດໄລ່ອັນດັບທີ່ສະໜອງໃຫ້ທາງອິນເຕີເນັດໂດຍທະນາຄານໂລກ, ເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະຄິດໄລ່ອັນດັບລວມໃໝ່ຂອງ ສປປ ລາວ ບົນຜືນຖານຄະແນນໃໝ່ທີ່ຈະໄດ້ຈາກການປັບປຸງປ່ຽນແປງທີ່ສະເໜີນັ້ນ - **ຖ້າ ສປປ ລາວ ຫາກສາມາດລວມເອົາການປັບປຸງປ່ຽນແປງເຫຼົ່ານັ້ນເຂົ້າໃນຂະບວນການເຮັດວຽກຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ ທັນກຳນົດເວລາການປະເມີນບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດສຳລັບປີ 2020, ແມ່ນ ສປປ ລາວ ໝາຍຈະໄດ້ອັນດັບລວມຢູ່ທີ່ 90. ຖ້າການປັບປຸງຕໍ່ໜວດຕົວຊີ້ວັດ ການປະຕິບັດສັນຍາ ຫາກຖືກລວມເຂົ້ານຳ, ອັນດັບທີ່ຂອງ ສປປ ລາວ ຈະຖືກປັບໄປຢູ່ທີ່ 88.**

ອັນດັບຕາມບົດລາຍງານປີ 2018 ສຳລັບແຕ່ລະໜວດຕົວຊີ້ວັດ ແລະ ອັນດັບໃໝ່ຕາມບົດລາຍງານປີ 2020 ທີ່ຈະໄດ້ຕາມການສະເໜີປັບປຸງຕົວຊີ້ວັດເປົ້າໝາຍ ສາມາດເບິ່ງໄດ້ໃນຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມນີ້:

ສົມທຽບອັນດັບຕາມບົດລາຍງານປີ 2018 ສຳລັບແຕ່ລະໜວດຕົວຊີ້ວັດ ແລະ ອັນດັບໃໝ່ຕາມບົດລາຍງານປີ 2020 ທີ່ຈະໄດ້ຕາມການສະເໜີປັບປຸງຕົວຊີ້ວັດເປົ້າໝາຍ		
ໜວດຕົວຊີ້ວັດ	ອັນດັບ 2018	ອັນດັບ 2020 (ອັນດັບໃໝ່)
1) ການແກ້ໄຂການລົ້ມລະລາຍ	168	163
2) ການປົກປ້ອງຜູ້ລົງທຶນລາຍນ້ອຍ	172	119
3) ການເລີ່ມຕົ້ນທຸລະກິດ	164	111
4) ການເອົາໄຟຟ້າເຂົ້າ	149	84
5) ການມອບອາກອນ	156	66
6) ການຄ້າຂ້າມແດນ	124	82
7) ການປະຕິບັດສັນຍາ	97	70
ອັນດັບລວມຂອງປະເທດ	141	88

ສະພາການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳເອີຣົບປະຈຳ ສປປ ລາວ ມີຄວາມຍິນດີ ທີ່ຈະແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມຊຳນິຊຳນານທີ່ຕົນມີກ່ຽວກັບການປັບປຸງດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ ເພື່ອຊ່ວຍລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ຜະນົກງານລັດ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ. ເມື່ອຝຶກຈາລະນາຈາກຄວາມຮືບດ່ວນຂອງໜ້າວຽກດັ່ງກ່າວ, ECCIL ຂໍແນະນຳໃຫ້ສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດຂຶ້ນໃນຂັ້ນຊີ້ນຳສູງສຸດ ເພື່ອຂັບເຄື່ອນໃຫ້ມີການປັບປຸງປ່ຽນແປງທີ່ຕ້ອງການເຮັດແນວໃດໃຫ້ສາມາດບັນລຸອັນດັບທີ່ຕ່ຳກວ່າ 100 ໃນບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດປະຈຳປີ 2020.

ພາກສະເໜີ

ECCIL ຕ້ອງການຢາກຊ່ວຍເຈດຈຳນົງຂອງລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໃນການປັບປຸງອັນດັບຂອງປະເທດໃນບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດໃຫ້ຢູ່ຕ່ຳກວ່າອັນດັບ 100 ພາຍໃນປີ 2020. ໃນເອກະສານສະເໜີຄຳເຫັນສະບັບນີ້, ECCIL ສະເໜີບາງຄຳແນະນຳດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບຢ່າງສູງ ເພື່ອແລກປ່ຽນວິທີທີ່ຈະຊ່ວຍລັດຖະບານໃຫ້ສາມາດບັນລຸໄດ້ຕາມເຈດຈຳນົງທີ່ກຳນົດໄວ້.

ເພື່ອຮັບໃຊ້ເປັນເຄື່ອງມືຊ່ວຍການສົນທະນາແລກປ່ຽນລະຫວ່າງພະນັກງານລັດ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ, ໃນເອກະສານສະເໜີຄຳເຫັນສະບັບນີ້, ທາງ ECCIL ຈະສະເໜີຍຸດທະສາດ ເພື່ອຊ່ວຍບັນລຸອັນດັບທີ່ຕ່ຳກວ່າ 100.

ເອກະສານສະເໜີຄຳເຫັນສະບັບນີ້ ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການແລກປ່ຽນເຫດຜົນ ທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ ແລະ ບາງຄຸນລັກສະນະທີ່ຜິດເດັ່ນຂອງບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວ; ແລ້ວຕາມດ້ວຍພາບລວມຂອງບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ, ວິທີການວິທະຍາ ແລະ ວິທີຄິດໄລ່ບາງຕົວປ່ຽນ ແລະ ອັນດັບລວມສຸດທ້າຍ.

ແທນທີ່ຈະສຶກສາເບິ່ງທຸກໝວດ ແລະ ແຕ່ລະໝວດຕົວຊີ້ວັດ ຕະຫຼອດເຖິງທຸກຕົວປ່ຽນ ຫຼື ຕົວຊີ້ວັດ ພາຍໃນແຕ່ລະໝວດ, ECCIL ຈະສຸມໃສ່ສະເພາະແຕ່ໝວດຕົວຊີ້ວັດທີ່ສອດຄ່ອງຕາມຍຸດທະສາດ “ເດັດໝາກໄມ້ໜ່ວຍຢູ່ຕ່ຳກ່ອນ” – ໝາກໄມ້ໜ່ວຍຢູ່ຕ່ຳໝາຍເຖິງ ໝວດຕົວຊີ້ວັດທີ່ມີຄະແນນຕ່ຳ ແຕ່ງ່າຍທີ່ຈະປັບຄະແນນຂຶ້ນໂດຍປາສະຈາກການສ້າງການລົບກວນຫຼາຍຈົນເກີນໄປ. ຍຸດທະສາດເດັດໝາກໄມ້ໜ່ວຍຢູ່ຕ່ຳກ່ອນ ແມ່ນການຄັດເລືອກເອົາຕົວປ່ຽນ ແລະ ຍຸດທະວິທີພາຍໃນໝວດຕົວຊີ້ວັດເປົ້າໝາຍເຫຼົ່ານັ້ນ ເພື່ອດຳເນີນການປັບປຸງປ່ຽນແປງໂດຍທີ່ບໍ່ຕ້ອງປັບປຸງປ່ຽນແປງນິຕິກຳ ແລະ ຂະບວນການເຮັດວຽກຕ່າງໆໃນການບໍລິຫານລັດຫຼາຍຈົນເກີນໄປ. ECCIL ບໍ່ໄດ້ລວມເອົາໝວດຕົວຊີ້ວັດ ທີ່ ສປປ ລາວໄດ້ຄະແນນຕື່ມແລ້ວ ແຕ່ສຸມໃສ່ສະເພາະແຕ່ຂົງເຂດທີ່ເຫັນວ່າ: ຈຳເປັນຕ້ອງມີການປັບປຸງປ່ຽນແປງ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຕ່າງໆ ຈາກການປັບປຸງອັນດັບຂອງປະເທດໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

ສຸດທ້າຍ, ເອກະສານສະບັບນີ້ ສະຫຼຸບດ້ວຍການສະໜອງຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບບັນດາໝວດຕົວຊີ້ວັດ ແລະ ຕົວຊີ້ວັດທີ່ປະກອບເຂົ້າໃນບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ, ແລະ ໃຫ້ຄຳເຫັນກ່ຽວກັບຄຸນລັກສະນະຊົ່ວຄາວ ຂອງການປະເມີນດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ ພ້ອມດ້ວຍຄຳເຫັນກ່ຽວກັບຄວາມສູງ ຂອງການພຽງແຕ່ເຮັດແບບເກົ່າຄືທີ່ຜ່ານມາ – ຄືດັ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ຜະເຊີນໃນໄລຍະສາມປີຜ່ານມາ, ເຖິງວ່າ: ຈະມີການປັບປຸງປ່ຽນແປງຫຼາຍຢ່າງດ້ານນິຕິກຳ ແລະ ລະບຽບຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານລັດ, ແຕ່ໃນໄລຍະເວລາດັ່ງກ່າວເຫັນວ່າ: ອັນດັບຂອງປະເທດໄດ້ຫຼຸດລົງຈາກທີ 135 ມາເປັນທີ 139 ແລະ ທີ 141. ພ້ອມນີ້, ECCIL ຍັງສະເໜີວ່າ: ຖ້າເສດຖະກິດຈະດູດຊັບການປັບປຸງປ່ຽນແປງຕ່າງໆໄດ້ທັນກຳນົດເວລາສຳລັບບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ ປະຈຳປີ 2020, ການປັບປຸງປ່ຽນແປງເຫຼົ່ານັ້ນ ແມ່ນຕ້ອງເຮັດໃຫ້ສຳເລັດພາຍໃນປີໜ້າ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ຈຶ່ງຖືເປັນເລື່ອງຮີບດ່ວນຢູ່ ແລະ ດີແທ້ຕ້ອງມີຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດໃນຂັ້ນການນຳສູງສຸດ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ທຸກການປັບປຸງປ່ຽນແປງຕ່າງໆທີ່ສະເໜີ ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ ແລະ ສາມາດເຊື່ອມສານເຂົ້າໃນຂະບວນການເຮັດວຽກປົກກະຕິໄດ້ທັນເວລາການເກັບກຳຂໍ້ມູນສຳລັບບົດລາຍງານປີ 2020.

ບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດຂອງ - ບາງຄຸນລັກສະນະສໍາຄັນ

ພະນະທ່ານນາຍົກລັດຖະມົນຕີແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ກ່າວເຈດຈຳນົງຕ້ອງການຫຼຸດອັນດັບຂອງປະເທດລາວທີ່ຖືກຈັດໃນບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດໃຫ້ຢູ່ໃນອັນດັບຕໍ່າກວ່າ 100 ພາຍໃນປີ 2020. ເມື່ອພິຈາລະນາເບິ່ງເຈດຈຳນົງດັ່ງກ່າວແລ້ວ ເຫັນໄດ້ວ່າ: ສປປ ລາວ ສາມາດເຮັດບັນລຸໄດ້ ໂດຍເອກະສານສະບັບນີ້ຈະສົນທະນາເນື້ອໃນກ່ຽວກັບວິທີໃນການເຮັດໃຫ້ບັນລຸໄດ້ຕາມເຈດຈຳນົງດັ່ງກ່າວນັ້ນ.

ວຽກນີ້ຖືເປັນເລື່ອງຮີບດ່ວນ. ຕາມປົກກະຕິແລ້ວ, ບົດລາຍງານຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ ແມ່ນໄດ້ຮັບການພິມເຜີຍແຜ່ ໃນຊຸມເດືອນທ້າຍປີຂອງທຸກໆປີ ໂດຍມີປີໃໝ່ເປັນຊື່ຂອງບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວ ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ: ບົດລາຍງານ ປີ 2018 ແມ່ນພິມເຜີຍແຜ່ໃນເດືອນພະຈິກ ປີ 2017. ຄ້າຍຄືກັນນັ້ນ, ບົດລາຍງານຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ ປີ 2020 ແມ່ນຈະຖືກເຜີຍແຜ່ໃນທ້າຍປີ 2019 ໂດຍວຽກເກັບກຳວິເຄາະຂໍ້ມູນສໍາລັບບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວນັ້ນ, ທາງນັກຄົ້ນຄວ້າວິໄຈຂອງທະນາຄານໂລກ ເພິ່ນໝາຍຈະເຮັດສໍາເລັດປະມານເດືອນມິຖຸນາ 2019.

ເນື່ອງຈາກນັກຄົ້ນຄວ້າວິໄຈຂໍ້ມູນຂອງທະນາຄານໂລກທີ່ສ້າງບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວ ສຶກສາເບິ່ງຂໍ້ມູນຈາກພາກປະຕິບັດຕົວຈິງຫຼາຍກວ່າສິ່ງທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນບັນດາລະບຽບກົດໝາຍຕ່າງໆ, ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຕ້ອງສາມາດສະແດງໃຫ້ເຫັນໄດ້ໃນພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ ໂດຍສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າມີການເຊື່ອມສານເຂົ້າໃນວຽກງານ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງຂອງສະຖາບັນ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆ ກ່ອນໄລຍະທີ່ທາງນັກຄົ້ນຄວ້າວິໄຈຂອງທະນາຄານໂລກຈະເລີ່ມເກັບກຳຂໍ້ມູນເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການສ້າງບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວ. ເນື່ອງຈາກຢູ່ບາງປະເທດໃນເວລາມີການປ່ຽນແປງໃດໜຶ່ງພົບວ່າ: ຕ້ອງໃຊ້ເວລາຫຼາຍເດືອນກ່ອນທີ່ຈະເຫັນການປ່ຽນແປງເກີດຂຶ້ນໃນພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ, ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນັ້ນ, ຕ້ອງປະກາດນຳໃຊ້ແລະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາລະບຽບການ, ດຳລັດ ແລະ ກົດໝາຍຕ່າງໆ ໃຫ້ໄດ້ຢ່າງສົມບູນ ໃຫ້ໄວເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້ ເພື່ອໃຫ້ເຫັນການປ່ຽນແປງເກີດຂຶ້ນ ຢ່າງຊ້າສຸດພາຍໃນທ້າຍປີ 2018 ຈຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ຖືກປະເມີນນັ້ນ ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບໄລຍະການວິເຄາະຂໍ້ມູນ ໃນປີ 2019 ເຊິ່ງຈະຖືກນຳໃຊ້ເປັນພື້ນຖານໃຫ້ການສ້າງບົດລາຍງານປີ 2020. ເມື່ອພິຈາລະນາຈາກໄລຍະເວລາ ທີ່ສ້າງເອກະສານສະເໜີຄຳເຫັນສະບັບນີ້ (ຄືໃນເດືອນພະຈິກ 2017) ແລ້ວນັ້ນໝາຍວ່າ: ລັດຖະບານລາວມີເວລາປະມານປີປາຍໜ້ອຍໜຶ່ງ ທີ່ຕ້ອງເຫັນດີເປັນເອກະພາບ, ສ້າງ, ອອກນິຕິກຳ ຫຼື ສະເໜີກົດໝາຍກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້ສະພາແຫ່ງຊາດຮັບຮອງ, ສ້າງສໍາເລັດສົມບູນ, ປະກາດນຳໃຊ້ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເພື່ອນຳໄປສູ່ການປ່ຽນແປງຕ່າງໆທີ່ຕ້ອງການ ເຊິ່ງຈະຊ່ວຍບັນລຸອັນດັບຂອງປະເທດໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າກວ່າ 100 ໃນບົດລາຍງານຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ.

ຂໍສະເໜີໃຫ້ເຂົ້າໃຈເປັນເອກະພາບກັນວ່າ: ດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ ຖືເປັນການແຂ່ງຂັນຕໍ່ເນື່ອງລະຫວ່າງປະເທດ ຫຼື ເສດຖະກິດທີ່ເຂົ້າຮ່ວມການປະເມີນ ບໍ່ແມ່ນການແຂ່ງຂັນເທື່ອດຽວແລ້ວສິ້ນສຸດ. ດັ່ງນັ້ນ, ສິ່ງທີ່ໜ້າເປັນຫວັງມີຢູ່ວ່າ: ຫຼັງຈາກ ສປປ ລາວ ສາມາດບັນລຸອັນດັບທີ່ຕໍ່າກວ່າ 100 ໄດ້ແລ້ວ ພາຍໃນປີ 2020 ແຕ່ຖ້າ ສປປ ລາວ ບໍ່ສືບຕໍ່ປັບປຸງປະຕິບັດເພີ່ມເຕີມອີກໃນຊຸມປີຕໍ່ຈາກນັ້ນ, ອັນດັບທີ່ຕໍ່າ ກວ່າ 100 ກໍ່ຈະຢູ່ບໍ່ດົນ ຍ້ອນອັນດັບທີ່ມີການຈັດນັ້ນ ແມ່ນຕ້ອງແຂ່ງຂັນຕໍ່ເນື່ອງກັບບັນດາປະເທດຕ່າງໆ, ອັນດັບທີ່ຍາດມາໄດ້ຂອງປະເທດລາວ ຈຶ່ງສ່ຽງຈະຕົກໄປຢູ່ໃນອັນດັບທີ່ສູງກວ່າ 100.

ເພື່ອສະດວກໃນການອ່ານເນື້ອໃນທີ່ເຫຼືອພາຍໃນເອກະສານສະບັບນີ້, ຄຳວ່າ: “ດັດສະນີໝາຍດັ່ງກ່າວ” ແມ່ນຈະຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອອ້າງອີງເຖິງ ບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດຂອງທະນາຄານໂລກ. ດັດສະນີໝາຍດັ່ງກ່າວ ປະກອບດ້ວຍສິບໝວດ - ບາງຄັ້ງອາດຈະມີການເພີ່ມໝວດຮັບເຊີນ ແຕ່ສິ່ງຄົ້ນພົບຂອງໝວດຮັບເຊີນ ແມ່ນຈະບໍ່ຖືກລວມເຂົ້າໃນການຄິດໄລ່ດັດສະນີໝາຍສຸດທ້າຍຂອງປີ ທີ່ນຳໃຊ້ສ້າງບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວນັ້ນ.

ໂດຍແຕ່ລະໝວດ ປະກອບດ້ວຍກຸ່ມຕົວຊີ້ວັດ. ບາງໝວດເຊັ່ນ: **ການແກ້ໄຂການຫຼົ້ມລະລາຍ**, ມີພຽງແຕ່ສອງຕົວຊີ້ວັດ ແຕ່ບາງໝວດເຊັ່ນ: **ການຄ້າຂ້າມແດນ** ມີຈຳນວນຕົວຊີ້ວັດສູງເຖິງແປດຕົວຊີ້ວັດ.

ບາງຄັ້ງ, ຕົວຊີ້ວັດ ແມ່ນຢູ່ໃນຮູບການວັດແທກບາງຂະບວນການ ເຊັ່ນ: ຈຳນວນເວລາທີ່ໃຊ້ໃນການດຳເນີນແຈ້ງຜ່ານເອກະສານ ໃນເວລານຳເຂົ້າສິນຄ້າ. ບາງເທື່ອ, ຕົວຊີ້ວັດ ແມ່ນສັງລວມຄະແນນຢູ່ບົນພື້ນຖານຕົວຊີ້ວັດຍ່ອຍ ເວົ້າສະເພາະຕົວຊີ້ວັດດ້ານຄຸນະພາບ ເຊິ່ງມີການໃຫ້ຄະແນນຕາມຄວາມເປັນຈິງບາງຢ່າງເຊັ່ນ: ປະເທດມີການປະຕິບັດກົດໝາຍສະເພາະ ຫຼື ມີກົນໄກສະເພາະຮອງຮັບ.

ສ່ວນວິທີທີ່ຄະແນນຂອງຕົວຊີ້ວັດປະກອບເປັນຄະແນນຂອງໝວດຕົວຊີ້ວັດ ແລະ ວິທີຈັດອັນດັບຂອງໝວດຕົວຊີ້ວັດ ແລະ ການຈັດອັນດັບໂດຍລວມສໍາລັບແຕ່ປະເທດນັ້ນ ແມ່ນຈະສາທິດໃຫ້ເບິ່ງໃນພາຍຫຼັງ. ເພື່ອຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງ, ເອກະສານສະບັບນີ້ ຈະຂຽນຊື່ໝວດຕົວຊີ້ວັດເປັນ**ສີເຂັ້ມ** ແລະຈະຂີດກ່ອງຊື່ຕົວຊີ້ວັດ.

ຄຸນລັກສະນະສໍາຄັນຂອງບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດຂອງທະນາຄານໂລກ

ໃນເວລາມີການສົນທະນາກ່ຽວກັບດັດສະນີໝາຍດັ່ງກ່າວ ບາງຄັ້ງບໍ່ໄດ້ມີການເວົ້າແຈ້ງວ່າ: ດັດສະນີໝາຍດັ່ງກ່າວເປັນຕົວແທນຂອງການແຂ່ງຂັນຕໍ່ເນື່ອງ ເຊິ່ງເຫດຜົນທີ່ປະເທດໃດໜຶ່ງໄດ້ອັນດັບສະເພາະໃດໜຶ່ງ ແມ່ນຂຶ້ນກັບວ່າປະເທດດັ່ງກ່າວ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ດີປານໃດ ໂດຍສົມທຽບໃສ່ກັບປະເທດອື່ນໆ, ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອເວົ້າກັນແບບພາວະວິໄສແລ້ວ ອັນດັບທີ່ຖືກຈັດນັ້ນບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນກັບວ່າ: ປະເທດດັ່ງກ່າວ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ດີປານໃດ (ແມ່ນຢູ່ວ່າ: ດັດສະນີໝາຍບໍ່ໄດ້ລວມເອົາຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບສິ່ງດັ່ງກ່າວເຂົ້າໃນສະຖິຕິໄລຍະຫ່າງຈາກຂອບ - ສະເໜີໃຫ້ເບິ່ງຄໍາອະທິບາຍຂ້າງລຸ່ມ).

ສ່ວນອີກໜຶ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດທີ່ມີກ່ຽວກັບດັດສະນີໝາຍດັ່ງກ່າວ ມີຢູ່ວ່າ: ດັດສະນີໝາຍດັ່ງກ່າວ ວັດແທກທຸກທຸລະກິດ ຫຼື ວັດແທກປະສິບການຂອງທຸລະກິດຕ່າງປະເທດ. ທັງສອງຄວາມເຊື່ອທີ່ກ່າວມານັ້ນ ແມ່ນຜິດ. ດັດສະນີໝາຍດັ່ງກ່າວ ບໍ່ໄດ້ສຶກສາເບິ່ງທຸກປະເພດທຸລະກິດ. ທີ່ຈິງແລ້ວ, ເຖິງຈະພົບເລື້ອຍໆວ່າ: ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດມັກລວມເອົາດັດສະນີໝາຍດັ່ງກ່າວ ເຂົ້າໃນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອພິຈາລະນາວ່າ: ຈະໄປລົງທຶນຢູ່ປະເທດໃດ ແຕ່ດັດສະນີໝາຍດັ່ງກ່າວບໍ່ໄດ້ລວມເອົາທຸລະກິດຕ່າງປະເທດ ຫຼື ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດເຂົ້າໃນການວິເຄາະ ຫຼື ຂໍ້ມູນທີ່ໃຊ້ໃນການວິເຄາະ ແມ່ນຢູ່ວ່າ: ໄດ້ເກັບກໍາແລະສຶກສາຂໍ້ມູນຈາກບໍລິສັດຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຮັບໃຊ້ເຂົ້າໃນການສັງລວມດັດສະນີໝາຍດັ່ງກ່າວ.

ນອກຈາກນັ້ນ, ດັດສະນີໝາຍດັ່ງກ່າວ ຍັງບໍ່ໄດ້ລວມເອົາອີກຫຼາຍປັດໄຈທີ່ສໍາຄັນຕໍ່ການດໍາເນີນທຸລະກິດ ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ: ດັດສະນີໝາຍດັ່ງກ່າວ ບໍ່ມີຫຍັງທີ່ກ່າວເຖິງບັນຫາການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ຄວາມໝັ້ນຄົງ, ລະດັບການພັດທະນາຂອງຂະແໜງການເງິນ, ຂະໜາດຂອງຕະຫຼາດ ຫຼື ຄຸນລັກສະນະອື່ນໆຂອງເສດຖະກິດ. ແຕ່ດັດສະນີໝາຍດັ່ງກ່າວ ສຸມໃສ່ 10 ໝວດກຸ່ມຕົວຊີ້ວັດ ທີ່ຖືກຄັດເລືອກມາສະເພາະ ຍ້ອນວ່າສາມາດກໍານົດເປັນມາດຕະຖານໃນລັກສະນະທີ່ສາມາດສະແດງຄ່າເປັນຕົວເລກ ແລະ ສາມາດສົມທຽບກັນໄດ້ທົ່ວໂລກໃນທົ່ວ 190 ເສດຖະກິດ ຫຼື ປະເທດ.

ເພື່ອສະແດງໃຫ້ຜູ້ອ່ານເຫັນວ່າ: ການກໍານົດເປັນມາດຕະຖານ ແລະ ສາມາດສົມທຽບກັນໄດ້ທົ່ວໂລກນັ້ນ ເປັນຄຸນລັກສະນະສໍາຄັນ, ລອງວາດພາບການສົມທຽບປະສິບການຂອງວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນບ້ານຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ກັບທະນາຄານທຸລະກິດຂະໜາດໃຫຍ່ທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃຈກາງນະຄອນຫຼວງ, ທ່ານຈະເຫັນແຈ້ງວ່າ: ເງື່ອນໄຂການສ້າງຕັ້ງທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ (ເຊິ່ງບໍ່ແມ່ນບໍລິສັດທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຈໍາກັດ) ນັ້ນແມ່ນຕ່າງຈາກເງື່ອນໄຂການສ້າງຕັ້ງທະນາຄານທຸລະກິດ ທີ່ມີສະຖານທີ່ຕັ້ງຢູ່ນະຄອນຫຼວງ.

ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ເພື່ອສ້າງໃຫ້ມີຄວາມສະເໝີພາບ ເຊິ່ງສາມາດສົມທຽບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງຕ່າງໆລະຫວ່າງທຸກປະເທດ, ທາງທະນາຄານໂລກ ຈຶ່ງນໍາໃຊ້ຄຸນລັກສະນະທີ່ເຂົາເຈົ້າເອີ້ນວ່າ: “ກໍລະນີສົມມຸດມາດຕະຖານ”. ຕົວຢ່າງ: ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະເກັບກໍາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບທຸລະກິດຕ່າງໆໃນທຸກພາກຂອງທຸກປະເທດທີ່ເຂົ້າຮ່ວມການຈັດອັນດັບດັດສະນີໝາຍດັ່ງກ່າວ. ແທນທີ່ຈະເຮັດແນວນັ້ນ, ດັດສະນີໝາຍດັ່ງກ່າວ ສຸມໃສ່ບັນດາກໍລະນີສົມມຸດ ທີ່ຕາມປົກກະຕິແລ້ວເປັນປະເພດທຸລະກິດທີ່ພົບໃນເມືອງທຸລະກິດຂະໜາດໃຫຍ່ຂອງປະເທດ ແລ້ວສົມທຽບບັນດາກໍລະນີເຫຼົ່ານັ້ນໃສ່ກັນໃນທົ່ວໂລກ. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ: ໃນໝວດ**ດຶງໄຟຟ້າເຂົ້ານໍ້າໃຊ້**, ແມ່ນນໍາໃຊ້ກໍລະນີສົມມຸດມາດຕະຖານ ທີ່ເວົ້າກ່ຽວກັບສາງທີ່ມີຂະໜາດແນ່ນອນ ໂດຍມີສະຖານທີ່ຕັ້ງຢູ່ເມືອງໃຫຍ່ສຸດຂອງປະເທດ ສ່ວນໝວດ**ການແກ້ໄຂການຫຼົ່ມລະລາຍ** ພັດເອົາກໍລະນີສົມມຸດທີ່ມີເນື້ອໃນເວົ້າກ່ຽວກັບການຫຼົ່ມລະລາຍຂອງໂຮງແຮມ.

ໃນລັກສະນະຄ້າຍຄືກັນ, ດັດສະນີໝາຍດັ່ງກ່າວ ບໍ່ສາມາດກວມເອົາທຸກຮູບແບບຂອງທຸລະກິດ ນັບແຕ່ທຸລະກິດໃນຂະແໜງເສດຖະກິດ ນອກລະບົບໄປຈົນເຖິງວິສາຫະກິດຮຸ້ນສ່ວນ, ຮ່ວມທຶນ, ບໍລິສັດເອກະຊົນທີ່ຈໍາກັດຄວາມຮັບຜິດຊອບ ເຊິ່ງມີການຈົດທະບຽນວິສາຫະກິດສົມບູນ ແລະ ບໍລິສັດມະຫາຊົນທີ່ຈົດທະບຽນຊື່ຂາຍໃນຕະຫຼາດຮຸ້ນ. ທີ່ຈິງແລ້ວ, ກົດລະບຽບ ແລະ

ລະບຽບການຕ່າງໆ ອາດຈະແຕກຕ່າງກັນຫຼາຍລະຫວ່າງບັນດາປະເທດຕ່າງໆ. ດັ່ງນັ້ນ, ໃນໝວດການເລີ່ມຕົ້ນທຸລະກິດ, ທາງທະນາຄານໂລກ ຈຶ່ງເລືອກເອົາບໍລິສັດເອກະຊົນທີ່ຈຳກັດຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຫຼື ມີສະຖານະທາງກົດໝາຍທຽບເທົ່າ ເປັນກໍລະນີສົມມຸດ ກໍ່ຍ້ອນເຫດຜົນສອງຢ່າງຄື: ເປັນຮູບແບບວິສາຫະກິດທີ່ແຜ່ຫຼາຍສຸດທົ່ວໂລກ ເວົ້າສະເພາະເປັນບໍລິສັດທີ່ມີເຈົ້າຂອງຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງຄົນ ໂດຍການຫຼຸບທຶນຂອງບໍລິສັດ ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນນັ້ນ ແມ່ນຖືກຈຳກັດສະເພາະແຕ່ ໃນຂອບເຂດທຶນທີ່ລົງເຂົ້າໃນບໍລິສັດເທົ່ານັ້ນ, ສ່ວນອີກເຫດຜົນໜຶ່ງ ແມ່ນຍ້ອນບໍລິສັດໃນຮູບແບບດັ່ງກ່າວ ເປັນທາງເລືອກທີ່ຜູ້ປະກອບການໃໝ່ ນິຍົມກັນສ້າງຕັ້ງເປັນບໍລິສັດຫຼາຍສຸດ.

ສຸດທ້າຍນີ້, ດັດສະນີໝາຍດັ່ງກ່າວ ບໍ່ໄດ້ເອື້ອຍອີງໃສ່ການສຳຫຼວດບໍລິສັດເອກະຊົນ ກໍ່ຍ້ອນມີຫຼາຍເຫດຜົນເຊັ່ນ: ຂໍ້ມູນທີ່ຕ້ອງການໃຊ້ໃນການວິເຄາະປະເມີນແລະຈັດອັນດັບພົບເລື້ອຍໆວ່າ: ບໍ່ແມ່ນປະເພດຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບປະສົບການທີ່ບໍລິສັດເອກະຊົນພົບພໍປະຈຳວັນ.

ດ້ວຍເຫດຜົນເຫຼົ່ານັ້ນ, ທະນາຄານໂລກ ຈຶ່ງອາໄສການສົ່ງແບບສອບຖາມທີ່ຖືກອອກແບບມາສະເພາະ ໃຫ້ກັບບັນດາຊ່ຽວຊານພາຍໃນທີ່ເໝາະສົມ ເຊິ່ງໃນນັ້ນລວມທັງ: ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການຂົນສົ່ງ, ພະນັກງານລັດ ແລະ ບັນດາທີ່ປຶກສາທຸລະກິດ ໂດຍປົກກະຕິມີວິຊາການ ຫຼື ຊ່ຽວຊານກ່ຽວຂ້ອງ 13,000 ຄົນທົ່ວໂລກ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມການສຶກສາປະເມີນດັດສະນີໝາຍ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນ. ໃນຂະບວນການປະເມີນ ແມ່ນໄດ້ມີການເກັບກຳແລະອ່ານທຸກລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຍັງຢືນຢັນຂໍ້ມູນ. ບາງຄັ້ງ, ທາງຄະນະເກັບກຳຂໍ້ມູນໄດ້ເດີນທາງໄປ ເກັບກຳຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມອີກ ນອກຈາກອາໄສຄຳຕອບທີ່ໄດ້ໃນແບບສອບຖາມແລ້ວ (ປົກກະຕິ ໄດ້ເດີນທາງໄປເກັບກຳຂໍ້ມູນຢູ່ 30 ປະເທດ) ພ້ອມນັ້ນພະນັກງານຫ້ອງການທະນາຄານໂລກປະຈຳປະເທດ ຍັງເຂົ້າຮ່ວມສະໜອງຄຳເຫັນຕາມຄວາມຈຳເປັນ.

ຖືກ, ວິທີການປະເມີນແບບນີ້ ມີຂໍ້ຈຳກັດຫຼາຍຢ່າງ ເຊິ່ງທາງທະນາຄານໂລກເອງ ກໍ່ຮັບຮູ້ຕໍ່ຂໍ້ຈຳກັດຕ່າງໆເຫຼົ່ານັ້ນຢ່າງເປີດເຜີຍ. ເຖິງວ່າ: ວິທີນີ້ ເຮັດໃຫ້ສາມາດສຶມທຽບບັນດາຕົວຊີ້ວັດຕ່າງໆ ໄດ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງທົ່ວໂລກ ແຕ່ການນຳໃຊ້ກໍລະນີສົມມຸດທີ່ເປັນມາດຕະຖານດຽວ ພັດຈຳກັດຂອບເຂດຂອງດັດສະນີໝາຍ; ການເລືອກບໍລິສັດເອກະຊົນທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຈຳກັດ ບໍ່ໄດ້ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃດໆກ່ຽວກັບສິ່ງທ້າທາຍ ທີ່ຜູ້ປະກອບການເປັນເຈົ້າຂອງຜູ້ດຽວໃນຂະແໜງເສດຖະກິດນອກລະບົບຕ້ອງເຜີຍເຊີນ ແລະ ນີ້ອາດຈະເປັນບັນຫາໃນກໍລະນີທີ່ ຜູ້ປະກອບການເປັນເຈົ້າຂອງຜູ້ດຽວ ຫາກເປັນຮູບການຈັດຕັ້ງທຸລະກິດທີ່ມີແຜ່ຫຼາຍສຸດໃນເສດຖະກິດ. ແຕ່ບັນດາຂໍ້ຈຳກັດໃນລັກສະນະທີ່ກ່າວມານັ້ນ ເປັນສິ່ງທີ່ຫຼີກລຽງບໍ່ໄດ້ ຖ້າຕ້ອງການໃຫ້ ວິທີການວິທະຍາມີຄວາມໂປ່ງໃສ, ມີຄວາມສາມາດ ສຶມທຽບຂໍ້ມູນໄດ້ທຸກທົ່ວເສດຖະກິດໃນບັນດາດັດສະນີໝາຍ ແລະ ສາມາດສັງລວມດັດສະນີໝາຍໃນງົບປະມານທີ່ສາມາດເຮັດການປະເມີນທົບທວນ ແລະ ສ້າງເປັນບົດລາງານໄດ້ເປັນປະຈຳທຸກປີ.

ວິທີການວິທະຍາ - ສ່ວນທີ່ຍາກ

ສິ່ງທີ່ແລກປ່ຽນໃນທີ່ນີ້ ແມ່ນພາບລວມກ່ຽວກັບວິທີການວິທະຍາ ແລະ ບາງຂໍ້ມູນຂ່າວສານເພີ່ມເຕີມ ກ່ຽວກັບວິທີທີ່ດັດສະນີໝາຍຖືກສ້າງຂຶ້ນມາ. ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈແຈ້ງດີຂຶ້ນຕື່ມຕໍ່ເນື້ອໃນທີ່ເຫຼືອຂອງເອກະສານສະເໜີຄຳເຫັນສະບັບນີ້ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງອ່ານເນື້ອໃນທີ່ມີພາຍໃຕ້ຫົວຂໍ້ນີ້ກໍ່ໄດ້. ແຕ່ເນື້ອໃນພາຍໃຕ້ຫົວຂໍ້ນີ້ ແມ່ນຖືກອອກແບບມາເພື່ອຄວາມສະດວກໃນການອ່ານ ແລະ ເຂົ້າໃຈງ່າຍ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີຄວາມຮູ້ລະດັບຊ່ຽວຊານ, ພ້ອມນັ້ນ ຍັງສະໜອງຂໍ້ມູນເບື້ອງເລີກກ່ຽວກັບດັດສະນີໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງຂອງດັດສະນີໝາຍເພື່ອໄວ້ເປັນຂໍ້ມູນອ້າງອີງ ໃຫ້ຜູ້ອ່ານທີ່ບໍ່ຮູ້ເລີກເຊິ່ງກ່ຽວກັບດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ.

ເຖິງວ່າຜູ້ອ່ານສ່ວນໃຫຍ່ທີ່ອ່ານບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ ຈະເນັ້ນໃສ່ຕົວເລກໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຊຸດຕົວເລກໃດໜຶ່ງ ນັ້ນກໍ່ຄືອັນດັບຂອງໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍປະເທດທີ່ມີໃນບົດລາຍງານຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດປະຈຳປີສະເພາະໃດໜຶ່ງ, ແຕ່ບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ ຍັງລວມເອົາຂໍ້ມູນຂ່າວສານອື່ນໆ ເຊັ່ນ: “ໄລຍະຫ່າງຈາກຂອບ” (ນັບຈາກນີ້ໄປຈະອ້າງອີງເຖິງໄລຍະຫ່າງຈາກຂອບດ້ວຍອັກສອນຫຍໍ້ DTF). ຄະແນນ DTF ສຳລັບໝວດຕົວຊີ້ວັດ ຫຼື ປະເທດໃດໜຶ່ງ ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າ: ໝວດຕົວຊີ້ວັດ ຫຼື ປະເທດດັ່ງກ່າວ ໄດ້ແກ້ໄຂຊ່ອງຫວ່າງດ້ານລະບຽບກົດໝາຍຢ່າງພາວະວິໄສ ແລະ ໄດ້ປັບປຸງຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນປີນັ້ນໆ, ຖືໄດ້ວ່າ: ຄະແນນ DTF ມີປະໂຫຍດຫຼາຍໃນການສຶມທຽບແບບເດັດຖານລະຫວ່າງຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງປະເທດ ຫຼື ຂອງໝວດຕົວຊີ້ວັດໃນ

ລັກສະນະນີຕໍ່ປີ. ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າທ່ານຫາກເຫັນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງປະເທດ ຫຼື ຂອງໝວດຕົວຊີ້ວັດໃດໜຶ່ງ ມີອັນດັບ ຫຼຸດລົງ 5 ອັນດັບ, ທ່ານສາມາດກວດເບິ່ງຄະແນນ DTF ສໍາລັບໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ ເພື່ອເບິ່ງວ່າ: ການຫຼຸດລົງຂອງອັນດັບ ແມ່ນເປັນຍ້ອນການແຂ່ງຂັນ ຫຼື ເປັນຍ້ອນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ຫຼຸດລົງແບບພາວະວິໄສ ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ພາຍໃນປະເທດດັ່ງກ່າວ. ທ່ານຍັງສາມາດກວດເບິ່ງຄະແນນ DTF ລວມຂອງປະເທດໃດໜຶ່ງໄດ້ - ຄະແນນລວມດັ່ງກ່າວ ແມ່ນສະໜອງໃຫ້ພ້ອມກັບອັນດັບຂອງປະເທດ ໃນພາຍເອັກເຊວຄິດໄລ່ອັນດັບ (ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບຄຸນລັກສະນະດັ່ງກ່າວ, ສະເໜີໃຫ້ອ່ານເພີ່ມຂ້າງລຸ່ມ). ໃນກໍລະນີຂອງ ສປປ ລາວ, ເຖິງວ່າ ອັນດັບລວມຂອງປະເທດໃນໄລຍະ 2017 ເຖິງ 2018 ຈະຫຼຸດລົງຈາກອັນດັບ 139 ມາ ເປັນ 141, ແຕ່ຄະແນນ DTF ເກືອບຢາກວ່າຄືເກົ່າ ຄືທີ່ 53,01 ໃນປີ 2017 ທຽບກັບ 53,29 ໃນປີ 2018.

ແຕ່ລະປີ, ດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ ລວມມີສິບໝວດຕົວຊີ້ວັດ, ລະອຽດມີຄື:

1. ການເລີ່ມຕົ້ນທຸລະກິດ
2. ການຂໍໃບອະນຸຍາດປຸກສ້າງ
3. ການເອົາໄຟຟ້າເຂົ້າ
4. ການຈົດທະບຽນຊັບສິນ
5. ການເຂົ້າເຖິງສິນເຊື່ອ
6. ການປົກປ້ອງຜູ້ລົງທຶນ ຫຼື ຜູ້ຖືຮຸ້ນລາຍນ້ອຍ
7. ການມອບອາກອນ
8. ການຄ້າຂ້າມແດນ
9. ການປະຕິບັດສັນຍາ
10. ການແກ້ໄຂການລົ້ມລະລາຍ

ຄືດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວເຖິງກ່ອນໜ້ານີ້, ແຕ່ລະໝວດຕົວຊີ້ວັດ ຖືກວິເຄາະຕາມຈຳນວນຕົວຊີ້ວັດ. ແຕ່ລະຕົວຊີ້ວັດ ແມ່ນຖືກກຳນົດໃຫ້ເປັນມາດຕະຖານດຽວ ເພື່ອສະດວກໃນການສຶມທຽບທົ່ວສາກົນ ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ: ໝວດຕົວຊີ້ວັດ **ການເລີ່ມຕົ້ນທຸລະກິດ** ລວມມີຫຼາຍຕົວຊີ້ວັດເຊັ່ນ: ຈຳນວນຂັ້ນຕອນ (ທີ່ຕ້ອງໄປຜ່ານເພື່ອສ້າງຕັ້ງທຸລະກິດໃດໜຶ່ງ), ໄລຍະເວລາ (ຈຳນວນມື້ທີ່ຕ້ອງໃຊ້ ເພື່ອສ້າງຕັ້ງທຸລະກິດໃດໜຶ່ງ), ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ (ຂອງການສ້າງຕັ້ງທຸລະກິດໃດໜຶ່ງ ໂດຍກຳນົດເປັນສ່ວນຮ້ອຍຂອງລາຍໄດ້ຕໍ່ຫົວຄົນທີ່ມີພາຍໃນປະເທດ) ແລະ ເງື່ອນໄຂທຶນຈົດທະບຽນຕໍາສຸດ (ເຊິ່ງອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ກຳນົດເປັນສ່ວນຮ້ອຍຂອງລາຍໄດ້ຕໍ່ຫົວຄົນ). ໃນແຕ່ລະກໍລະນີ, ຕົວຊີ້ວັດຕ່າງໆ ແມ່ນຖືກກຳນົດເປັນມາດຕະຖານດຽວພາຍໃນເງື່ອນໄຂສະເພາະ ບາງຄັ້ງບົນພື້ນຖານກໍລະນີສົມມຸດທີ່ເປັນມາດຕະຖານ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດສຶມທຽບໄດ້ຢ່າງເປັນທຳແລະໂປ່ງໃສທົ່ວ 190 ປະເທດທີ່ຖືກປະເມີນໃນບົດລາຍງານຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ.

ຍັງມີກົດລະບຽບອື່ນໆອີກຫຼາຍຢ່າງທີ່ກຳນົດຕໍ່ບັນດາຕົວຊີ້ວັດສະເພາະ ເຊິ່ງຈະຍົກມາແລກປ່ຽນຕາມທີ່ຫຼັງ. ສໍາລັບຕອນນີ້, ໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ: ບັນດາຕົວຊີ້ວັດທີ່ຖືກກຳນົດເປັນມາດຕະຖານເອກະພາບກັນສໍາລັບແຕ່ລະໝວດຕົວຊີ້ວັດ ແມ່ນຖືກໃຫ້ຄະແນນໃນຂອບເຂດຄະແນນທີ່ກຳນົດ ໂດຍນຳໃຊ້ວິທີການທາງຄະນິດສາດທີ່ເອີ້ນວ່າ: ການຫັນປ່ຽນແບບເສັ້ນຊື່ ທີ່ລວມເອົາຜົນໄດ້ຮັບດີສຸດ ແລະ ຂີ້ຮ້າຍສຸດ ອີງຕາມສູດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

$(\text{ຜົນໄດ້ຮັບຂີ້ຮ້າຍສຸດ} - y) / (\text{ຜົນໄດ້ຮັບຂີ້ຮ້າຍສຸດ} - \text{ຂອບ})$ ເຊິ່ງ y = ຕົວຊີ້ວັດທີ່ຖືກກຳນົດ ເປັນມາດຕະຖານເອກະພາບກັນ

ໃນບາງຕົວຊີ້ວັດ, ຂອບ ຖືກນິຍາມວ່າເປັນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດີສຸດສໍາລັບຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ ໃນທຸກປະເທດທີ່ຖືກປະເມີນໃນບົດລາຍງານຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດສໍາລັບໄລຍະຫ້າປີຫຼ້າສຸດ ນັບຈາກປີ 2005 ແລະ ຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂີ້ຮ້າຍສຸດໃນໄລຍະຫ້າປີຫຼ້າສຸດ ນັບຈາກປີ 2005. ຕົວຊີ້ວັດອື່ນໆ ແມ່ນຖືກປະເມີນຕາມຂອບໃດໜຶ່ງທີ່ເປັນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດີສຸດສໍາລັບຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ ເຖິງແມ່ນວ່າ: ຍັງບໍ່ທັນມີປະເທດໃດໄດ້ເຄີຍໄດ້ຄະແນນດັ່ງກ່າວກໍຕາມ. ແລະ ຍັງມີຕົວຊີ້ວັດອື່ນໆອີກ ເຊິ່ງນິຍາມຂອບເຫັນວ່າຕ່າງອອກໄປເລັກນ້ອຍ ຍ້ອນບາງຄຸນລັກສະນະແນ່ນອນຂອງຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ.

ສໍາລັບທຸກປະເທດ, ແຕ່ລະຕົວຊີ້ວັດໃນແຕ່ລະໝວດຕົວຊີ້ວັດ ສາມາດສະແດງເປັນຄະແນນ DTF ໃນຂອບເຂດຄະແນນແຕ່ 0 ເຖິງ 100 ໂດຍຂອບ = 100. ເຫັນໄດ້ແຈ້ງວ່າ: ຍິ່ງຕົວຊີ້ວັດຂອງປະເທດຍັບໃກ້ 100 ໃນຂອບເຂດຄະແນນ DTF ຫຼາຍເທົ່າໃດ ຍິ່ງຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດີເທົ່ານັ້ນ.

ດ້ວຍຮູບການນຳໃຊ້ການສະເລ່ຍແບບກະທັດຮັດຂອງບັນດາຕົວຊີ້ວັດພາຍໃນໝວດຕົວຊີ້ວັດໃດໜຶ່ງ, ແມ່ນສາມາດທີ່ຈະຮູ້ໄດ້ຄະແນນ DTF ສໍາລັບໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວຂອງປະເທດໃດໜຶ່ງ. ດ້ວຍວິທີແບບດຽວກັນ, ຄະແນນ DTF ລວມ

ຂອງປະເທດ ສາມາດຮູ້ໄດ້ບົນພື້ນຖານການສະເລ່ຍແບບກະທັດຮັດຂອງຄະແນນ DTF ຈາກທັງໝົດສິບໝວດຕົວຊີ້ວັດ.

ການຈັດອັນດັບຂອງທັງໝົດ 190 ປະເທດ ແມ່ນກຳນົດດ້ວຍການແຍກຄະແນນລວມທັງໝົດ ຂອງໄລຍະຫ່າງຈາກຂອບສຳລັບທຸກປະເທດ, ຈາກອັນດັບທີ 1 (ປະເທດນິວຊີແລນ) ເຖິງອັນດັບ 190 (ປະເທດໂຊມາລີ).

ວິທີການວິທະຍາ - ສ່ວນທີ່ງ່າຍ

ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ກ່ອນໜ້ານີ້, ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ສະນິທາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ ແລະ ວິທີກິນໄກ ການປະເມີນດັດສະນີໜ້າດັ່ງກ່າວ, ແມ່ນບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເຂົ້າໃຈແຈ້ງຢ່າງສົມບູນວ່າວິທີການວິທະຍາມີກິນໄກປະເມີນແບບໃດ. ສິ່ງທີ່ຈຳເປັນແມ່ນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ: DTF ເປັນຕົວເລກທີ່ວັດແທກການປ່ຽນແປງເດັດຖານໃນໝວດຕົວຊີ້ວັດໃດໜຶ່ງ ຫຼື ໃນປະເທດໃດໜຶ່ງທີ່ເປັນການປ່ຽນແປງປີຕໍ່ປີ ແລະ ການຈັດອັນດັບ ແມ່ນວັດແທກເບິ່ງວ່າ: ໝວດຕົວຊີ້ວັດໃດໜຶ່ງ ຫຼື ທົ່ວປະເທດ ມີຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດີຫຼາຍໜ້ອຍປານໃດ ເມື່ອສຶມທຽບໃສ່ປະເທດອື່ນໆ ໃນບົດລາຍງານດັດສະນີໜ້າຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ.

ການນຳໃຊ້ດັດສະນີໜ້າ ຍິ່ງມີຄວາມສະດວກງ່າຍຂຶ້ນດ້ວຍສິ່ງທີ່ມີຄືດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ແຕ່ລະປີ ທະນາຄານໂລກສະໜອງຝາຍເອັກເຊວຄິດໄລ່ອັນດັບ (*Calculator Excel file*) ທີ່ລວມເອົາທຸກຕົວຊີ້ວັດສຳລັບແຕ່ລະປະເທດ¹. ຫຼັງຈາກດາວໂລດຝາຍດັ່ງກ່າວແລ້ວ, ທ່ານສາມາດດຳເນີນການປ່ຽນແປງຕໍ່ຕົວຊີ້ວັດທີ່ມີເພື່ອເບິ່ງວ່າ: ຫາກປ່ຽນແປງຕົວຊີ້ວັດໜຶ່ງ ຈະສົ່ງຜົນແນວໃດຕໍ່ອັນດັບລວມສຳລັບປີນັ້ນ ຫຼື ການຈັດອັນດັບຂອງໝວດຕົວຊີ້ວັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ: ເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະເຫັນວິທີທີ່ການຫຼຸດລົງຂອງຕົວຊີ້ວັດຂັ້ນຕອນຈາກ 8 ມາເປັນ 6 ຂັ້ນຕອນໃນໝວດຕົວຊີ້ວັດການເລີ່ມຕົ້ນທຸລະກິດ ວ່າສົ່ງຜົນຄືແນວໃດຕໍ່ອັນດັບຂອງໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ ແລະ ອັນດັບລວມຂອງປະເທດ (ຄືປ່ຽນອັນດັບຂອງໝວດຕົວຊີ້ວັດຈາກອັນດັບທີ 164 ມາເປັນ 159 ແລະປັບອັນດັບລວມຂອງປະເທດຈາກ 141 ມາເປັນ 140).
- ພ້ອມນີ້ ຍັງເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະສຶກສາເພີ່ມເຕີມລະອຽດຕໍ່ແຕ່ລະຕົວຊີ້ວັດສຳລັບແຕ່ລະປະເທດ ເພື່ອເບິ່ງວິທີການຄິດໄລ່ອັນດັບຕົວຊີ້ວັດ ດ້ວຍການອ້າງອີງໃສ່ ເວັບໄຊບົດລາຍງານການເຮັດທຸລະກິດ ຂອງທະນາຄານໂລກ. ທ່ານສາມາດອ່ານຊອກຮູ້ກ່ຽວກັບວິທີການວິທະຍາສຳລັບແຕ່ລະຕົວຊີ້ວັດລວມ ພ້ອມທັງຍັງສາມາດອ່ານຊອກຮູ້ ກ່ຽວກັບວິທີປະເມີນແຕ່ລະຕົວຊີ້ວັດຂອງແຕ່ລະປະເທດ ເພື່ອເບິ່ງວ່າຄ່າອັນດັບທີ່ເປັນຕົວເລກນັ້ນ ຖືກຄິດໄລ່ໄດ້ມາຄືແນວໃດ. ການກວດຜ່ານເບິ່ງບັນດາຕົວຊີ້ວັດເຫຼົ່ານັ້ນໃນວິທີການວິທະຍາທີ່ໃຊ້ໃນການປະເມີນປະເທດ ແລະ ທົດລອງນຳໃຊ້ການປັບປຸງປ່ຽນແປງທີ່ມີທ່າແຮງເຮັດໄດ້ ໂດຍເອົາຂໍ້ມູນເຂົ້າໃນຝາຍເອັກເຊວຄິດໄລ່ອັນດັບທີ່ສະໜອງ ໃຫ້ໃນເວັບໄຊບົດລາຍງານການເຮັດທຸລະກິດຂອງທະນາຄານໂລກ ສາມາດຊ່ວຍຜູ້ສ້າງນະໂຍບາຍ, ທີ່ປຶກສາແລະຜູ້ປະກອບຄໍາເຫັນ ເພື່ອຄົ້ນຄິດຫາຍຸດທະສາດທີ່ເປັນໄປໄດ້ ມາຊ່ວຍປັບປຸງອັນດັບລວມຂອງປະເທດໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

ເຖິງອາດຈະບໍ່ຈຳເປັນ ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ປະໂຫຍດສູງສຸດ ເວົ້າສະເພາະຈາກເນື້ອໃນທີ່ມີໃນບັນດາຂໍ້ຕໍ່ໄປຝາຍໃນເອກະສານສະບັບນີ້, ເຫັນວ່າ: ສົມເຫດສົມຜົນທີ່ຄວນເຂົ້າເບິ່ງໜ້າຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ສປປ ລາວ ທີ່ມີໃນເວັບໄຊບົດລາຍງານການເຮັດທຸລະກິດ² ກໍຄືຝາຍເອັກເຊວຄິດໄລ່ອັນດັບ³ ຝາຍເອັກເຊວດັ່ງກ່າວ ມີຊື່ວ່າ: “DB18 DTF Calculator” (ເປັນພາສາລາວ: ຈັກຄິດໄລ່ຄະແນນໄລຍະຫ່າງຈາກຂອບ ຂອງບົດລາຍງານການເຮັດທຸລະກິດປະຈຳປີ 2018) ທີ່ສະໜອງໃຫ້ ໃນເວັບໄຊຂອງບົດລາຍງານການເຮັດທຸລະກິດຂອງທະນາຄານໂລກ ໂດຍຝາຍດັ່ງກ່າວ ເຮັດໜ້າທີ່ຄິດໄລ່ອັນດັບທັງໝົດ (ທັງໃນລະດັບໝວດຕົວຊີ້ວັດ ແລະ ອັນດັບຂອງປະເທດ) ສຳລັບ 190 ປະເທດທີ່ຖືກລວມເຂົ້າໃນການປະເມີນດັດສະນີໜ້າຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ.

1 ທຸກຂ່າວສານ, ຂໍ້ມູນ, ຝາຍເອັກເຊວ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານອື່ນໆ ກ່ຽວກັບບົດລາຍງານການເຮັດທຸລະກິດຂອງທະນາຄານໂລກ ແມ່ນສາມາດຊອກເບິ່ງໄດ້ ແລະ ດາວໂລດໄດ້ຈາກ www.doingbusiness.org ແລະ ລິ້ງຄ໌ ຫຼື ທີ່ຢູ່ເຊື່ອມຕໍ່ອື່ນໆທີ່ສະໜອງໃຫ້ໃນໜ້າດ້ານລຸ່ມຂອງເຈ້ຍໃນຫົວຂໍ້ຕ່າງໄປ.

2 <http://www.doingbusiness.org/data/exploreeconomies/lao-pdr>

3 ຝາຍເອັກເຊວດັ່ງກ່າວມີຊື່ເອີ້ນວ່າ: “DB18 DTF Calculator” ແລະ ສາມາດດາວໂລດເອົາໄດ້ຈາກ <http://www.doingbusiness.org/data/distance-to-frontier> ພຽງແຕ່ກົດໃສ່ລິ້ງຄ໌ “Download Doing Business 2018 distance to frontier calculator.”

ອັນດັບຂອງ ສປປ ລາວ ໃນບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ

ເພື່ອສ້າງຍຸດທະສາດທີ່ເໝາະສົມຊ່ວຍປັບປຸງອັນດັບຂອງ ສປປ ລາວ ໃນບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ, ເອກະສານສະເໜີຄໍາເຫັນສະບັບນີ້ ຈະສຶກສາເບິ່ງຢ່າງເລິກເຊິ່ງຕໍ່ຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງປະເທດຕາມຕົວຊີ້ວັດຕ່າງໆທີ່ມີໃນບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດປະຈຳປີນີ້ (2018) ແລະ ປະຈຳປີກາຍ (2017). ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ກ່ອນໜ້ານີ້, ທະນາຄານໂລກພິມເຜີຍແຜ່ບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດໃນຊຸມເດືອນທ້າຍປີຂອງທຸກປີ ທີ່ມີການປະເມີນ ແຕ່ໃສ່ຫົວຂໍ້ວ່າເປັນບົດລາຍງານປະຈຳປີຖັດໄປ. ບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດສະບັບປະຈຸບັນ (ປະຈຳປີ 2018) ແມ່ນຜົນການປະເມີນທີ່ມີຂຶ້ນໃນປີ 2017 ແລະ ຖືກພິມເຜີຍແຜ່ໃນຕົ້ນເດືອນພະຈິກຂອງປີ 2017 ແຕ່ໃສ່ຫົວຂໍ້ຕາມທຳນຽມປະຕິບັດວ່າ: ບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດປະຈຳປີ 2018.

ຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມ ລວມເອົາບັນຊີອັນດັບ ແລະ ຄະແນນ DTF ຂອງ ສປປ ລາວ ໃນທຸກໝວດຕົວຊີ້ວັດ ໂດຍຈັດຕາມອັນດັບທີ່ (ຂໍ້ຮ້າຍສຸດ ເຖິງ ດີສຸດ) ໃນປີ 2017.

ສົມທຽບອັນດັບ ແລະ ຄະແນນ ສໍາລັບ 2017-18				
ໝວດຕົວຊີ້ວັດ	ອັນດັບປີ 2017	ອັນດັບປີ 2018	DTF 2017	DTF 2018
1) ການແກ້ໄຂການລົ້ມລະລາຍ	169	168	0	0
2) ການປົກປ້ອງຜູ້ລົງທຶນລາຍນ້ອຍ	165	172	35	31.67
3) ການເລີ່ມຕົ້ນທຸລະກິດ	160	164	72.42	72.56
4) ການເອົາໄຟຟ້າເຂົ້າ	155	149	48.67	52.65
5) ການມອບອາກອນ	146	156	56.98	54.18
6) ການຄ້າຂ້າມແດນ	120	124	62.98	62.98
7) ການປະຕິບັດສັນຍາ	88	97	58.07	55.22
8) ການເຂົ້າເຖິງສິນເຊື່ອ	75	77	55	55
9) ການຈົດທະບຽນຊັບສິນ	65	65	68.70	69.55
10) ການຂໍໃບອະນຸຍາດປຸກສ້າງ	47	40	75.11	75.25
ອັນດັບຂອງປະເທດ	139	141	53.29	53.01

ຈາກຕົວເລກທີ່ມີໃນຕາຕະລາງຂ້າງເທິງນັ້ນ, ສາມາດສັງເກດເຫັນໄດ້ບັນດາຮູບແບບຕ່າງໆຄື:

1. ລະຫວ່າງປີ 2017 ແລະ 2018, ການປ່ຽນແປງເດັດຖານໃນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພາຍໃນແຕ່ລະໝວດຕົວຊີ້ວັດ (ທີ່ຖືກວັດ ແທກໂດຍຄະແນນ DTF) ເຫັນວ່າ: ບໍ່ສູງ ເຊັ່ນດຽວກັບການປ່ຽນແປງໂດຍລວມ ແລະ ອັນດັບຂອງປະເທດຖືວ່າ: ເກືອບຄືເກົ່າ.
2. ແມ່ນຢູ່ວ່າ: ຄະແນນ DTF ຂອງອັນດັບປະເທດ ເກືອບຢາກວ່າຄືກັນ ແຕ່ອັນດັບຕົວຈິງຂອງປະເທດພັດທະນາລົງ. ເຫດຜົນຜືນຖານຕໍ່ການຫຼຸດລົງດັ່ງກ່າວ ມີຄື: ແມ່ນຢູ່ວ່າ ພາຍໃນ ສປປ ລາວ ໂດຍລວມແລ້ວບໍ່ໄດ້ມີຫຍັງປ່ຽນແປງຫຼາຍໃນດ້ານທີ່ພົວພັນກັບບັນດາໝວດຕົວຊີ້ວັດທີ່ຖືກປະເມີນພາຍໃນດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ ແຕ່ຍ້ອນການແຂ່ງຂັນຈາກປະເທດອື່ນໆ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ອັນດັບຂອງ ສປປ ລາວ ສືບຕໍ່ຫຼຸດລົງ.

3. ມີສອງຢ່າງທີ່ເຫັນແຈ້ງວ່າ – **ການແກ້ໄຂການລົ້ມລະລາຍ** ເບິ່ງຄືວ່າ: ໄດ້ອັນດັບດີຂຶ້ນແຕ່ໃນຕົວຈິງຍ້ອນລາວໄດ້ຮັບຄະແນນ DTF ຕໍ່າສຸດຄືສູນ ສໍາລັບໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ກໍ່ມີອີກຫຼາຍປະເທດທີ່ຕົກຢູ່ໃນອັນດັບດຽວກັນກັບ ສປປ ລາວ ທີ່ອັນດັບ 168 ໃນປີ 2018 ແລະ 169 ໃນປີ 2017. ອີກຢ່າງ, ແມ່ນຢູ່ວ່າ ຄະແນນ DTF ຂອງລາວ ສໍາລັບ **ການຂໍໃບອະນຸຍາດປຸກສ້າງ** ດີຂຶ້ນເລັກນ້ອຍ (ຈາກ 75,11 ມາເປັນ 75,25) ແຕ່ອັນດັບຂອງລາວ ສໍາລັບໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ ປັບປຸງດີຂຶ້ນພຽງແຕ່ 7 ອັນດັບເທົ່ານັ້ນ. ເຖິງວ່າ: ມີການປ່ຽນແປງພຽງເລັກນ້ອຍພາຍໃນ ສປປ ລາວ ໃນສ່ວນທີ່ພົວພັນກັບ ໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວກໍ່ຕາມ ແຕ່ຍ້ອນບໍ່ມີການແຂ່ງຂັນສູງຈາກປະເທດອື່ນໆ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ອັນດັບຂອງລາວໃນໝວດຕົວຊີ້ວັດນີ້ ດີຂຶ້ນ 7 ອັນດັບ.
4. ມີພຽງສອງໝວດຕົວຊີ້ວັດເທົ່ານັ້ນ ທີ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ປັບປຸງອັນດັບໃຫ້ດີຂຶ້ນຄື: **ການເອົາໄຟຟ້າເຂົ້າ** ແລະ **ການຂໍໃບອະນຸຍາດປຸກສ້າງ**. ຖ້າຫາກບໍ່ມີການປັບປຸງໃນໝວດຕົວຊີ້ວັດເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ, ອີງຕາມການປະເມີນອັນດັບລວມຂອງ ສປປ ລາວ ໃນປີ 2018 ອາດ ຈະຕົກຢູ່ໃນອັນດັບ 143 ຫຼື 144.
5. ດ້ວຍການຈັດອັນດັບແຕ່ ຂີ້ຮ້າຍສຸດ ຫາ ດີສຸດ ຄືດັ່ງທີ່ເຫັນໃນຕາຕະລາງຂ້າງເທິງ, ເຫັນໄດ້ແຈ້ງວ່າ: ໝວດຕົວຊີ້ວັດໃດທີ່ມີອັນດັບຕໍ່າກວ່າ 100 ແລະ ໝວດໃດແດ່ທີ່ມີອັນດັບສູງກວ່າ 100. ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ ບອກໃຫ້ເຮົາຮູ້ໄດ້ຍຸດທະສາດທີ່ຄວນໃຊ້ໃນການປັບປຸງນັ້ນກໍ່ຄື: ເວລາໃດກໍ່ເປັນເລື່ອງໆທີ່ຈະປັບປຸງອັນດັບໃຫ້ດີຂຶ້ນ ໃນຂອດທີ່ມີຊ່ອງຫວ່າງຫຼາຍສຸດສໍາລັບການປັບປຸງ ແລະ ເປັນຂອດທີ່ມີການແຂ່ງຂັນໜ້ອຍສຸດ.

ຍຸດທະສາດປັບປຸງອັນດັບຂອງ ສປປ ລາວ ໃຫ້ຕໍ່າກວ່າ 100

ໃນການສ້າງຍຸດທະສາດດັ່ງກ່າວນີ້ ໄດ້ຕັດສິນໃຈວ່າ: ຈະປ່ອຍໃຫ້ຂໍ້ມູນເປັນພື້ນຖານອະທິບາຍໃຫ້ເຫດຜົນ. ເຫັນແຈ້ງວ່າ: ເພື່ອປັບປຸງອັນດັບໃຫ້ຕໍ່າກວ່າ 100, ແມ່ນຕ້ອງສາມາດສາທິດໃຫ້ເຫັນໄດ້ການປັບປຸງປ່ຽນແປງໃນບັນດາຕົວຊີ້ວັດຕ່າງໆ ດ້ວຍການປັບປຸງປ່ຽນແປງຕົວຈິງໃນດ້ານນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການທາງບໍລິຫານ ຫຼື ພາກປະຕິບັດຕົວຈິງທາງບໍລິຫານ ເພື່ອເຮັດແນວໃດໃຫ້ຄະແນນອັນດັບໃນຫຼາຍໆຕົວຊີ້ວັດຢູ່ຕໍ່າກວ່າ 100 ໃຫ້ໄດ້ສໍາລັບການປະເມີນ ໃນປິດລາຍງານປະຈຳປີ 2020. ສ່ວນຕ່າງພຽງເລັກນ້ອຍ ກໍ່ເຫັນວ່າ: ສໍາຄັນຫຼາຍ ຍ້ອນແຕ່ລະປີ ການແຂ່ງຂັນລະຫວ່າງປະເທດຕ່າງໆ ຊັ້ນຂ້ຽວຂຶ້ນໄປເທື່ອລະກ້າວ ນັ້ນຄືສະພາບການແຂ່ງຂັນ ຕົວຈິງພາຍໃນການປະເມີນດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ, ຄາດກັນວ່າ: ປະເທດທີ່ມີອັນດັບທີ 98 ໃນປະຈຸບັນ ອາດຈະມີອັນດັບສູງກວ່າ 100 ໃນປິດລາຍງານປີ 2020 ຖ້າຄະແນນ DTF ຂອງທຸກໝວດຕົວຊີ້ວັດ ຍັງຄົງຄືເກົ່າ ສໍາລັບເສດຖະກິດຂອງປະເທດນັ້ນ. ນີ້ເນັ້ນໜັກໃຫ້ເຫັນວ່າ: ການປະເມີນດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ ແມ່ນການແຂ່ງຂັນກັນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ລະຫວ່າງປະເທດຕ່າງໆ ບໍ່ແມ່ນເປັນກິດຈະກຳປະເມີນເທື່ອດຽວແລ້ວ.

ກັບຄືນໄປຫາການທົບທວນຂອງເຮົາຕໍ່ຂໍ້ມູນທີ່ມີ ແລະ ວິທີການທີ່ເຮົາເລືອກໃຫ້ຂໍ້ມູນເປັນພື້ນຖານອະທິບາຍໃຫ້ເຫດຜົນ ເຫັນວ່າ: ວິທີທີ່ດີສຸດໃນການປັບປຸງ ແມ່ນລະບຸຕົວຊີ້ວັດທີ່ງ່າຍສຸດ ໃນການປັບປຸງປ່ຽນແປງ ເວົ້າອີກຢ່າງຄື: ບັນດາຕົວຊີ້ວັດທີ່ການປັບປຸງປ່ຽນແປງນັ້ນ ບໍ່ສ້າງການລົບກວນຫຍັງຫຼາຍ. ຄວນລະບຸບັນດາຕົວຊີ້ວັດ ແລະ ໝວດຕົວຊີ້ວັດທີ່ການປັບປຸງປ່ຽນແປງຕົວຊີ້ວັດ ຈະສົ່ງຜົນກະທົບສູງຕໍ່ການຈັດອັນດັບ. ໃນກໍລະນີຕອນທ້າຍນີ້, ເຫັນແຈ້ງວ່າ: ໝວດຕົວຊີ້ວັດທີ່ໄດ້ຄະແນນຕໍ່າ ແມ່ນໝວດທີ່ມີຊ່ອງຫວ່າງຫຼາຍທີ່ຕ້ອງປັບປຸງ; ນອກຈາກນັ້ນ, ຢູ່ໃນອັນດັບທີ່ຕໍ່າຢູ່ແລ້ວ, ການແຂ່ງຂັນກໍ່ມີໜ້ອຍລົງ. ຖ້າທ່ານຕ້ອງການຢາກໃຫ້ຄະແນນສະເລ່ຍຂອງທຸກຕົວຊີ້ວັດຢູ່ໃນອັນດັບ 100 ຫຼື ດີກວ່ານັ້ນ, ຈຶ່ງສົມເຫດສົມຜົນທີ່ຄວນແກ້ໝວດຕົວຊີ້ວັດທີ່ມີຄະແນນ ສູງກວ່າ 100 ແທນທີ່ຈະໄປສຸມໃສ່ໝວດທີ່ມີຄະແນນຕໍ່າກວ່າເປົ້າໝາຍຂອງທ່ານຄືອັນດັບ 100 ເຊິ່ງເປັນໝວດທີ່ມີການແຂ່ງຂັນສູງກວ່າເມື່ອສົມທຽບໃສ່ກັນແລ້ວ.

ນີ້ຄືຍຸດທະສາດປັບປຸງທີ່ເອກະສານສະເໜີຄໍາເຫັນສະບັບນີ້ ໃສ່ຊື່ວ່າ: “ເດັດໝາກໄມ້ໜ່ວຍຢູ່ຕໍ່າກ່ອນ” – ນັ້ນກໍ່ຄື: ເລັ່ງເປົ້າໝາຍໃສ່ໝວດຕົວຊີ້ວັດທີ່ມີອັນດັບສູງກວ່າ 100 ແລະ ທີ່ເຫັນວ່າງ່າຍໃນການປັບປຸງປ່ຽນແປງ; ເລັ່ງເປົ້າໝາຍໃສ່ບັນດາຕົວຊີ້ວັດໃນໝວດຕົວຊີ້ວັດເຫຼົ່ານັ້ນ ທີ່ເຫັນວ່າບໍ່ຕ້ອງປັບປຸງປ່ຽນແປງຫຍັງຫຼາຍ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດສ້າງຜົນກະທົບ. ດີແທ້, ຄວນລະບຸການປັບປຸງປ່ຽນແປງທີ່ສ້າງການລົບກວນໜ້ອຍສຸດ ເວົ້າອີກຢ່າງ ເປັນການປັບປຸງປ່ຽນແປງຕໍ່ພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ ແທນທີ່ຈະເປັນການປັບປຸງປ່ຽນແປງຕໍ່ ລະບຽບການທາງບໍລິຫານ, ເປັນການປັບປຸງປ່ຽນແປງຕໍ່ລະບຽບການທາງບໍລິຫານ ແທນທີ່ຈະເປັນການປັບປຸງປ່ຽນແປງຕໍ່າລັດ ຫຼື ຕ້ອງອອກຕໍ່າລັດໃໝ່, ເປັນການປັບປຸງປ່ຽນແປງຕໍ່າລັດ ຫຼື ສ້າງຕໍ່າລັດໃໝ່ ແທນທີ່

ຈະເປັນການປັບປຸງດັດແກ້ກົດໝາຍ, ແລະ ອື່ນໆ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ECCIL ບໍ່ໄດ້ສະເໜີຄໍາເຫັນໃນລັກສະນະທີ່ວ່າ: ລັດຖະບານຕ້ອງດໍາເນີນການປັບປຸງປ່ຽນແປງຄືແນວໃດ, ພຽງແຕ່ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາການປັບປຸງປ່ຽນແປງທີ່ຄາດວ່າເຮັດໄດ້ງ່າຍ ສ່ວນທີ່ເຫຼືອເປັນດຸນຜົນຂອງລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວ່າຈະເຮັດໃຫ້ການປ່ຽນແປງທີ່ສະເໜີນັ້ນມີຜົນສັກສິດຄືແນວໃດ ດ້ວຍການນໍາໃຊ້ເຄື່ອງມືທາງກົດໝາຍທີ່ເໝາະສົມ.

ມີຫົກຂົງເຂດທີ່ ສປປ ລາວ ມີອັນດັບສູງກວ່າ 100 ດັ່ງທີ່ເຫັນໄດ້ໃນຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມນີ້:

ໝວດຕົວຊີ້ວັດເປົ້າໝາຍ	ອັນດັບປະຈຸບັນຂອງໝວດຕົວຊີ້ວັດ (2018)
1) ການແກ້ໄຂການລົ້ມລະລາຍ	168
2) ການປົກປ້ອງຜູ້ລົງທຶນລາຍນ້ອຍ	172
3) ການເລີ່ມຕົ້ນທຸລະກິດ	164
4) ການເອົາໄຟຟ້າເຂົ້າ	149
5) ການມອບອາກອນ	156
6) ການຄ້າຂ້າມແດນ	124

ໃນຂໍ້ຕໍ່ໄປ, ຈະມີການສຶກສາແຕ່ລະໝວດຕົວຊີ້ວັດຈາກທັງໝົດຫົກໝວດເຫຼົ່ານັ້ນ ເພື່ອລະບຸຕົວຊີ້ວັດທີ່ກົງກັບວິທີປັບປຸງຕາມຍຸດທະສາດເດັດໝາກໄມ້ໜ່ວຍຢູ່ຕໍ່າກ່ອນ. ພ້ອມນັ້ນ, ຍັງສະມີການສຶກສາໂດຍສັງເຂບເບິ່ງໝວດຕົວຊີ້ວັດ **ການປະຕິບັດສັນຍາ** ເຖິງວ່າໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ ບໍ່ໄດ້ຖືກລວມເຂົ້າໃນລາຍການຫົກໝວດຕົວຊີ້ວັດເປົ້າໝາຍຂອງເຮົາກໍຕາມ, ແຕ່ອັນດັບຂອງໝວດດັ່ງກ່າວໄດ້ ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກອັນດັບ 88 ມາເປັນ 97 ເຊິ່ງຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງບາງຢ່າງເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ: ອັນດັບຂອງໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ ຈະບໍ່ເຮັດຮ້າຍຂຶ້ນໄປຕື່ມອີກ. ພ້ອມນັ້ນ, ຍັງສັງເກດເຫັນໄດ້ວ່າ: ໃນສ່ວນຄະແນນ DTF ຂອງໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ ກໍເຫັນວ່າມີທ່າຖອຍຫຼັງເລັກນ້ອຍ.

ໃນບາງໝວດຕົວຊີ້ວັດ, ມີຕົວຊີ້ວັດທີ່ຖືກແຍກເພດເຊັ່ນ: ໝວດຕົວຊີ້ວັດ**ການເລີ່ມຕົ້ນທຸລະກິດ**, ມີສອງຕົວຊີ້ວັດຄື, ຂັ້ນຕອນ (ຜູ້ຊາຍ) ແລະ ຂັ້ນຕອນ (ແມ່ຍິງ). ຢູ່ ສປປ ລາວ, ບໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງໃນດ້ານການປະຕິບັດຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍ ທີ່ພົວພັນກັບ ຕົວຊີ້ວັດໃນລັກສະນະດັ່ງກ່າວ ແລະ ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ການອ່ານຕີຄວາມໝາຍສໍາລັບຕົວຊີ້ວັດທີ່ກ່າວມານັ້ນຈຶ່ງຄືກັນ. ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການສຶກສາເລື່ອງນີ້ກະທັດຮັດຂຶ້ນໃນເອກະສານສະເໜີຄໍາເຫັນສະບັບນີ້, ທຸກຕົວຊີ້ວັດທີ່ ມີການປະເມີນຂໍ້ມູນແບ່ງເພດ ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການທົດສອບດ້ານຄວາມສະເໝີພາບບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ນັ້ນແມ່ນຈະຖືເປັນຕົວຊີ້ວັດດຽວ.

ສະເໜີການປັບປຸງອັນດັບຂອງໝວດຕົວຊີ້ວັດເປົ້າໝາຍ

ໃນຂໍ້ນີ້ ແມ່ນຈະມີການສຶກສາເບິ່ງແຕ່ລະໝວດຕົວຊີ້ວັດຈາກທັງໝົດຫົກໝວດຕົວຊີ້ວັດເປົ້າໝາຍ ເພື່ອລະບຸວິທີປັບປຸງອັນດັບຂອງໝວດຕົວຊີ້ວັດເຫຼົ່ານັ້ນ. ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມສັບສົນ, ແຕ່ລະໝວດຕົວຊີ້ວັດ ແມ່ນຈະຖືກສຶກສາເບິ່ງແບບແຍກສະເພາະໃຜລາວ ໂດຍຈະບໍ່ຍົກ ຫຼື ສຶກສາເບິ່ງຂອດທີ່ເປັນບັນຫາຮ່ວມລະຫວ່າງໝວດຕົວຊີ້ວັດ. ໃນແຕ່ລະໝວດຕົວຊີ້ວັດ, ແມ່ນຈະໃຊ້ວິທີລະບຸຕົວຊີ້ວັດທີ່ມີລັກສະນະຂອງໝາກໄມ້ຢູ່ຕໍ່າ ແລະ ເດັດເອົາໄດ້ງ່າຍ ເພື່ອສະເໜີປັບປຸງແລ້ວຈໍາລອງການຄິດໄລ່ຄະແນນຂອງການປັບປຸງ ໂດຍນໍາໃຊ້ຝາຍເອົາເຊວຄິດໄລ່ຄະແນນ ທີ່ສະໜອງໃຫ້ໂດຍທະນາຄານໂລກ. ອີງຕາມການຈໍາລອງການຄິດໄລ່ຄະແນນການປັບປຸງດັ່ງກ່າວ, ສາມາດສາທິດໃຫ້ເຫັນໄດ້ອັນດັບຂອງໝວດຕົວຊີ້ວັດ ແລະ ອັນດັບລວມຂອງປະເທດວ່າມີການປັບປຸງປ່ຽນແປງຄືແນວໃດ.

ຫຼັງຈາກສຶກສາເບິ່ງທັງໝົດທຶກໝວດຕົວຊີ້ວັດເປົ້າໝາຍຂອງການປັບປຸງແລ້ວ, ເອກະສານສະບັບນີ້ ຈະສືບຕໍ່ສຶກສາເບິ່ງໝວດຕົວຊີ້ວັດການປະຕິບັດສັນຍາ. ເຫດຜົນມີຢູ່ວ່າ: ອັນດັບປະຈຸບັນຂອງໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ (97) ໃນບົດລາຍງານປະຈຳປີ 2018 ເຫັນວ່າ: ຍັບໃກ້ເຂົ້າອັນດັບ 100 ເຊິ່ງມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ອັນດັບຂອງໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ ອາດຈະຕົກໄປໄກກວ່າອັນດັບ 100 ໃນບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດປະຈຳປີໜ້າ. ດັ່ງນັ້ນ, ເອກະສານສະບັບນີ້ ຈຶ່ງຈະສົນທະນາແລກປ່ຽນແລະສະເໜີ ບາງການປັບປຸງປ່ຽນແປງຕໍ່ໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ ພ້ອມທັງຈະສາທິດໃຫ້ເຫັນວິທີທີ່ການປັບປຸງປ່ຽນແປງຈະສົ່ງຜົນຕໍ່ອັນດັບລວມ ຂອງ ສປປ ລາວ. ໃນຕອນທ້າຍ, ອັນດັບລວມຈະຕໍ່າກວ່າ 100 ແຕ່ຄວນຕ້ອງຕໍ່າໃນລະດັບພຽງພໍ ເມື່ອພິຈາລະນາເບິ່ງການແຂ່ງຂັນ ທີ່ຈະເພີ່ມສູງຂຶ້ນໃນຮອບວຽນການປະເມີນບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດໃນອີກສອງປີຂ້າງໜ້າ (ຄືປະຈຳປີ 2019 ແລະ 2020).

ການແກ້ໄຂການລົ້ມລະລາຍ: ໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ ຖືວ່າເໝາະສົມທີ່ສຸດກັບວິທີປັບປຸງແບບເດັດໝາກໄມ້ທີ່ຢູ່ຕໍ່ກ່ອນ: ອັນດັບຂອງໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ ສຳລັບ ສປປ ລາວ ແມ່ນທີ 168. ເຫັນແຈ້ງວ່າ: ເປັນອັນດັບທີ່ຕໍ່າສຸດໃນບັນດາອັນດັບໝວດຕົວຊີ້ວັດທັງໝົດ ຍ້ອນຄະແນນ DTF ຂອງໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວສຳລັບ ສປປ ລາວ ແມ່ນສູນ; ໂດຍມີອີກ 22 ປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບຄະແນນ DTF ສຳລັບໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວຢູ່ທີ່ສູນ, ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ຈຶ່ງມີອັນດັບຄືກັນກັບລາວທີ່ 168 ສຳລັບໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວນີ້. ຍ້ອນວ່າ: ຄະແນນ DTF ຂອງລາວ ແມ່ນສູນ, ທຸກການປັບປຸງປ່ຽນແປງໃນທາງບວກ ຕໍ່ບັນດາຕົວຊີ້ວັດໃນໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ ລ້ວນແຕ່ຈະສ້າງຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ອັນດັບຂອງໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວດີຂຶ້ນ ເຊິ່ງທ້າຍສຸດກໍ່ເປັນການປະກອບສ່ວນ ເຮັດໃຫ້ອັນດັບຂອງປະເທດດີຂຶ້ນໄປນຳ.

ວິທີການວິທະຍາໃນການຄິດໄລ່ຄະແນນ DTF ແລະ ອັນດັບຂອງໝວດຕົວຊີ້ວັດການແກ້ໄຂການລົ້ມລະລາຍ ແມ່ນຢູ່ ບົນຜືນຖານສອງຕົວຊີ້ວັດຄື: ອັດຕາການກູ້ຄືນໂດຍລວມ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຂອບແກ້ໄຂການລົ້ມລະລາຍ. ຍ້ອນມີພຽງສອງຕົວຊີ້ວັດ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ ເປັນໜຶ່ງໃນຫຼາຍໝວດຕົວຊີ້ວັດທີ່ງ່າຍສຸດໃນການປັບປຸງ.

ຕົວຊີ້ວັດອັດຕາການກູ້ຄືນໂດຍລວມ ແມ່ນຢູ່ບົນຜືນຖານຂອງຫຼາຍຕົວຊີ້ວັດຍ່ອຍຄື: ເວລາ (ໄລຍະເວລາທີ່ຕ້ອງໃຊ້ໃນການແກ້ໄຂຄະດີລົ້ມລະລາຍ), ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ, ຜົນໄດ້ຮັບ (ວ່າເປັນຜົນໄດ້ຮັບທີ່ເປັນສິນສ່ວນ ຫຼື ເປັນຜົນໄດ້ຮັບໃນຮູບ 'ຂໍ້ກັງວົນຕໍ່ເນື່ອງ'), ແລະ ເງິນທີ່ໄດ້ຮັບ (ວ່າ: ຈະໄດ້ເງິນຈາກການຊຳລະສະສາງຄະດີລົ້ມລະລາຍຫຼືບໍ່).

ວິທີການວິທະຍາປະເມີນຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ ມີເງື່ອນໄຂສະເພາະ ເຊິ່ງຫາກປະເທດບໍ່ມີການດຳເນີນຄະດີລົ້ມລະລາຍທາງກົດໝາຍໃນໄລຍະ 12 ເດືອນຫຼັງສຸດ, ວິທີການວິທະຍາທີ່ໃຊ້ໃນການປະເມີນ ຈະບັນທຶກວ່າ “ບໍ່ມີພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ,” ຍ້ອນຄຳວ່າ: ບໍ່ມີພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ ໝາຍຄວາມວ່າ: ບັນດາເຈົ້າໜີ້ ຈະບໍ່ສາມາດກູ້ຊັບສິນ ຫຼື ເງິນຄືນມາໄດ້ຈາກຂະບວນການດຳເນີນຄະດີທາງກົດໝາຍ, ວິທີການວິທະຍາດັ່ງກ່າວ ຈຶ່ງກຳນົດໄວ້ວ່າ: ອັດຕາການກູ້ຄືນ ຕ້ອງໄດ້ໃຫ້ຄະແນນສູນ.

ສ່ວນກໍລະນີຂອງອີກຕົວຊີ້ວັດຄື ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຂອບແກ້ໄຂການລົ້ມລະລາຍ, ສປປ ລາວ ໄດ້ຮັບຄະແນນຈຳນວນໜຶ່ງ ຍ້ອນມີມາດຕະການທາງກົດໝາຍຈຳນວນໜຶ່ງ ເຊັ່ນ: ການປັບໂຄງສ້າງ ຫຼື ການເຂົ້າເຖິງຂັ້ນຕອນດຳເນີນການຊຳລະສະສາງ. ຢ່າງໃດກໍ່ດີ, ວິທີການວິທະຍາໃນການປະເມີນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ວ່າ:

“ເຖິງວ່າ: ຂອບລະບຽບກົດໝາຍຂອງປະເທດ ຈະລວມເອົາບັນດາບົດບັນຍັດທີ່ພົວພັນກັບການດຳເນີນການແກ້ໄຂຄະດີລົ້ມລະລາຍ (ການຊຳລະສະສາງ ຫຼື ການປັບໂຄງສ້າງຄືນໃໝ່) ກໍ່ຕາມ ແຕ່ປະເທດທີ່ຖືກປະເມີນ ຈະໄດ້ຮັບຄະແນນ 0 ສຳລັບດັດສະນີໝາຍ ຫຼື ຕົວຊີ້ວັດຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຂອບແກ້ໄຂການລົ້ມລະລາຍ ຖ້າຕົວຊີ້ວັດຍ່ອຍທີ່ເປັນເວລາ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບ ຫາກຖືກບັນທຶກວ່າ “ບໍ່ມີພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ”.⁴

ເນື່ອງຈາກທັງສອງຕົວຊີ້ວັດໃນໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ ຖືກບັນທຶກວ່າສູນ ຫຼື ບໍ່ມີພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ, ສປປ ລາວ ຈຶ່ງໄດ້ຄະແນນສຳລັບໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ, ດ້ວຍເຫດນັ້ນຄະແນນ DTF ຈຶ່ງໄດ້ສູນ ເຮັດໃຫ້ໄດ້ອັນດັບທີ່ຕໍ່າສຸດສຳລັບໝວດຕົວຊີ້ວັດນີ້. ແຕ່ຖ້າຈຶ່ງມີລົງເລິກຮອດຕົວຊີ້ວັດຍ່ອຍ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ: ສປປ ລາວ ໜ້າຈະໄດ້ 4,5 ຄະແນນໃນຕົວຊີ້ວັດຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຂອບແກ້ໄຂການລົ້ມລະລາຍ ພາຍໃຕ້ສະພາບເງື່ອນໄຂປະຈຸບັນ ຖ້າວິທີການວິທະຍາໃນການປະເມີນ ຫາກບໍ່ບັນທຶກ ສູນສຳລັບຕົວຊີ້ວັດອັດຕາການກູ້ຄືນ ແລ້ວດ້ວຍເຫດນັ້ນຈຶ່ງກຳນົດສູນໃຫ້ທັງສອງຕົວຊີ້ວັດ. ແຕ່ບັນຫາມີຢູ່ວ່າ: ຄະແນນດັ່ງກ່າວ ບໍ່ສາມາດໃຫ້ໄດ້ ຍ້ອນບໍ່ມີຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການດຳເນີນຄະດີລົ້ມລະລາຍໃນໄລຍະ 12 ເດືອນຫຼັງສຸດ.

ທີ່ຈິງອາດເປັນໄປໄດ້ວ່າ: ມີການດຳເນີນຄະດີລົ້ມລະລາຍໃນໄລຍະ 12 ເດືອນຫຼັງສຸດຢູ່ລາວ ທີ່ທາງນັກຄົ້ນຄວ້າຂອງທະນາຄານໂລກ ຊອກຫາຂໍ້ມູນບໍ່ໄດ້ ຍ້ອນຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຂາດກິນໄກບັນທຶກຂໍ້ມູນເລື່ອງນີ້.⁵ ຫາກເປັນ

4 ລະອຽດໃຫ້ເຂົ້າໄປເບິ່ງລິ້ງຄ໌ ຫຼື ທີ່ຢູ່ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້: <http://www.doingbusiness.org/data/exploreeconomies/lao-pdr#resolving-insolvency>

5 ບໍ່ແມ່ນຕຳນິວິຈານນັກຄົ້ນຄວ້າຂອງທະນາຄານໂລກ ຫຼື ຜູ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການເກັບກຳຂໍ້ ມູນເພື່ອການປະເມີນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຍ້ອນບໍ່ມີຫຼັກຖານຂອງການດຳເນີນຄະດີລົ້ມລະລາຍ, ນັກ ຄົ້ນຄວ້າຂອງທະນາຄານໂລກ ກໍ່ບໍ່ມີທາງເລືອກອື່ນນອກຈາກຕ້ອງບັນທຶກວ່າ “ບໍ່ມີພາກປະຕິບັດ ຕົວຈິງ.”

ເຊັ່ນນັ້ນ, ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຄະແນນໃດໜຶ່ງໃນໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ ແລະ ເຮັດໃຫ້ອັນດັບດີຂຶ້ນ ກໍ່ພຽງແຕ່ນຳສະເໜີລະບົບທະບຽນບັນຊີຄະດີລົ້ມລະລາຍ ເຊິ່ງລວມທັງການສ້າງບັນຊີລາຍຊື່ ຫຼື ການສ້າງແຜ່ນເອກະສານບັນທຶກວິສາຫະກິດທີ່ຖືກຕັດສິນໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ, ທີ່ຖືກຕັດສິນໃຫ້ປິດຕົວລົງ, ຖືກຊໍາລະສະສາງ ຫຼື ຖືກແກ້ໄຂການລົ້ມລະລາຍໃນຮູບຂອງຄະດີຢູ່ສານ, ຜ່ານການໄກ່ແກ່ຍ ຫຼື ຜ່ານສູນແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງເສດຖະກິດ. ການລວມເອົາບັນດາກໍລະນີ ແລະ ຄະດີໃນລັກສະນະທີ່ກ່າວມານັ້ນເຂົ້າໃນລະບົບທະບຽນຄະດີລົ້ມລະລາຍທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃໝ່ຢ່າງເປັນລະບົບຖາວອນໃນລັກສະນະທີ່ສັງຄົມສາມາດເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນໄດ້ສະດວກນັ້ນ ຈະສົ່ງຜົນທັນທີຕໍ່ການປັບປຸງອັນດັບຂອງໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ.

ດ້ວຍການສ້າງລະບົບທະບຽນຄະດີລົ້ມລະລາຍແບບລວມສູນ ແລະ ສາມາດສະແດງໃຫ້ເຫັນຄະດີລົ້ມລະລາຍທີ່ຖືກດຳເນີນການແກ້ໄຂໃນປີກາຍ ແລະ ສົມມຸດວ່າ: ອັດຕາການກູ້ຄືນຢູ່ທີ່ 15% (ຖືວ່າເປັນອັດຕາທີ່ຕໍ່າຫຼາຍ), ສປປ ລາວ ຍັງສາມາດທີ່ຈະປັບປຸງອັນດັບໃນໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ (**ການແກ້ໄຂການລົ້ມລະລາຍ**) ຈາກທີ 168 ມາເປັນທີ 163, ເຊິ່ງຈະປະກອບສ່ວນ ເຮັດໃຫ້ອັນດັບລວມຂອງປະເທດໃນບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ ປັບຈາກທີ 141 ມາເປັນ 132.

ການເລີ່ມຕົ້ນທຸລະກິດ: ອັນດັບຂອງໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວສຳລັບ ສປປ ລາວ ແມ່ນທີ 164. ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ນີ້ເປັນອີກໝວດຕົວຊີ້ວັດທີ່ສາມາດປັບປຸງໄດ້ງ່າຍ ເຊິ່ງການຈັດອັນດັບແລະຄະແນນ DTF ຕັ້ງຢູ່ບົນຜືນຖານຂອງສອງຕົວປ່ຽນ ຫຼື ຕົວຊີ້ວັດ; ເວລາ (ຈຳນວນມື້ທີ່ເຮັດສຳເລັດ ທຸກຂັ້ນຕອນ - ປະຈຸບັນແມ່ນ 67 ມື້) ແລະ ຂັ້ນຕອນ (ປະຈຸບັນມີ 8 ຂັ້ນຕອນ). ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ວິທີດຽວ ທີ່ຈະປັບປຸງອັນດັບຂອງໝວດຕົວຊີ້ວັດນີ້ ແມ່ນການຫຼຸດຈຳນວນຂັ້ນຕອນ ຫຼື ຈຳນວນມື້ ທີ່ຕ້ອງສຳເລັດການດຳເນີນບັນດາຂັ້ນຕອນຕ່າງໆ ຫຼື ຫຼຸດທັງສອງຢ່າງລົງ.

ລຸ່ມນີ້ ເປັນບັນຊີລາຍການຂັ້ນຕອນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການເລີ່ມຕົ້ນທຸລະກິດຢູ່ ສປປ ລາວ (ອີງຕາມ ກຳລະນີສົມມຸດມາດຕະຖານທີ່ນຳໃຊ້ໂດຍທະນາຄານໂລກ):

1. ຄຳຮ້ອງຈອງຊື້ວິສາຫະກິດ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນການຈົດທະບຽນວິສາຫະກິດ⁶ (ບາດກ້າວນີ້ ຕ້ອງການເອກະສານປະກອບທັງໝົດ 6 ປະເພດເອກະສານ)
2. ການຈົດທະບຽນລະບຽບຂອງບໍລິສັດ ຫຼື ວິສາຫະກິດ
3. ຂໍໃບຢັ້ງຢືນທະບຽນອາກອນ (ບາດກ້າວນີ້ ຕ້ອງການເອກະສານປະກອບ 12 ຊຸດ)
4. ຂໍການອະນຸມັດປ້າຍວິສາຫະກິດ ຫຼື ປ້າຍບໍລິສັດ ຈາກກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ
5. ຂວັດກາຈຳບໍລິສັດ
6. ຈົດທະບຽນກາຈຳບໍລິສັດກັບກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ
7. ຈົດທະບຽນຜູ້ອອກແຮງງານເພື່ອເຂົ້າລະບົບປະກັນສັງຄົມ
8. ຈົດທະບຽນມອບ ອມພ

ວິທີທີ່ປະເທດອື່ນໆ ນຳໃຊ້ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ອັນດັບທີ່ດີກວ່າໃນໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ ແມ່ນພຽງແຕ່ຫຼຸດຈຳນວນຂັ້ນຕອນ ແລະ ໄລຍະເວລາ ທີ່ຕ້ອງໃຊ້ ເພື່ອເຮັດສຳເລັດຂະບວນການ ດ້ວຍຮູບການດັດປັບໃຫ້ຂະບວນການໃຫ້ກະທັດຮັດ ແລະ ໝູນໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານເຂົ້າຊ່ວຍ.

ຕົວຢ່າງ: ປະເທດສິງກະໂປ. ເຂົາເຈົ້ານຳໃຊ້ 3 ບາດກ້າວ, ຄືດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ບໍລິການຈົດທະບຽນທາງອິນເຕີເນັດສຳລັບຊື່ທຸລະກິດ, ການສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດ ແລະ ເລກລະຫັດຜູ້ມອບອາກອນ. ການຈອງຊື້ວິສາຫະກິດ ແມ່ນສະດວກງ່າຍ ເນື່ອງຈາກທຸກຢ່າງເປັນລະບົບຄອມພິວເຕີທັນສະໄໝ – ເປັນເລື່ອງຍາກທີ່ຈະຈອງຊື້ວິສາຫະກິດທີ່ຄ້າຍຄືກັນສູງກັບຊື້ວິສາຫະກິດທີ່ມີຢູ່ແລ້ວພາຍໃນລະບົບ IT. ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄປຈົດທະບຽນກັບລັດຖະການອາກອນ ເນື່ອງຈາກລະບົບອອກເລກທະບຽນຜູ້ມອບອາກອນໃຫ້ ໂດຍອັດຕະໂນມັດ. ຂະບວນການທັງໝົດໃຊ້ເວລາປະມານໜຶ່ງຊົ່ວໂມງ.
2. ກາຈຳບໍລິສັດ ບໍ່ແມ່ນພາກບັງຄັບ ແຕ່ຫຼາຍບໍລິສັດນິຍົມມີກັນ. ໃຊ້ເວລາຫຼາຍມື້ກ່ອນທີ່ຈະໄດ້ ແຕ່ມີບໍລິການດ່ວນໃຫ້ເຊິ່ງສາມາດເຮັດແລ້ວພາຍໃນມື້ດຽວ.

6 ອີງຕາມແຈ້ງການຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳແລະການຄ້າ, ລົງວັນທີ 19 ພຶດສະພາ 2017, ແມ່ນໄດ້ຍົກເລີກເງື່ອນໄຂຂໍ້ຈອງຊື້ວິສາຫະກິດແລະໃບຢັ້ງຢືນຊື້ວິສາຫະກິດ ອີງຕາມການປັບປຸງ “ແບບຟອມຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນວິສາຫະກິດ” ສະບັບໃໝ່. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ນັກຄົ້ນຄວ້າທະນາ ຄານໂລກໄດ້ລາຍງານວ່າ: ເງື່ອນໄຂທີ່ແຈ້ງຍົກເລີກໄປນັ້ນ ແມ່ນຍັງຄົງນຳໃຊ້ຢູ່. ເຫດຜົນອາດ ຈະເປັນຍ້ອນ ບ່ອນທີ່ນັກຄົ້ນຄວ້າທະນາ ຄານໂລກ ໄປເກັບຂໍ້ມູນນຳ ເພິ່ນຍັງອາດຈະນຳໃຊ້ລະ ບົບເກົ່າຢູ່.

3. ລົງທະບຽນປະກັນຄ່າຊົດເຊີຍແຮງງານສໍາລັບຜູ້ອອກແຮງງານຕາມກົດໝາຍກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງສິງກະໂປ. ຂະບວນການດັ່ງກ່າວ ໃຊ້ເວລາບໍ່ຮອດໜຶ່ງມື້.

ຍ້ອນຂະບວນການທັງໝົດໃຊ້ເວລາບໍ່ພໍເທົ່າໃດມື້ ແລະ ມີພຽງແຕ່ສາມບາດກ້າວ, ປະເທດສິງກະໂປ ຈຶ່ງໄດ້ອັນດັບ 6 ສໍາລັບໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວນີ້ໃນບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດປີ 2018.

ນອກຈາກການນໍາໃຊ້ວິທີການທາງເອເລັກໂຕຣນິກ, ສິງກະໂປ ຍັງເຊື່ອມໂຍງຫຼາຍພາລະບົດບາດ ຫຼື ລະບົບຕ່າງໆ ຂອງລັດຖະບານເຂົ້າກັນ ໃນເວລາທີ່ມີການຕິດຕໍ່ພົວພັນກັບທຸລະກິດໃດໜຶ່ງ. ຍົກຕົວຢ່າງ: ການຈົດທະບຽນຊື່ວິສາຫະກິດ ແລະ ການອະນຸຍາດເຄື່ອນໄຫວວິສາຫະກິດ ຈະເປັນປັດໄຈກະຕຸ້ນການສ້າງເລກລະຫັດຜູ້ມອບອາກອນໃຫ້ທຸລະກິດດັ່ງກ່າວນັ້ນໂດຍອັດຕະໂນມັດ. ການດໍາເນີນການດັ່ງກ່າວສາມາດເຮັດໄດ້ ແມ່ນແຕ່ໃນເວລາທີ່ລະບົບບໍ່ທັນໄດ້ຖືກຫັນເປັນທັນສະໄໝ ຫຼື ໃຫ້ບໍລິການໃນລະບົບ IT ແບບເຊື່ອມສານລະຫວ່າງ ພາລະບົດບາດຕ່າງໆຂອງລັດຖະບານ. ດັ່ງນັ້ນໃນກໍລະນີຂອງສປປ ລາວ, ຈຶ່ງບໍ່ມີເຫດຜົນວ່າເປັນຫຍັງ ຈະບໍ່ສາມາດລວມບາດກ້າວ ທີ 1 (ການຈົດທະບຽນຊື່ວິສາຫະກິດ ແລະ ອື່ນໆ) ແລະ ບາດກ້າວທີ 2 (ການຈົດ ທະບຽນກົດລະບຽບຂອງວິສາຫະກິດ ຫຼື ບໍລິສັດ) ເຂົ້າກັນເປັນບາດກ້າວດຽວບໍ່ໄດ້. ການຈົດທະບຽນສອງຢ່າງທີ່ຖືກລວມເຂົ້າກັນ ຄວນນໍາໄປສູ່ການຈົດທະບຽນເລກລະຫັດຜູ້ມອບອາກອນ ແລະ ອມຟ ໄດ້ແບບອັດຕະໂນມັດພາຍໃນສອງສາມມື້ໄດ້ ດ້ວຍການສົ່ງຂໍ້ມູນກ່ຽວຂ້ອງແບບອັດຕະໂນມັດຈາກລະບົບຂອງຫ້ອງການຄຸ້ມຄອງການຈົດທະບຽນວິສາຫະກິດ ເຂົ້າສູ່ລະບົບ ຂອງກົມສ່ວຍສາອາກອນ. ເນື່ອງຈາກກໍລະນີສິດມຸດທີ່ເປັນມາດຕະຖານສໍາລັບໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ ກ່ຽວພັນກັບບໍລິສັດທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຈໍາກັດ ເຊິ່ງມີລາຍໄດ້ຕໍ່ປີຢ່າງຕໍ່າ 100 ເທົ່າຂອງລາຍໄດ້ຕໍ່ຫົວຄົນພາຍໃນປະເທດ ເຊິ່ງເຫັນວ່າຕໍ່າກວ່າລະດັບ 400 ລ້ານກີບ (\$47,000) ຫຼາຍ ເຊິ່ງເປັນຖານພາກບັງຄັບຕາມກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ທີ່ຕ້ອງຈົດທະບຽນມອບອາກອນພາຍໃຕ້ລະບອບ ອມຟ.

ການຂວັດ ແລະ ການຈົດທະບຽນກາຈໍາບໍລິສັດ ຄວນຖືກລວມເຂົ້າກັນ. ເຮັດແນວນີ້ ຈະຊ່ວຍຫຼຸດຈໍານວນບາດກ້າວທີ່ຕ້ອງໃຊ້ເພື່ອຈົດທະບຽນວິສາຫະກິດຢູ່ ສປປ ລາວ, ລະອຽດມີຄືດັ່ງນີ້:

1. ຈົດທະບຽນປະຕູດຽວສໍາລັບຊື່ວິສາຫະກິດ, ກົດລະບຽບບໍລິສັດ ແລະ ເລກລະຫັດຜູ້ມອບອາກອນ/ອມຟ
2. ຂໍອະນຸມັດປ້າຍບໍລິສັດ
3. ຂໍກາຈໍາບໍລິສັດ (ຂວັດກາ ແລະ ຈົດທະບຽນກາຈໍາ)
4. ຈົດທະບຽນຜູ້ອອກແຮງງານເຂົ້າໃນລະບົບປະກັນສັງຄົມ.

ເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະກວດເບິ່ງເວັບໄຊຂອງ**ກົມຄຸ້ມຄອງການຈົດທະບຽນວິສາຫະກິດ** ເພື່ອຄົ້ນຫາຊື່ວິສາຫະກິດທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ, ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງບໍ່ມີເຫດຜົນວ່າ: ເປັນຫຍັງພະນັກງານຢູ່ຫ້ອງການຮັບຜິດຊອບຈຶ່ງບໍ່ສາມາດກວດເບິ່ງໄດ້ທັນທີວ່າຊື່ຂອງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ໄດ້ຖືກນໍາໃຊ້ແລ້ວຫຼືຍັງ.

ຖ້າຈໍານວນຂັ້ນຕອນຢູ່ໝວດຕົວຊີ້ວັດ**ການເລີ່ມຕົ້ນທຸລະກິດ**ຢູ່ ສປປ ລາວ ຖືກຫຼຸດລົງເຫຼືອ 4 ຂັ້ນຕອນ ກໍ່ຈະສົ່ງຜົນກະທົບທັນທີ ເຮັດໃຫ້ອັນດັບຂອງໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວຫຼຸດລົງມາທີ 143 ແລະ ເຮັດໃຫ້ອັນດັບລວມຂອງ ສປປ ລາວ ປັບດີຂຶ້ນຈາກທີ 141 ມາ ເປັນ 140.

ອີກຢ່າງ, ຖ້າຫາກສາມາດຫຼຸດຈໍານວນມື້ທີ່ຕ້ອງໃຊ້ຈົດທະບຽນວິສາຫະກິດລົງໄດ້ຈາກ 67 ມື້ ມາເປັນ 45 ມື້ ກໍ່ຈະຊ່ວຍປັບປຸງອັນດັບ ຂອງໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວໃຫ້ດີຂຶ້ນຕື່ມອີກ ຄືຫຼຸດລົງໄປຢູ່ທີ 111 ແລະ ເຮັດໃຫ້ອັນດັບລວມຂອງ ສປປ ລາວ ປັບດີຂຶ້ນມາເປັນທີ 137.

ເມື່ອລວມເອົາການປັບປຸງປ່ຽນແປງທຸກຢ່າງໃນສອງໝວດຕົວຊີ້ວັດ (**ການເລີ່ມຕົ້ນທຸລະກິດ ແລະ ການແກ້ໄຂການລົ້ມລະລາຍ**) ແມ່ນຈະເຮັດໃຫ້ອັນດັບຂອງ ສປປ ລາວ ໃນບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດຂຶ້ນໄປຢູ່ທີ 126.

ການປົກປ້ອງຜູ້ລົງທຶນ ຫຼື ຜູ້ຖືຮຸ້ນລາຍນ້ອຍ: ໝວດຕົວຊີ້ວັດທີສາມ ແມ່ນສຶກສາເບິ່ງສະຖານະທາງກົດໝາຍຂອງຜູ້ຖືຮຸ້ນລາຍນ້ອຍຂອງບໍລິສັດໃດໜຶ່ງ ຖ້າບໍລິສັດດັ່ງກ່າວ ຫາກຊື້ຊັບສິນໃນມູນຄ່າສູງຈາກອົກບໍລິສັດ ເຊິ່ງຜູ້ຖືຮຸ້ນລາຍໃຫຍ່ທີ່ເປັນທັງຜູ້ອໍານວຍການໃຫຍ່ ຫຼື ຜູ້ບໍລິຫານສູງສຸດ (CEO) ຂອງບໍລິສັດທີ່ຊື້ ຫາກຍັງເປັນຜູ້ຖືຮຸ້ນລາຍໃຫຍ່ຂອງບໍລິສັດທີ່ຂາຍຊັບສິນໃຫ້.

ໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ ປະກອບດ້ວຍຫຼາຍຕົວຊີ້ວັດ ເຊິ່ງໃນນັ້ນລວມມີ ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ (ວ່າ: ຜູ້ຖືຮຸ້ນລາຍໃຫຍ່/CEO

ຕ້ອງເປີດ ເຜີຍຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຜົນປະໂຫຍດທັບຊ້ອນຂອງຕົນພາຍໃຕ້ກົດໝາຍກ່ຽວຂ້ອງຫຼືບໍ່ ແລະ ຖ້າຕ້ອງເປີດເຜີຍ ແມ່ນ ຕ້ອງເປີດເຜີຍໃນຂອບເຂດສໍາໃດ), ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງສະມາຊິກສະພາບໍລິຫານ (ວ່າ: ຜູ້ຖືຮຸ້ນສາມາດດໍາເນີນການທາງ ກົດໝາຍຕໍ່ CEO ໄດ້ ຫຼື ບໍ່ ແລະ ຖ້າໄດ້ແມ່ນສາມາດເຮັດໄດ້ໃນຂອບເຂດສໍາໃດ), ດັດສະນີໝາຍການຮ້ອງຟ້ອງຂອງຜູ້ຖືຮຸ້ນ (ຄວາມສະດວກໃນການຮ້ອງຟ້ອງທາງກົດໝາຍເອົາຜິດຕໍ່ CEO ເຊິ່ງລວມທັງການເຂົ້າເຖິງເອກະສານ ແລະ ການຈ່າຍຄືນ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຮ້ອງຟ້ອງ ຫາກຊະນະຄະດີ), ການຄຸ້ມຄອງຜູ້ຖືຮຸ້ນ, ສິດຂອງຜູ້ຖືຮຸ້ນ, ແລະ ຄວາມໂປ່ງໃສຂອງບໍລິສັດ.

ເມື່ອສັງເກດເບິ່ງບັນດາຕົວຊີ້ວັດເຫຼົ່ານັ້ນ, ຕົວຊີ້ວັດທີ່ໄດ້ຄະແນນຂີ້ຮ້າຍສຸດຂອງ ສປປ ລາວ ແມ່ນ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງສາມະຊິກສະພາບໍລິຫານ (ໄດ້ 1 ຄະແນນ ຈາກຄະແນນເຕັມ 10), ດັດສະນີໝາຍຄວາມໂປ່ງໃສຂອງບໍລິສັດ (ໄດ້ 1 ຄະແນນຈາກຄະແນນເຕັມ 10) ແລະ ຕາມດ້ວຍຕົວຊີ້ວັດດັດສະນີໝາຍການຮ້ອງຟ້ອງຂອງຜູ້ຖືຮຸ້ນ (ໄດ້ 3 ຄະແນນຈາກຄະແນນເຕັມ 10).

ມາສິນທະນາສ່ວນຕົວຊີ້ວັດທີ່ມີຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂີ້ຮ້າຍສຸດກ່ອນ, ເຫດຜົນທີ່ວ່າຕົວຊີ້ວັດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງສະ ມາຊິກສະພາບໍລິຫານ ບໍ່ໄດ້ຄະແນນສູງ ຍ້ອນເກືອບວ່າບໍ່ມີກົນໄກ ທີ່ຜູ້ຖືຮຸ້ນລາຍນ້ອຍສາມາດນໍາໃຊ້ ເພື່ອຂໍການແກ້ ໄຂຊົດເຊີຍ ໃນເວລາທີ່ບໍລິສັດ ຖືກເຮັດໃຫ້ເສຍຫາຍ ຍ້ອນການກະທຳຂອງ CEO/ຜູ້ຖືຮຸ້ນລາຍໃຫຍ່ ໃນກໍລະນີບັນ ຫາຜົນປະໂຫຍດທັບຊ້ອນ. ເຖິງວ່າຜູ້ຖື ຮຸ້ນໃນລະດັບບໍ່ຫຼຸດ 10% ສາມາດຝ່ອງທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມເພື່ອຂໍການຊົດເຊີຍຕໍ່ ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ ແຕ່ບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ສະມາຊິກສະພາບໍລິຫານທີ່ມີຜົນປະໂຫຍດທັບຊ້ອນ ຫຼື ສາມະຊິກສະພາບໍລິ ຫານອື່ນໆຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ຜູ້ຖືຮຸ້ນລາຍໃຫຍ່ ຕ້ອງຈ່າຍຊົດເຊີຍໃຫ້ບໍລິສັດ ຫຼື ມອບກຳໄລທີ່ຕົນໄດ້ຈາກອີກສິ່ງ ຂອງທຸລະກຳຄືນໃຫ້ບໍລິສັດ ທີ່ຖືກເສຍຫາຍ. ນອກຈາກນັ້ນ, ສະເພາະແຕ່ກໍລະນີສໍ້ໂກງ ຫຼື ມີເຈດຕະນາບໍ່ດີເທົ່ານັ້ນ, ສານຈິ່ງສາມາດຕັດສິນໃຫ້ທຸລະກຳເປັນໂມຄະ. ແຕ່ສານບໍ່ສາມາດຕັດສິນ ຕັດອິດສະຫຼະພາບ, ປັບໄໝ ຫຼື ຕັດສິນຄວາມບໍ່ຄົບເຖື່ອນໄຂເພື່ອບໍ່ໃຫ້ສືບຕໍ່ດຳລົງຕຳແໜ່ງຂອງ CEO/ສາມະຊິກສະພາບໍລິຫານທີ່ມີບັນດາຜົນ ປະໂຫຍດທັບຊ້ອນດັ່ງກ່າວ ບິນຊິນຖານການກະທຳຂອງຜູ້ກ່ຽວທີ່ສ້າງຄວາມເສຍໃຫ້ບໍລິສັດ.

ເຫັນແຈ້ງວ່າ: ວິທີທີ່ຈະໄດ້ຄະແນນຫຼາຍຂຶ້ນໃນບັນດາຕົວຊີ້ວັດຂອງໝວດນີ້ ເຊັ່ນຕົວຊີ້ວັດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງສະມາ ຊິກສະພາບໍລິຫານ ແມ່ນການແກ້ໄຂຂໍ້ບົກຜ່ອງທາງກົດໝາຍຄືດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມານັ້ນ. ຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວໄດ້ພຽງ 1 ຄະແນນ ສໍາລັບການອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ຖືຮຸ້ນບໍ່ຫຼຸດ 10% ສາມາດຝ່ອງຂໍການຊົດເຊີຍຄວາມເສຍຫາຍ, ນອກຈາກ 1 ຄະແນນນີ້ແລ້ວ, ສປປ ລາວ ບໍ່ໄດ້ ຄະແນນເພີ່ມໃດໆອີກສໍາລັບຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ. ຖ້າຜູ້ຖືຮຸ້ນລາຍນ້ອຍ ຫາກສາມາດເຮັດ ໃຫ້ສະມາຊິກສະພາບໍລິຫານທີ່ມີບັນຫາຜົນປະໂຫຍດທັບຊ້ອນຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ຕົວຊີ້ວັດນີ້ ກໍຈະໄດ້ຄະແນນເພີ່ມຂຶ້ນມາອີກ 2 ຄະແນນ. ຖ້າສາມາດເຮັດໃຫ້ສະມາຊິກຄົນອື່ນໆ ພາຍໃນສະພາບໍລິຫານຕ້ອງຮັບຜິດຊອບ ຕໍ່ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ກໍຈະໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນມາອີກ 2 ຄະແນນ. ສາມາດໄດ້ເພີ່ມອີກ 2 ຄະແນນ ຖ້າສານສາມາດຕັດສິນ ໃຫ້ທຸລະກຳທີ່ຖືກຝ່ອງໃຫ້ເປັນໂມຄະ ພາຍຫຼັງທີ່ຜູ້ຖືຮຸ້ນຊະນະຄະດີຮ້ອງຟ້ອງ ແລະ ອື່ນໆ.

ເຫັນແຈ້ງວ່າ: ສິ່ງທີ່ຕ້ອງເຮັດເພື່ອປັບປຸງອັນດັບຂອງ ສປປ ລາວ ໃນບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດ ທຸລະກິດ ນັ້ນກໍຄືການປັບປຸງດັດແກ້ລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຜົນປະໂຫຍດທັບຊ້ອນຂອງຜູ້ຖືຮຸ້ນລາຍໃຫຍ່. ໂດຍ ພຽງແຕ່ເຮັດໃຫ້ສະມາຊິກສະພາບໍລິຫານ ທຸກຄົນໃນບໍລິສັດໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການສະໜັບສະໜູນທຸລະກຳ ທີ່ສ້າງ ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ບໍລິສັດໃນກໍລະນີມີບັນຫາຜົນປະໂຫຍດທັບຊ້ອນ ກໍສາມາດໄດ້ເພີ່ມອີກ 4 ຄະແນນ ແລ້ວສໍາລັບຕົວ ຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ.

ຕົວຊີ້ວັດຄວາມໂປ່ງໃສຂອງບໍລິສັດ ໄດ້ພຽງໜຶ່ງຄະແນນສໍາລັບລະບຽບການທີ່ກຳນົດໃຫ້ຜູ້ຖືຮຸ້ນຂອງບໍລິສັດຕ້ອງປະຊຸມກັນ ຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງຄັ້ງຕໍ່ປີ. ຍ້ອນ ສປປ ລາວ ບໍ່ກຳນົດເງື່ອນໄຂໃຫ້ ບໍລິສັດຕ່າງໆຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນໃຫ້ຜູ້ຖືຮຸ້ນຂອງຕົນຮູ້ກ່ຽວ ກັບການຖືຮຸ້ນຢູ່ບໍລິສັດ ອື່ນຂອງສະມາຊິກສະພາບໍລິຫານ, ຂໍ້ມູນລາຍລະອຽດຂອງສະມາຊິກສະພາບໍລິຫານ (ເຊັ່ນ: ອາຊີບ ຫຼັກແຫຼ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າ ຫຼື ຕຳແໜ່ງເປັນສະມາຊິກສະພາບໍລິຫານຢູ່ບ່ອນອື່ນ) ຫຼື ຄຳຕອບແທນແຮງງານ ຂອງຜູ້ບໍລິ ຫານຕຳແໜ່ງຕ່າງໆ ເລີຍເຮັດໃຫ້ ສປປ ລາວ ເສຍຢ່າງລະໝັ້ງຄະແນນສໍາລັບສິ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມານັ້ນ ພາຍໃຕ້ຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຍ້ອນບໍ່ມີເງື່ອນໄຂກຳນົດໃຫ້ຕ້ອງມີການກວດສອບ ບັນຊີປະຈຳປີ ໂດຍຜູ້ກວດສອບພາຍນອກ ຫຼື ບໍ່ມີການກຳ ນົດໃຫ້ຕ້ອງເຜີຍແຜ່ຜົນການກວດສອບພາຍນອກ, ເລີຍເຮັດໃຫ້ເສຍຄະແນນທີ່ຄວນຈະໄດ້ໄປຕື່ມອີກ. ຄ້າຍຄືກັນນັ້ນ, ຍ້ອນ ຂາດການກຳນົດເງື່ອນໄຂໃຫ້ມີປະກາດແຈ້ງການລະອຽດກ່ຽວກັບກອງປະຊຸມ ໃຫຍ່ຜູ້ຖືຮຸ້ນລ່ວງໜ້າ 21 ວັນ ກ່ອນມີປະຊຸມ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງຜູ້ຖືຮຸ້ນບໍ່ຫຼຸດ 5% ວ່າມີສິດສະເໜີລາຍການສິນທະນາເຂົ້າໃນ ວາລະກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຜູ້ຖືຮຸ້ນໄດ້ ຈິ່ງເຮັດໃຫ້ ສປປ ລາວ ເສຍຄະແນນໄປຕື່ມອີກ.

ບໍ່ໜ້າຈະເປັນເລື່ອງຍາກທີ່ຈະໄດ້ເພີ່ມ 4 ຄະແນນສໍາລັບຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ - ຂໍພຽງແຕ່ກຳນົດເງື່ອນໄຂໃຫ້ບໍລິສັດຕ່າງໆຕ້ອງ ແຈ້ງຜູ້ຖືຮຸ້ນຂອງຕົນໃຫ້ຮູ້ກ່ຽວກັບການຖືຮຸ້ນຢູ່ບໍລິສັດອື່ນໆຂອງສະມາຊິກສະພາບໍລິຫານ, ການດຳລົງຕຳແໜ່ງເປັນສະມາ

ຊຶກສະພາບລິຫານ ຫຼື ການເຮັດວຽກໃຫ້ບໍລິສັດອື່ນໆ ຕະຫຼອດເຖິງຄ່າຕອບແທນແຮງງານຂອງຜູ້ບໍລິຫານຂັ້ນສູງພາຍໃນບໍລິສັດ ແລະ ການກຳນົດເງື່ອນໄຂໃຫ້ຕ້ອງປະກາດແຈ້ງການລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຜູ້ຖືຮຸ້ນ ກ່ອນມີຈັດກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຜູ້ຖືຮຸ້ນລ່ວງໜ້າເປັນເວລາ 21 ວັນ, ພຽງເທົ່ານີ້ ກໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ໄດ້ຄະແນນເພີ່ມ 4 ຄະແນນ, ເມື່ອລວມກັບໜຶ່ງຄະແນນທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ກໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຄະແນນທັງໝົດ 5 ຄະແນນ.

ເຖິງວ່າ: ສປປ ລາວ ມີຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ອ່າວດີແດ່ພາຍໃຕ້ຕົວຊີ້ວັດຄວາມສະດວກໃນການຮ້ອງຟ້ອງຂອງຜູ້ຖືຮຸ້ນ (ໄດ້ 3 ຈາກທັງໝົດ 10 ຄະແນນ) ແຕ່ຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ ຍັງເປີດໂອກາດຫຼາຍຢ່າງໃຫ້ສາມາດຍາດແຍ່ງເອົາຄະແນນເພີ່ມ. ໜຶ່ງໃນຕົວຊີ້ວັດຍ່ອຍ ທີ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ ຄະແນນສູນ ແມ່ນຄຳຖາມທີ່ວ່າ: “ໂຈດ (ຜູ້ຖືຮຸ້ນ) ສາມາດຮຽກຂໍເອກະສານຕ່າງໆ ຈາກຈຳເລີຍ ແລະ ພະຍານຢູ່ຊັ້ນສານໄດ້ບໍ່?” – ຍ້ອນຄຳຕອບວ່າ: ບໍ່ໄດ້, ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເສຍໄປສາມຄະແນນ. ຄຳຖາມທີ່ຄ້າຍຄືກັນກ່ຽວກັບປະເພດເອກະສານ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງລະບຸຊື່ເອກະສານ ກໍ່ໄດ້ຮັບຄຳຕອບວ່າ: ບໍ່ໄດ້ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ໄດ້ຄະແນນສູນ. ຍ້ອນບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ໂຈດຖາມພະຍານ ແລະ ຈຳເລີຍໄດ້ໂດຍກົງຢູ່ຊັ້ນສານ, ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເສຍໄປອີກຄະແນນໜຶ່ງ (ສປປ ລາວ ໄດ້ພຽງແຕ່ໜຶ່ງຄະແນນ ສຳລັບການອະນຸຍາດຄຳຖາມທີ່ຜ່ານການຮັບຮອງກ່ອນ). ເຫັນແຈ້ງວ່າ: ຫາກປັບປຸງປ່ຽນແປງເລັກນ້ອຍໃນສ່ວນຂັ້ນຕອນຢູ່ຊັ້ນສານ ກໍ່ຈະສາມາດເຮັດໃຫ້ ສປປ ລາວ ໄດ້ຄະແນນເພີ່ມ ສຳລັບຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະໄດ້ເພີ່ມສອງຄະແນນ ຫາກພຽງແຕ່ປັບປຸງໂດຍໃຫ້ ໂຈດສາມາດຮຽກຂໍເອກະສານຈາກຈຳເລີຍ ແລະ ພະຍານຢູ່ຊັ້ນສານໄດ້ ແມ່ນກະທັ່ງກໍລະນີອະນຸຍາດໃຫ້ຮຽກຂໍໄດ້ແຕ່ ຕ້ອງຢູ່ພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂ ກໍ່ຍັງສາມາດເຮັດໃຫ້ ສປປ ລາວ ໄດ້ເພີ່ມສອງຄະແນນ. ໃນຕອນນີ້, ລອງສົມມຸດກັນວ່າ: ຕົວຊີ້ວັດນີ້ ສາມາດໄດ້ຄະແນນເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 3 ຄະແນນ ມາເປັນ 5 ຄະແນນ.

ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມາໃນບັນດາວັກຂ້າງເທິງ, ຖ້າຕົວຊີ້ວັດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງສະມາຊິກສະພາບໍລິຫານ ແລະ ຄວາມໂປ່ງໃສຂອງບໍລິສັດ ມີຄະແນນເພີ່ມຈາກ 1 ເປັນ 5 ແລະ ຕົວຊີ້ວັດຄວາມສະດວກໃນການຮ້ອງຟ້ອງຂອງຜູ້ຖືຮຸ້ນ ມີຄະແນນເພີ່ມຈາກ 3 ເປັນ 5, ຜົນໄດ້ຮັບກໍ່ຄື: ອັນດັບ ຂອງໝວດຕົວຊີ້ວັດການປົກປ້ອງຜູ້ລົງທຶນ ຫຼື ຜູ້ຖືຮຸ້ນລາຍນ້ອຍ ຈະຖືກປັບຈາກອັນດັບທີ 172 ມາເປັນ 119. ສະເພາະການປະກອບສ່ວນຈາກໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວນີ້ພຽງໝວດດຽວເທົ່ານັ້ນ ກໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ອັນດັບລວມຂອງ ສປປ ລາວ ດີຂຶ້ນຈາກທີ 141 ມາເປັນທີ 133.

ເມື່ອລວມເຂົ້າກັບການປັບປຸງໃນໝວດຕົວຊີ້ວັດອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ສິນທະນາໄປແລ້ວນັ້ນ (ຄື: ການແກ້ໄຂການລົ້ມລະລາຍ ແລະ ການເລີ່ມຕົ້ນທຸລະກິດ), ການປັບປຸງຕໍ່ທັງສາມໝວດຕົວຊີ້ວັດ (ລວມເອົາທັງການປົກປ້ອງຜູ້ລົງທຶນລາຍນ້ອຍ) ແມ່ນຈະເປັນຜົນນຳໄປສູ່ການປັບປຸງອັນດັບລວມຂອງ ປະເທດໄປຢູ່ທີ່ອັນດັບທີ 118.

ການເອົາໄຟຟ້າເຂົ້າ: DTF ແລະ ການໃຫ້ຄະແນນໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ ແມ່ນມາຈາກ 4 ຕົວຊີ້ວັດ, **ຈຳນວນຂັ້ນຕອນ, ເວລາ** (ໄລຍະເວລາທີ່ໃຊ້ຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນຂັ້ນຕອນທຳອິດ ຈົນຮອດເວລາຕິດຕັ້ງໄຟຟ້າ ແລະ ສັບໄຟໃຫ້ຕົກອາຄານຂອງວິສາຫະກິດທີ່ເອົາໄຟຟ້າເຂົ້າ), **ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ** (ກຳນົດເປັນສ່ວນຮ້ອຍຂອງລາຍຮັບຕໍ່ຫົວຄົນພາຍໃນປະເທດ), ແລະ **ຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືໃນການຈ່າຍໄຟຟ້າ ແລະ ຄວາມໂປ່ງໃສຂອງຄ່າໄຟຟ້າ**. ຕົວຊີ້ວັດຕອນທ້າຍໝູ່ນີ້ ແມ່ນຕົວຊີ້ວັດທີ່ ສປປ ລາວ ສາມາດເພີ່ມຄະແນນໃຫ້ຕົນເອງໄດ້ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງດຳເນີນການປ່ຽນແປງຫຍັງໃຫຍ່ຫຼວງຫຼາຍ ຄື ດັ່ງທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນຂ້າງລຸ່ມນີ້.

ຕົວຊີ້ວັດ ຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືຂອງການຈ່າຍໄຟຟ້າ ແລະ ຄວາມໂປ່ງໃສຂອງຄ່າໄຟຟ້າ ປະກອບມີ ຕົວຊີ້ວັດຍ່ອຍຄືດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ໄລຍະເວລາ ແລະ ຄວາມຖີ່ຂອງການເກີດໄຟດັບ (0-3) - ລາວໄດ້ຮັບໜຶ່ງຄະແນນຈາກທັງໝົດ ສາມຄະແນນ. ນີ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ບໍລິສັດໄຟຟ້າ ຕ້ອງປັບປຸງປະສິດທິພາບເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ: ບັນຫາໄຟດັບເກີດໜ້ອຍຄັ້ງລົງ.

ກົນໄກຕິດຕາມກວດກາໄຟດັບ (0-1): ລາວໄດ້ສູນຄະແນນ ຍ້ອນວ່າ ບໍ່ມີເຄື່ອງມືອັດຕະໂນມັດໃນການຕິດຕາມກວດກາໄຟດັບ.

ກົນໄກແກ້ໄຂໃຫ້ໄຟມາ (0-1): ລາວໄດ້ສູນຄະແນນ ຍ້ອນວ່າ ບໍ່ມີເຄື່ອງມືອັດຕະໂນມັດ ໃນການແກ້ໄຂໃຫ້ໄຟມາ ໃນກໍລະນີທີ່ ເກີດໄຟຟ້າດັບ.

ການຄຸ້ມຄອງຕິດຕາມ (0-1): ຍ້ອນວ່າ ບໍ່ມີອົງການຄຸ້ມຄອງ ທີ່ເປັນເອກະລາດ ຫຼື ບໍ່ມີສາຍພົວພັນກັບບໍລິສັດໄຟຟ້າ ເພື່ອຕິດຕາມກວດກາຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືຂອງການຈ່າຍ ຫຼື ສະໜອງໄຟຟ້າໂດຍບໍລິສັດໄຟຟ້າ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ ສປປ ລາວ ໄດ້ຄະແນນສູນ.

ມາດຕະການລົງທຶນທາງການເງິນແນໃສ່ຈຳກັດໄຟຟ້າດັບ (0-1): ຍ້ອນວ່າ ບໍລິສັດໄຟຟ້າບໍ່ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າຊົດເຊີຍໃຫ້ລູກຄ້າຜູ້ນຳໃຊ້ໄຟຟ້າ ຫຼື ຖືກອົງການຄຸ້ມຄອງປັບໄໝ ຖ້າຈຳນວນຄັງໄຟຟ້າດັບຫາກກາຍເປັນການກຳນົດໄວ້, ສປປ ລາວ ເລີຍໄດ້ສູນຄະແນນສຳລັບຕົວຊີ້ວັດຢ່ອຍນີ້.

ການແຈ້ງຄ່າໄຟ/ການປ່ຽນແປງຄ່າໄຟ (0-1): ສຳລັບຕົວຊີ້ວັດຢ່ອຍດັ່ງກ່າວ ລາວໄດ້ຄະແນນ ຍ້ອນວ່າ ໄດ້ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຄ່າໄຟທາງອິນເຕີເນັດ ແລະ ເຜີຍແຜ່ການປ່ຽນແປງຄ່າໄຟລ່ວງໜ້າ ກ່ອນທີ່ຄ່າໄຟໃໝ່ຈະມີຜົນສັກສິດ.

ຈາກທັງໝົດ 8 ຄະແນນ, ລາວ ໄດ້ແຕ່ສອງຄະແນນ ໃນຕົວຊີ້ວັດ **ຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືຂອງການ ຈ່າຍໄຟຟ້າ ແລະ ຄວາມໂປ່ງໃສ ຂອງຄ່າໄຟຟ້າ**. ແຕ່ສາມາດຍາດຄະແນນທີ່ເຫຼືອໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ ໂດຍທີ່ບໍ່ຕ້ອງປັບປຸງປ່ຽນແປງຫຍັງຫຼາຍ ດ້ວຍການຮັບປະກັນວ່າ: ກ) ນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືອັດຕະໂນມັດເຂົ້າມາຕິດຕາມກວດກາໄຟຟ້າດັບ, ຂ) ສ້າງອົງການຄຸ້ມຄອງເອກະລາດຂຶ້ນມາ ເພື່ອຕິດຕາມກວດກາການເຮັດວຽກຂອງບໍລິສັດໄຟຟ້າ ແລະ ຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືຂອງການຈ່າຍໄຟຟ້າ, ຄ) ສ້າງລະບົບປັບໄໝ ຖ້າເກີດມີໄຟຟ້າດັບເກີນເປັນການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້. ເຮັດໄດ້ເຊັ່ນນັ້ນ, ປະເທດລາວ ສາມາດຍາດ ຄະແນນເພີ່ມໄດ້ອີກສາມຄະແນນໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ ບວກໃສ່ສອງຄະແນນທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ລວມກັນທັງໝົດໄດ້ 5 ຄະແນນ ເຊິ່ງຈະເຮັດໃຫ້ອັນດັບຂອງລາວ ຍັບເຂົ້າໃກ້ອັນດັບຂອງປະເທດໃກ້ຄຽງຄື: ຫວຽດນາມ ແລະ ຈີນ ເຊິ່ງທັງສອງປະເທດໄດ້ 6 ຄະແນນ ສຳລັບຕົວຊີ້ ວັດດັ່ງກ່າວນີ້.

ຕົວຊີ້ວັດຕໍ່ໄປທີ່ມີການສຶກສາພາຍໃຕ້ໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ ກໍຄືໄລຍະເວລາ. ເຫັນແຈ້ງວ່າ: ໃຊ້ເວລາທັງໝົດ 134 ວັນ ຖືເປັນ ຂະບວນການ ທີ່ໃຊ້ເວລາດົນຈົນເກີນໄປ - ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈດີຂຶ້ນຕື່ມ ຖ້າສົມທຽບກັບປະເທດໃກ້ຄຽງ ເຊັ່ນ: ມຽນມາ ເຊິ່ງມີສິ່ງທ້າທາຍຫຼາຍຢ່າງຢູ່ແລ້ວ ກໍຍັງຫຼຸດເວລາລົງມາຢູ່ທີ່ 77 ວັນ, ຫວຽດນາມ 46 ວັນ ແລະ ປະເທດໄທ 32 ວັນ ຕາມລຳດັບ.

ທະນາຄານໂລກ ໄດ້ສະໜອງການວິເຄາະເພີ່ມເຕີມໃຫ້ພວກເຮົາ ເຫັນແຈ້ງຂຶ້ນຕື່ມກ່ຽວກັບຕົວຊີ້ວັດ **ເວລາ** ໂດຍສະໜອງຈຳນວນມື້ທີ່ໃຊ້ເພື່ອດຳເນີນຜ່ານແຕ່ລະຂັ້ນຕອນຢູ່ລາວ ລະອຽດມີດັ່ງນີ້:

1. ສົ່ງຄຳຮ້ອງຂໍໄຟຟ້າເຂົ້າ ໃຫ້ບໍລິສັດໄຟຟ້າ ແລະ ລໍຖ້າຜົນການປະເມີນລາຄາ ແລະ ການກຳນົດເຕັກນິກເຄື່ອງອຸປະກອນທີ່ຕ້ອງໃຊ້ - ໃຊ້ເວລາ 37 ວັນ
2. ບໍລິສັດໄຟຟ້າ ລົງກວດກາສະໜາມ ເພື່ອກຳນົດເຕັກນິກລະອຽດ - 1 ວັນ
3. ລໍຖ້າການສ້າງແລະຮັບຮອງແບບເຕັກນິກລະອຽດ ແລະ ແຜນຕິດຕັ້ງ - 30 ວັນ
4. ລໍຖ້າໃຫ້ຜູ້ຮັບເໝົາວຽກໄຟຟ້າເຮັດວຽກພາຍນອກສຳເລັດ - 60 ວັນ
5. ລໍຖ້າການຈົດທະບຽນໜັ້ນໄຟ ຫຼື ກົງເຕີໄຟ ທີ່ບໍລິສັດໄຟຟ້າ - 1 ມື້
6. ບໍລິສັດໄຟຟ້າລົງກວດກາຄັ້ງສຸດທ້າຍ ແລ້ວສັບໄຟຟ້າໃຫ້ - 7 ວັນ

ຖ້າສົມທຽບກັບປະເທດໃກ້ຄຽງແລ້ວ, ເຫັນຊັດເຈນວ່າໄລຍະເວລາຂອງບາງຂັ້ນຕອນນັ້ນດົນເກີນໄປ. ຢູ່ຫວຽດນາມ, ຂັ້ນຕອນທີ 1 ໃຊ້ເວລາພຽງແຕ່ 4 ວັນ ແລະ ຢູ່ມຽນມາແມ່ນ 28 ວັນ - ໃນປະເທດລາວ ບາດກ້າວດັ່ງກ່າວໃຊ້ເວລາ 37 ວັນ. ຂັ້ນຕອນທີ 4 ໃນຫວຽດນາມໃຊ້ເວລາຢູ່ 20 ວັນ ແລະ ຢູ່ມຽນມາ 21 ວັນ ແຕ່ຢູ່ລາວແມ່ນ 60 ວັນ.

ສາມາດຫຼຸດໄລຍະເວລາດັ່ງກ່າວລົງເຄິ່ງໜຶ່ງໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍໂດຍປະຕິບັດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ຂັ້ນຕອນທີ 1 ຫຼຸດ 37 ວັນ ມາເປັນ 20 ວັນ (ສາມາດເຮັດໄດ້ດ້ວຍການຍົກເລີກພາກກຳນົດລາຍລະອຽດເຕັກນິກ ແລະ ເອົາໄປ ໃສ່ໃນຂັ້ນຕອນທີ 2 ແທນ)

ຂັ້ນຕອນທີ 3 ສາມາດຫຼຸດຈາກ 30 ວັນ ມາເປັນ 15 ວັນ. ປະເພດການຕິດຕັ້ງທີ່ຮຽກຮ້ອງຕາມຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນກົງໄປກົງມາ ໂດຍອີງຕາມກໍລະນີສົມມຸດມາດຕະຖານ ທີ່ທະນາຄານໂລກນຳໃຊ້ (ເປັນຕົກອາຄານອຸດສາຫະກຳຂະໜາດມາດຕະຖານໃນຕົວເມືອງໃຫຍ່ ຫຼື ນະຄອນຫຼວງ ທີ່ຕ້ອງໃຊ້ໄຟຟ້າ 3 ເຟດ ຫຼື 3 ຟາ). ນອກຈາກນີ້, ຍ້ອນວ່າລູກຄ້າເປັນຜູ້ຈ່າຍຄ່າດຶງໄຟຟ້າເຂົ້າ (ສຳລັບຂັ້ນຕອນນີ້ຢ່າງດຽວແມ່ນ 3,6 ລ້ານກີບແລ້ວ) ກໍຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າມີວິຊາການເຮັດວຽກດັ່ງກ່າວ.

ຂັ້ນຕອນທີ 4 ໃຊ້ເວລາ 60 ວັນໃນປະເທດລາວ ທຽບກັບ 21 ວັນໃນປະເທດມຽນມາ ແລະ 20 ວັນໃນຫວຽດນາມ. ບໍ່ໜ້າ

ຈະມີເຫດຜົນຫຍັງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຂັ້ນຕອນດັ່ງກ່າວ ສາມາດດຳເນີນການແລ້ວສຳເລັດພາຍໃນ 30 ວັນ.

ຖ້າຫາກໂຮມເອົາການປ່ຽນແປງທັງໝົດໃນຈຳນວນເວລາທີ່ໄດ້ສະເໜີໃນຂັ້ນຕອນຕ່າງໆ, ຈຳນວນນີ້ຈະສາມາດຫຼຸດລົງຈາກ 134 ມາເປັນ 74 ວັນໄດ້.

ມາເວົ້າເຖິງຕົວຊີ້ວັດ **ຂັ້ນຕອນ**, ເຫັນຊັດເຈນວ່າ: ມີຫຼາຍບາດກ້າວໂຜດໃນໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວນີ້; ບາງບາດກ້າວເບິ່ງຄືວ່າຈະເປັນຂະບວນການທີ່ຊ້ຳຊ້ອນກັນ ຕົວຢ່າງວ່າ: ລາຍລະອຽດເຕັກນິກ/ແບບເຕັກນິກລະອຽດ ປະກົດວ່າມີຢູ່ທັງສາມຂັ້ນຕອນທຳອິດຂ້າງເທິງ. ໂດຍການແຍກຂັ້ນຕອນການຈົດທະບຽນໝັ້ນໄຟໂດຍບໍລິສັດໄຟຟ້າ, ໄດ້ສ້າງອີກຂັ້ນຕອນຂຶ້ນ; ແທນທີ່ຈະເຮັດແນວນັ້ນ ເປັນຫຍັງບໍ່ລວມເອົາການຕິດຕັ້ງໝັ້ນໄຟເຂົ້າໄວ້ໃນຂັ້ນຕອນສຸດທ້າຍ ຄື: ລົງກວດກາສຸດທ້າຍແລ້ວສັບໄຟໃຫ້. ບໍ່ມີເຫດຜົນ ວ່າເປັນຫຍັງທີ່ຈະໃຫ້ລູກຄ້າຕ້ອງລໍຖ້າການຈົດທະບຽນໝັ້ນໄຟຟ້າ ເມື່ອມີການອະນຸມັດຄຳຮ້ອງຂໍໄຟຟ້າເຂົ້າເປັນທີ່ຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ສ່ວນວຽກພາຍນອກ ກໍ່ສຳເລັດແລ້ວ ແລະ ຈ່າຍເງິນໃຫ້ເປັນທີ່ຮຽບຮ້ອຍ. ສະນັ້ນ, ຂໍອະນຸຍາດສະເໜີ ວ່າຈຳນວນຂັ້ນຕອນ ສາມາດຫຼຸດລົງມາໄດ້ຢ່າງຍາດຍາດເປັນ 5 ຂັ້ນຕອນ.⁷

ຖ້າຝຶກຈາລະນາທຸກຢ່າງໂຮມກັນແລ້ວ ກໍ່ຄືການຫຼຸດຈຳນວນ ຂັ້ນຕອນ (6 ເປັນ 5), ເວລາ (137 ເປັນ 74) ແລະ ຍົກລະດັບຕົວຊີ້ວັດຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືໃນການຈ່າຍໄຟຟ້າ ແລະ ຄວາມໂປ່ງໃສຂອງຄ່າໄຟຟ້າ ທີ່ເພີ່ມເປັນ 5 ຄະແນນ, ກໍ່ຈະ ເປັນຜົນໄດ້ຮັບໃນການປັບປຸງໝວດຕົວຊີ້ວັດ ການເອົາໄຟຟ້າເຂົ້າ ໃຫ້ຢູ່ໃນອັນດັບທີ 84; ສະເພາະແຕ່ການປັບປຸງໃນໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງ ກ່າວ ແມ່ນໄດ້ປະກອບ ສ່ວນປັບປຸງອັນດັບລວມຂອງ ສປປ ລາວ ໃນບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ ຈາກອັນດັບ 141 ມາ ເປັນ 133 ແລ້ວ.

ຕົວຊີ້ວັດໜຶ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ສຶກສາ ແລະ ສົນທະນາແລກປ່ຽນໃນທີ່ນີ້ ແມ່ນ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ໃນການເອົາໄຟຟ້າເຂົ້າ ຍ້ອນວ່າ ບໍ່ສາມາດຫາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດັ່ງກ່າວໄດ້ ໃນເງື່ອນໄຂຂອງປະເທດລາວ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນຈາກຂໍ້ມູນລຸ່ມນີ້ວ່າ: ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດັ່ງກ່າວ ຢູ່ລາວ ມີສູງ ພ້ອມນັ້ນຍັງເຫັນຄວາມແຕກໂຕນກັນຫຼາຍໃນຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ ເມື່ອສຶມທຽບລະຫວ່າງປະເທດຕ່າງໆ ເຊັ່ນວ່າ: ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດັ່ງກ່າວຢູ່ສິງກະໂປແມ່ນ \$13.000, ມຽນມາ \$14.000, ປະເທດໄທ \$3.800, ຫວຽດນາມ ແມ່ນປະມານ \$24.000 ແຕ່ວ່າ ປະເທດລາວ ເຊິ່ງມີຄວາມຫວັງຈະເປັນ “ໝໍ້ໄຟຂອງອາຊຽນ” ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດັ່ງກ່າວ ຢູ່ທີ່ \$24.380 (ຕົວເລກທັງໝົດນີ້ແມ່ນຖືກປັບໃຫ້ເປັນເລກມົນ ເພື່ອງ່າຍໃນການສຶມທຽບ). ສ່ວນໜຶ່ງຂອງບັນຫາມີຢູ່ວ່າ ບາງປະເທດເຊັ່ນ ປະເທດລາວ ແລະ ຫວຽດນາມ ຕ້ອງໄດ້ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນເຊັ່ນ ໝໍ້ແປງ ແລະ ສະຖານີຍ່ອຍ ສຳລັບການຈ່າຍໄຟ 3 ເຟດ ໃຫ້ຕົກອາຄານໃນຂະໜາດທີ່ກຳນົດໄວ້ຕາມກໍລະນີສຶມມຸດມາດຕະຖານສຳລັບໝວດຕົວຊີ້ວັດ **ການເອົາໄຟຟ້າເຂົ້າ**.

ອີກບັນຫາໜຶ່ງສຳລັບປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບຕ່ຳ ເຊັ່ນປະເທດລາວ ມີຢູ່ວ່າ: ການສຶມທຽບ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ທີ່ຖືກນຳໃຊ້ໃນບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ຢູ່ບົນຜືນຖານຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕົວຈິງຕາມລະສະກຸນເງິນດຽວ ເຊັ່ນ ໂດລາສະຫະລັດ ແຕ່ທຽບເປັນສ່ວນຮ້ອຍຂອງລາຍຮັບຕໍ່ຫົວຄົນ. ເຫັນແຈ້ງວ່າ: ປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່ຫົວຄົນສູງກວ່ານັ້ນ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກໝວດ ຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວໃນບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ.

ການມອບອາກອນ: ມີແປດຕົວຊີ້ວັດໃນໝວດຕົວຊີ້ວັດ **ການມອບອາກອນ**; ລຸ່ມນີ້ມີຄ່າຂອງແຕ່ລະຕົວຊີ້ວັດໃນໝວດນີ້ສຳລັບ ສປປ ລາວ:

ການມອບ: 35 (ຈຳນວນ)

ເວລາ: 362 (ຊົ່ວໂມງ)

ອາກອນທັງໝົດ/ອັດຕາປະກອບສ່ວນທັງໝົດ (ເປັນ % ຂອງກຳໄລ): 26,2%

ໄລຍະເວລາທີ່ໃຊ້ໃນການປະຕິບັດຕາມການຄືນ ອມພ: ບໍ່ມີການຄືນ

ໄລຍະເວລາທີ່ໃຊ້ໃນການຂໍຄືນ ອມພ: ບໍ່ມີການຄືນ

ເວລາໃນການປະຕິບັດຕາມການກວດກາອາກອນລາຍໄດ້ວິສາຫະກິດ: 16 (ຊົ່ວໂມງ)

ເວລາໃນການສຳເລັດການກວດກາອາກອນລາຍໄດ້ວິສາຫະກິດ: 31,7 (ອາທິດ)

ດັດສະນີໝາຍຫຼັງການແຈ້ງ: 18,57

ຕົວຊີ້ວັດ **ການມອບ** ພຽງແຕ່ໝາຍເຖິງຈຳນວນການມອບແຕ່ລະປະເພດອາກອນ ທີ່ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດໄດ້ມອບແຕ່ລະປີ ເຊິ່ງເປັນຕົວເລກທີ່ສູງ ຢູ່ໃນປະເທດລາວ ຍ້ອນວ່າມີການມອບ ອມພ ແລະ ເງິນສົມທົບປະກັນສັງຄົມທຸກໆເດືອນ - ໂຮມກັນກໍ່ຈະເປັນການມອບ 24 ຄັ້ງ ສຳລັບບໍລິສັດທົ່ວໄປ. ຫຼາຍປະເທດ ກໍ່ມີການການມອບ ອມພ ແລະ ອາກອນອື່ນໆທຸກເດືອນ

⁷ ໃນເວລາທີ່ກວດແກ້ເນື້ອໃນເອກະສານສະບັບນີ້, ອົງຕາມຂ່າວຈາກສື່ມວນຊົນ, ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງຜະລັງງານແລະບໍ່ແຮ່ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມຈັດໂດຍກົມຄຸ້ມຄອງຜະລັງງານແລະບໍລິສັດໄຟຟ້າລາວ (EDL), ໄດ້ຕັ້ງເປົ້າຫຼຸດຈຳນວນຂັ້ນຕອນຈາກ 6 ມາເປັນ 5 ແລະ ຫຼຸດເວລາຈາກ 134 ວັນ ມາເປັນ 50 ວັນ.

ແຕ່ໄດ້ຄະແນນດີກວ່າລາວ ໃນຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວນີ້ ກໍຍ້ອນວິທີທີ່ດັດສະນີໝາຍວັດແທກຄວາມຖີ່ຂອງການມອບ ໃນເວລາທີ່ນຳໃຊ້ການແຈ້ງມອບ ແລະ ການມອບແບບເອເລັກໂຕຣນິກ ຄືດັ່ງຄຳເວົ້າໃນໝາຍເຫດເນື້ອໃນວິທີການວິທະຍາທີ່ໃຊ້ປະເມີນໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ:

“ໃນກໍລະນີອະນຸຍາດໃຫ້ແຈ້ງມອບ ແລະ ມອບອາກອນຜ່ານລະບົບທີ່ຫັນເປັນທັນສະໄໝ ວິສາຫະກິດຂະໜາດກາງສ່ວນໃຫຍ່ ພາກັນນຳໃຊ້, ຈະຖືວ່າ: ອາກອນ ຖືກມອບພຽງໜຶ່ງຄັ້ງ ຕໍ່ປີ ເຖິງແມ່ນວ່າການແຈ້ງມອບ ແລະ ການມອບຈະເກີດຂຶ້ນຖືກໍຕາມ.”⁸

ຖ້າຫາກ ສປປ ລາວ ສາມາດຫັນເປັນທັນສະໄໝສຳລັບການແຈ້ງມອບ ແລະ ມອບອາກອນ ໂດຍວິສາຫະກິດຂະໜາດກາງໄດ້, ຕົວຊີ້ວັດ **ການມອບ** ຈະຫຼຸດລົງມາເປັນ 10 (ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຢູ່ລາວ ມອບອາກອນ 10 ປະເພດ ດ້ວຍການແຈ້ງມອບອາກອນແບບເອເລັກໂຕຣນິກ ແຕ່ລະປະເພດອາກອນ ຈະຖືກນັບວ່າ: ຖືກມອບພຽງໜຶ່ງຄັ້ງ ຕໍ່ປີ).

ຕົວຊີ້ວັດຕໍ່ໄປ **ເວລາ** ໝາຍເຖິງຈຳນວນຊົ່ວໂມງທີ່ໃຊ້ໃນການກະກຽມ, ການແຈ້ງແລະການມອບອາກອນສາມປະເພດຕົ້ນຕໍຄື: ອມພ (182 ຊົ່ວໂມງ), ອາກອນລາຍໄດ້ວິສາຫະກິດ (138 ຊົ່ວໂມງ) ແລະ ອາກອນແຮງງານ (ລວມທັງອາກອນເງິນເດືອນ ແລະ ເງິນສົມທົບປະກັນສັງຄົມ) = 42 ຊົ່ວໂມງ). **ເວລາ** ຍັງລວມເອົາຈຳນວນເວລາທີ່ໃຊ້ໃນການລຽນແຕ່ງລຳດັບເພື່ອແຈ້ງເອກະສານ ແລະ ມອບອາກອນເຫຼົ່ານີ້.

ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນວ່າ: ລະບົບອອນລາຍ ຈະສາມາດຫຼຸດໄລຍະເວລາທີ່ໃຊ້ໃນການມອບອາກອນ ລົງໄດ້ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ການແຈ້ງຕ່າງໆ ສາມາດດຳເນີນໄດ້ອອນລາຍ ແຕ່ການມອບສາມາດດຳເນີນໄດ້ໂດຍຜ່ານທະນາຄານ - ລະບົບໃສ່ລະຫັດຈະຮັບປະກັນວ່າ: ລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນ ຈະຮູ້ວ່າໄດ້ມີການມອບອາກອນຕາມເອກະສານທີ່ແຈ້ງອອນລາຍ.

ດ້ວຍລະບົບອອນລາຍ, ສາມາດມອບອາກອນເຂົ້າຜ່ານລະບົບທະນາຄານ ຫຼື ມອບຜ່ານທາງເອເລັກໂຕຣນິກຈາກບັນຊີທະນາຄານຂອງບໍລິສັດ ເຂົ້າຫາບັນຊີຂອງລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນເລີຍ. ສົມມຸດວ່າ ມີການເອົາເງິນສົດໄປຝາກເຂົ້າບັນຊີທະນາຄານ, ການຝາກເງິນ ເພື່ອມອບ ອມພ ໜ້າຈະໃຊ້ເວລາພຽງແຕ່ສອງຊົ່ວໂມງ ໃນແຕ່ລະເດືອນ. ສົມມຸດວ່າ ໃຊ້ເວລາກະກຽມເອກະສານເປັນເວລາຫ້າຊົ່ວໂມງ ຕໍ່ເດືອນ ແລະ ໜຶ່ງຊົ່ວໂມງຕໍ່ເດືອນ ເພື່ອແຈ້ງມອບທາງເອເລັກໂຕຣນິກ, ກໍໝາຍຄວາມວ່າຈຳນວນຊົ່ວໂມງທັງໝົດໃນການດຳເນີນການມອບ ອມພ ຕໍ່ເດືອນຈະໃຊ້ເວລາແປດຊົ່ວໂມງ ຫຼືວ່າ 96 ຊົ່ວໂມງຕໍ່ປີ.

ຂຶ້ນກັບປະເພດຂອງບໍລິສັດທີ່ຖືກເລືອກ ໂດຍອີງຕາມກໍລະນີສົມມຸດມາດຕະຖານ ທີ່ທະນາຄານໂລກ ໄດ້ນຳໃຊ້ກັບໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ, ອາກອນລາຍໄດ້ວິສາຫະກິດ ແມ່ນມີການມອບ ສີ່ຄັ້ງຕໍ່ປີ. ສົມມຸດວ່າໃຊ້ເວລາສິບຊົ່ວໂມງເພື່ອຄິດໄລ່ອາກອນລາຍໄດ້ວິສາຫະກິດແຕ່ລະຄັ້ງ ແລະ ໃຊ້ເວລາຊ້າກັນໃນການໄປຝາກເງິນເຂົ້າທະນາຄານເພື່ອມອບອາກອນດັ່ງກ່າວ ດັ່ງທີ່ເຫັນໃນກໍລະນີຂອງ ອມພ ບວກກັບ ໃຊ້ເວລາຊ້າກັນໃນການດຳເນີນການແຈ້ງ. ເມື່ອລວມເຂົ້າກັນແລ້ວ, ທັງໝົດຈະເປັນ 13 ຊົ່ວໂມງ ແລະ ມອບສີ່ຄັ້ງຕໍ່ປີ ເຊິ່ງເທົ່າກັບ 52 ຊົ່ວໂມງຕໍ່ປີ.

ສຳລັບອາກອນແຮງງານ, ຈຳນວນຊົ່ວໂມງບໍ່ສູງປານໃດ ເຊິ່ງຢູ່ທີ່ 42 ຊົ່ວໂມງ ຖ້າສົມມຸດວ່າ ໃຊ້ເວລາ 2 ຊົ່ວໂມງ ເພື່ອໄປຝາກເງິນມອບອາກອນດັ່ງກ່າວຢູ່ທະນາຄານ ແລະ ອີກສີ່ຊົ່ວໂມງແຕ່ລະເດືອນເພື່ອແຈ້ງມອບ, ລວມເປັນ 36 ຊົ່ວໂມງ ແລະ ບວກຕື່ມອີກສອງ-ສາມຊົ່ວໂມງ ເພື່ອດັດແກ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວຂ້ອງຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ ທີ່ເຂົ້າອອກຕາມແຕ່ລະໄລຍະ.

ບວກກັບຈຳນວນຊົ່ວໂມງໃໝ່ທີ່ການແຈ້ງແບບເອເລັກໂຕຣນິກຈະຊ່ວຍເຮົາໄດ້ ກໍຈະໄດ້ຈຳນວນ ຊົ່ວໂມງທັງໝົດໃໝ່ຂອງຕົວຊີ້ວັດ **ເວລາ** ຕົກຢູ່ທີ່ 190 ຊົ່ວໂມງ.

ສະເພາະແຕ່ໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ ຫາກປັບປຸງປ່ຽນແປງຕາມທີ່ໄດ້ສົນທະນາມານັ້ນ ກໍຈະເຮັດໃຫ້ອັນດັບລວມຂອງ ສປປ ລາວ ດີຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ - ໃນໝວດຕົວຊີ້ວັດ **ການມອບອາກອນ** ອັນດັບຈະປັບປຸງດີຂຶ້ນຈາກທີ່ 156 ເປັນ 95. ການປະກອບ ສ່ວນຈາກແຕ່ໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຈະເຮັດໃຫ້ອັນດັບລວມຂອງປະເທດໃນບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການ ເຮັດທຸລະກິດປັບ ຈາກ 141 ມາເປັນ 133.

ເອກະສານສະບັບນີ້ ຈະບໍ່ສົນທະນາແລກປ່ຽນກ່ຽວກັບຕົວຊີ້ວັດ **ອາກອນທັງໝົດ/ອັດຕາການປະກອບສ່ວນທັງໝົດ** ຍ້ອນວ່າ 26,2% ແມ່ນຕົວເລກທີ່ດີແລ້ວ - ເຊິ່ງຢູ່ໃນລະດັບດຽວກັນກັບຫຼາຍປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ.

ທັງສອງຕົວຊີ້ວັດ, **ໄລຍະເວລາທີ່ໃຊ້ໃນການປະຕິບັດຕາມການຄົ້ນ ອມພ** ແລະ **ໄລຍະເວລາທີ່ໃຊ້ໃນການຂໍຄົ້ນ ອມພ**, ແມ່ນຖືກກຳນົດວ່າ ບໍ່ມີການຄົ້ນ. ອີງຕາມວິທີການວິທະຍາຂອງບົດລາຍງານຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ

8 <http://www.doingbusiness.org/methodology/paying-taxes>

ຂອງທະນາຄານໂລກ:

“ຖ້າປະເທດໃດ ຫາກມີ ອມພ ແຕ່ຂາດຄວາມສາມາດໃນການສົ່ງຄືນ ອມພ ໃຫ້ບາງປະເທດຜູ້ມອບອາກອນ ທີ່ບໍ່ລວມເອົາ ບໍລິສັດທີ່ເປັນກໍລະນີສຶກສາໃນດັດສະນີໝາຍນີ້, ປະເທດດັ່ງກ່າວ ຈະໄດ້ຄະແນນ 0 ໃນຄະແນນໄລຍະ ຫ່າງຈາກຂອບ ສຳລັບໄລຍະເວລາ ທີ່ໃຊ້ເພື່ອປະຕິບັດຕາມການຄືນ ອມພ ແລະ ໄລຍະເວລາທີ່ໃຊ້ໃນການຂໍຄືນ ອມພ.”⁹

ກໍລະນີສຶກສາ ທີ່ທະນາຄານໂລກໄດ້ນຳໃຊ້ ໃນໝວດຕົວຊີ້ວັດ **ການມອບອາກອນ** ແມ່ນກ່ຽວກັບບໍລິສັດທີ່ບໍ່ໄດ້ດຳ ເນີນການຄ້າລະຫວ່າງປະເທດ. ອີງຕາມ “ຄຳວັດແທກຄຸນະພາບ” ໃນ ໜ້າເວັບໄຊທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ເວົ້າເຖິງໝວດຕົວຊີ້ວັດ **ການມອບອາກອນ** ສຳລັບ ສປປ ລາວ¹⁰, ຂະບວນການຄືນ ອມພ ສຳລັບປະເທດບໍລິສັດໃນກໍລະນີສຶກສາບໍ່ປາກົດວ່າມີການ ຄືນ ອມພ - ຍ້ອນວ່າ ການຄືນ ອມພ ແມ່ນຂໍຄືນໄດ້ສຳລັບແຕ່ “ຜູ້ນຳເຂົ້າສິ່ງອອກ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ມີລັກສະນະລະຫວ່າງປະເທດ” ຕາມການລາຍງານໂດຍຄະນະຜູ້ທົບທວນຈາກທະນາຄານໂລກ. ຢູ່ ສປປ ລາວ ອະນຸຍາດ ໃຫ້ມີການຄືນ ອມພ ອີງຕາມ ຄຳສັ່ງ ແນະນຳຂອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງການເງິນ ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດອາກອນມູນ ຄຳເພີ່ມ ລົງວັນທີ 11 ມັງກອນ 2017. ອາດຈະເປັນກໍລະນີທີ່ວ່າ: ຄຳສັ່ງແນະນຳດັ່ງກ່າວ ບໍ່ໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງເຕັມ ສ່ວນເທື່ອ ໃນເວລາທີ່ນັກຄົ້ນຄວ້າຂອງທະ ນາຄານໂລກເດີນທາງມາເກັບກຳຂໍ້ມູນ ເພື່ອໃຊ້ໃນການປະເມີນດັດສະນີໝາຍ ຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ.

ປະຈຸບັນ, ເປັນການຍາກທີ່ຈະກ່າວວ່າ ສປປ ລາວ ປະຕິບັດໄດ້ໃນລະດັບໃດ ກ່ຽວກັບສອງຕົວຊີ້ວັດ ທີ່ພົວພັນກັບການຄືນ ອມພ ແຕ່ລອງມາປະເມີນບົນຜືນຖານປະສົບການຂອງ ປະເທດໄທ ໃນຂົງເຂດດັ່ງກ່າວນີ້. ພາຍໃຕ້ຕົວຊີ້ວັດ **ໄລຍະ ເວລາທີ່ໃຊ້ໃນການປະຕິບັດຕາມການຄືນ ອມພ**, ຕົວເລກຂອງ ປະເທດໄທ ແມ່ນຢູ່ທີ່ 16 (ຊົ່ວໂມງ); ພາຍ ໃຕ້ຕົວຊີ້ວັດ **ໄລຍະເວລາທີ່ໃຊ້ໃນການຂໍຄືນ ອມພ**, ຕົວເລກຂອງ ປະເທດໄທ ແມ່ນຢູ່ທີ່ 33,2 (ອາທິດ). ຝຳລະນາຈາກທີ່ວ່າ: ສປປ ລາວ ມີປະສົບການໜ້ອຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານການຄືນ ອມພ, ເຮົາມາສຶກສາມຸດຖານວ່າ: ການຄືນ ອມພ ຢູ່ລາວ ຈະໃຊ້ເວລາດົນໜ້ອຍໜຶ່ງ ໃນຊຸມປີທຳອິດ ແລະ ຄາດຄະເນວ່າ ຈະໃຊ້ເວລາຢູ່ປະມານ 20 (ຊົ່ວໂມງ) ພາຍໃຕ້ຕົວຊີ້ວັດ **ໄລຍະເວລາທີ່ໃຊ້ໃນການປະຕິບັດຕາມການຄືນ ອມພ** ແລະ 40 (ອາທິດ) ພາຍ ໃຕ້ຕົວຊີ້ວັດ **ໄລຍະ ເວລາທີ່ໃຊ້ໃນການຂໍຄືນ ອມພ**.

ຈະບໍ່ພະຍາຍາມຫາວິທີປັບປຸງຫຍັງເພີ່ມເຕີມໃນໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວນີ້ເທື່ອ. ຕົວຊີ້ວັດ, **ໄລຍະເວລາທີ່ໃຊ້ໃນການປະ ຕິບັດຕາມການກວດກາອາກອນລາຍໄດ້ວິສາຫະກິດ** ແມ່ນ 16 (ຊົ່ວໂມງ) ແລະ **ໄລຍະເວລາທີ່ໃຊ້ໃນການສຳ ເລັດການກວດກາອາກອນລາຍໄດ້ວິສາຫະກິດ** ແມ່ນ 31,7 (ອາທິດ) ເຫັນວ່າ: ບໍ່ໄດ້ໃຊ້ເວລາສູງຈົນເກີນໄປຫຼາຍ ເຖິງແມ່ນວ່າອາດຈະສາມາດປັບປຸງໃຫ້ ດີຂຶ້ນໄດ້ໃນລະດັບໃດໜຶ່ງກໍຕາມ. ອາດປັບປຸງດ້ວຍການອະນຸຍາດໃຫ້ມີການແຈ້ງ ທາງເອເລັກໂຕຣນິກ ເພື່ອປັບປຸງຕົວຊີ້ວັດເຫຼົ່ານີ້ - ຫາກເຮັດໄດ້, ລະບົບການແຈ້ງທາງອິນເຕີເນັດທີ່ມີການອອກແບບເປັນ ຢ່າງດີ ສາມາດແກ້ໄຂຂໍ້ຜິດພາດບາງປະເພດທີ່ນຳໄປສູ່ການກວດກາອາກອນ.

ຕົວຊີ້ວັດດັດສະນີໝາຍຫຼັກການແຈ້ງ ແມ່ນອີງໃສ່ອີກສີ່ຕົວຊີ້ວັດພາຍໃຕ້ໝວດຕົວຊີ້ວັດ **ການມອບອາກອນ**, **ໄລຍະເວລາ ທີ່ໃຊ້ໃນການປະຕິບັດຕາມການຄືນ ອມພ**, **ໄລຍະເວລາທີ່ໃຊ້ໃນການຂໍຄືນ ອມພ**, **ໄລຍະເວລາທີ່ໃຊ້ໃນການປະຕິບັດຕາມ ການກວດກາອາກອນລາຍໄດ້ວິສາຫະກິດ** ແລະ **ໄລຍະເວລາທີ່ໃຊ້ໃນການສຳເລັດການກວດກາອາກອນລາຍໄດ້ວິສາຫະກິດ**. ຜົນໄດ້ຮັບກໍຄື ດັດສະນີໝາຍຫຼັກການແຈ້ງ ເປັນພຽງແຕ່ ຄຳສະເລ່ຍຂອງ ຄະແນນໄລຍະຫ່າງຈາກຂອບ ສຳລັບແຕ່ລະຕົວຊີ້ວັດ ຂອງສີ່ຕົວຊີ້ວັດທີ່ກ່າວເຖິງນັ້ນ. ໂຊກດີທີ່ວ່າ ການຄິດໄລ່ທີ່ອ່າວສະຫຼັບຊັບຊ້ອນດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນໄດ້ມີການຄິດໄລ່ແບບອັດ ຕະໂນມັດໃຫ້ພວກເຮົາໃນ **ພາຍເອົາເຊວຄິດໄລ່ອັນດັບ**; ດັດສະນີໝາຍການແຈ້ງເໜັງຕີງຈາກ 18,57 ມາເປັນ 40,81 ອັນເປັນຜົນມາຈາກການປັບປຸງໃນ ຕົວຊີ້ວັດ **ການມອບ**, **ເວລາ**, ແລະ **ອມພ** ທີ່ໄດ້ກ່າວເຖິງໃນຂ້າງເທິງ.

ທຸກການປ່ຽນແປງ ທີ່ໄດ້ສະເໜີໃນຂໍ້ນີ້ ສຳລັບໝວດຕົວຊີ້ວັດ **ການມອບອາກອນ** ຈະຊ່ວຍຫຼຸດອັນດັບຂອງໝວດຕົວຊີ້ວັດ ດັ່ງກ່າວລົງ ຈາກທີ 156 ມາເປັນ 66 ແລະ ອັນດັບລວມຂອງ ສປປ ລາວ ຈາກທີ 141 ມາເປັນ 132.

ການຄ້າຂາມແດນ: ໃນປີ 2018, ສຳລັບໝວດຕົວຊີ້ວັດນີ້, ສປປ ລາວ ໄດ້ DTF ອັນດຽວກັນກັບ ເມື່ອປີ 2017 ເຊິ່ງບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າ: ສະພາບບໍ່ມີຫຍັງປ່ຽນແປງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຍ້ອນປະເທດອື່ນ ມີການປັບປຸງໃນຂົງເຂດທີ່ພົວພັນກັບ ໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ, ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ອັນດັບໃນໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ ຂອງ ສປປ ລາວ ຫຼຸດອັນດັບຄືຈາກທີ 120 ມາເປັນ 124.

ໝວດຕົວຊີ້ວັດ **ການຄ້າຂາມແດນ** ປະກອບມີຕົວຊີ້ວັດຈຳນວນໜຶ່ງ ໂດຍມີຄຳຕົວເລກຂອງແຕ່ລະຕົວຊີ້ວັດ ລະອຽດຄືດັ່ງ

⁹ <http://www.doingbusiness.org/methodology/paying-taxes>

¹⁰ <http://www.doingbusiness.org/data/exploreeconomies/lao-pdr#paying-taxes>

ຕໍ່ໄປນີ້:

ໄລຍະເວລາທີ່ໃຊ້ເພື່ອສົ່ງອອກ (ການປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍຢູ່ດ່ານ)- 12 ຊົ່ວໂມງ
 ໄລຍະເວລາທີ່ໃຊ້ເພື່ອສົ່ງອອກ (ການປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂທາງເອກະສານ) – 216 ຊົ່ວໂມງ
 ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ໃຊ້ເພື່ອສົ່ງອອກ (ການປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍຢູ່ດ່ານ) - \$73
 ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ໃຊ້ເພື່ອສົ່ງອອກ (ການປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂທາງເອກະສານ) - \$235
 ໄລຍະເວລາທີ່ໃຊ້ເພື່ອນຳເຂົ້າ (ການປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍຢູ່ດ່ານ) – 14 ຊົ່ວໂມງ
 ໄລຍະເວລາທີ່ໃຊ້ເພື່ອນຳເຂົ້າ (ການປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂທາງເອກະສານ) – 216 ຊົ່ວໂມງ
 ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ໃຊ້ເພື່ອນຳເຂົ້າ (ການປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍຢູ່ດ່ານ) – \$153
 ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ໃຊ້ເພື່ອນຳເຂົ້າ (ການປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂທາງເອກະສານ) - \$115

ກໍລະນີສົມມຸດມາດຕະຖານ ທີ່ທະນາຄານໂລກນຳໃຊ້ກັບໝວດຕົວຊີ້ວັດ **ການຄ້າຂ້າມແດນ** ກ່ຽວພັນກັບການນຳເຂົ້າອາໄລຍານພາຫະນະໃນຕູ້ຄອນແທນເນີ້ (HS 8708) ແລະ ການສົ່ງອອກທອງແດງ (HS 74).¹¹ ປະສົບການກ່ຽວກັບການຄ້າຂ້າມແດນຢູ່ ສປປ ລາວ ອາດແຕກຕ່າງໄປສຳລັບຜະລິດຕະພັນປະເພດອື່ນໆ ແຕ່ວ່າເພື່ອໃຫ້ສາມາດສົມທຽບກັນໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງ ລະຫວ່າງປະເທດຕ່າງໆ ທາງທະນາຄານໂລກ ຈຶ່ງຕ້ອງເລືອກເອົາການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກສິນຄ້າປະເພດໃດໜຶ່ງເພື່ອໃຊ້ເປັນຄຳວັດແທກມາດຕະຖານສຳລັບບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ.

ສິ່ງທີ່ແຕກຕ່າງຢ່າງຊັດເຈນກ່ຽວກັບສະພາບຢູ່ປະເທດລາວ ແມ່ນສະພາບກົງກັນຂ້າມກັນກັບ ທີ່ເຫັນຢູ່ປະເທດອື່ນໆໃນພາກພື້ນ. ຕົວຢ່າງ: ຕົວຊີ້ວັດ ການສົ່ງອອກ, ທັງປະເທດໄທ ແລະ ຫວຽດນາມ ມີຕົວເລກສູງກວ່າຫຼາຍໃນຕົວຊີ້ວັດ ໄລຍະເວລາທີ່ໃຊ້ເພື່ອສົ່ງອອກ - ການປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂັ້ນຕອນການສົ່ງອອກຢູ່ດ່ານ (55 ແລະ 51 ທຽບໃສ່ກັບ 12 ຊົ່ວໂມງສຳລັບປະເທດລາວ) ແຕ່ວ່າຕົວຊີ້ວັດໄລຍະເວລາທີ່ໃຊ້ເພື່ອສົ່ງອອກ - ການປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂທາງເອກະສານ (50 ແລະ 11 ທຽບໃສ່ກັບ 216 ຊົ່ວໂມງສຳລັບລາວ) ພັດທຳກວ່າກັນຫຼາຍ, (ຕົວຊີ້ວັດໄລຍະເວລາທີ່ໃຊ້ເພື່ອສົ່ງອອກ - ການປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂັ້ນຕອນຢູ່ດ່ານ ທີ່ສູງກວ່າສຳລັບປະເທດຫວຽດນາມ ແລະ ປະເທດໄທ ອາດແມ່ນຍ້ອນ ຄວາມແອອັດຢູ່ດ່ານຂອງປະເທດເຫຼົ່ານັ້ນ). ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນໃນລັກສະນະດຽວກັນລະຫວ່າງ ລາວ ກັບ ໄທ ຫຼື ຫວຽດນາມ ໃນສ່ວນຕົວຊີ້ວັດ ໄລຍະເວລາທີ່ໃຊ້ໃນການນຳເຂົ້າ.

ສິ່ງທີ່ສັງເກດເຫັນໄດ້ອີກຢ່າງແມ່ນ ສປປ ລາວ ໄດ້ຄະແນນດີຫຼາຍ ສຳລັບຕົວຊີ້ວັດ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ໃຊ້ໃນການນຳເຂົ້າ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ໃຊ້ໃນການສົ່ງອອກ ພ້ອມທັງໄດ້ຄະແນນອ່າວດີ ສຳລັບຕົວຊີ້ວັດການປະຕິບັດຕາມລະບຽບການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ. ສິ່ງທີ່ສັງເກດເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນໃນທີ່ນີ້ແມ່ນ: ຄະແນນ DTF ແລະ ອັນດັບໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຖືກດຶງລົງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຈາກຜົນຄະແນນຕໍ່າໃນຕົວຊີ້ວັດການປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂທາງດ້ານເອກະສານ - ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມາກ່ອນໜ້ານີ້, ປະເທດໃກ້ຄຽງສາມາດດຳເນີນ ເອກະສານ ໂດຍໃຊ້ເວລາພຽງໜ້ອຍດຽວ.

ຄະແນນທັງສອງຕົວຊີ້ວັດ ໄລຍະເວລາທີ່ໃຊ້ເພື່ອນຳເຂົ້າ (ການປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂທາງ ເອກະສານ) ແລະ ໄລຍະເວລາທີ່ໃຊ້ເພື່ອສົ່ງອອກ (ການປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂທາງເອກະສານ) ແມ່ນ 216. ໂດຍການນຳໃຊ້ຝາຍເອັກເຊວຄິດໄລ່ DTF ແລະ ອັນດັບລວມຂອງປະເທດ ສະບັບ ປີ 2018, ລອງມາເບິ່ງຜົນກະທົບຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ລາວ ດ້ວຍການປັບປຸງຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນແຕ່ລະໄລຍະ ຕາມຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້:

ຄະແນນຂອງທັງໄລຍະເວລາທີ່ໃຊ້ໃນການນຳເຂົ້າ/ໄລຍະເວລາທີ່ໃຊ້ໃນການສົ່ງອອກ (ການປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂທາງເອກະສານ)	DTF	ອັນດັບໝວດຕົວຊີ້ວັດການຄ້າຂ້າມແດນ	ອັນດັບລວມ
216 ຊົ່ວໂມງ	62.98	124	141
150	67.91	105	140
100	74.23	82	137
50	80.54	69	133

11 HS 8708 ແລະ HS 74 ເປັນລະຫັດພາສີທີ່ເປັນເອກະພາບກັນທົ່ວໂລກ ເຊິ່ງສ້າງຂຶ້ນແລະ ຄຸ້ມຄອງໂດຍອົງການພາສີໂລກ (WCO) ສຳລັບ “ອາໄລຍານພາຫະນະກົນຈັກໃນຄອນເທັນເນີ” ແລະ “ທອງແດງແລະໂລຫະທີ່ທອງແດງເປັນສ່ວນປະສົມ”

ຍ້ອນວ່າ ສປປ ລາວ ມີຜົນການປະຕິບັດທີ່ອ່າວດີໃນຕົວຊີ້ວັດອື່ນໆ ສະນັ້ນຄວນແນໃສ່ປັບປຸງສອງຕົວຊີ້ວັດ ທີ່ກ່ຽວກັບ ເອກະສານ.

ມາລອງສົມມຸດກັນວ່າ: ຄະແນນຂອງ ໄລຍະເວລາທີ່ໃຊ້ເພື່ອນຳເຂົ້າ (ການປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂທາງເອກະສານ) ແລະ ໄລຍະເວລາ ທີ່ໃຊ້ເພື່ອສົ່ງອອກ (ການປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂທາງເອກະສານ) ຫຼຸດລົງເປັນ 100 ຊົ່ວໂມງ ສຳລັບແຕ່ລະຕົວຊີ້ວັດ (ເຖິງແມ່ນວ່າບໍ່ໄດ້ມີການຫັນເປັນທັນສະໄໝເທື່ອ ແຕ່ກໍສາມາດຫຼຸດຕົວເລກດັ່ງກ່າວລົງເຫຼືອ 50 ຊົ່ວໂມງໄດ້) ແມ່ນຈະສົ່ງຜົນເຮັດໃຫ້ອັນດັບຂອງໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວຫຼຸດລົງມາເປັນ 88, ສະເພາະແຕ່ການປະກອບສ່ວນຂອງໝວດຕົວຊີ້ວັດນີ້ ກໍຈະເຮັດໃຫ້ອັນດັບລວມຂອງ ສປປ ລາວ ໃນດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດປັບຈາກທີ 141 ມາເປັນທີ 137.

ການຄິດໄລ່ ອັນດັບລວມຂອງ ສປປ ລາວ ບົນພື້ນຖານການປັບປຸງປ່ຽນແປງຕາມທີ່ໄດ້ສະເໜີແລກປ່ຽນ

ຫາກລວມທຸກການປັບປຸງປ່ຽນແປງທີ່ໄດ້ສະເໜີແລກປ່ຽນເຂົ້າໃນຝາຍເອັກເຊວຄິດໄລ່ອັນດັບ, ສາມາດເຫັນໄດ້ວ່າ: ອັນດັບລວມຂອງ ສປປ ລາວ ຈະປັບໄປຢູ່ທີ່ 90, ເຊິ່ງຢູ່ພາຍໃນຂອບເຂດອັນດັບ ທີ່ເອກະສານສະບັບນີ້ ຕັ້ງເຈດຈຳນົງປະກອບສ່ວນເພື່ອໃຫ້ບັນລຸ.

ແມ່ນຢູ່ວ່າ: ນີ້ເປັນການສະຫຼຸບການສິນທະນາແລກປ່ຽນຍຸດທະສາດເພື່ອປັບປຸງອັນດັບຂອງປະເທດໃນດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ, ແຕ່ກ່ອນໜ້ານີ້ ເອກະສານສະເໜີຄຳເຫັນສະບັບນີ້ ໄດ້ແນະນຳໃຫ້ລວມເອົາການສິນທະນາແລກປ່ຽນໂດຍສັງເຂບ ກ່ຽວກັບໝວດຕົວຊີ້ວັດ **ການປະຕິບັດສັນຍາ**. ເຫດຜົນມີຢູ່ວ່າ: ອັນດັບປະຈຸບັນຂອງໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ ທີ່ຢູ່ທີ່ 97 ແລະ ຫາກບໍ່ມີແຜນທີ່ຈະປັບປຸງໃຫ້ອັນດັບຕໍ່ໜ້າ, ໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ ຈະກາຍເປັນຄວາມສ່ຽງສູງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ອັນດັບລວມຂອງປະເທດຕົກລົງກາຍອັນດັບ 100 ໃນອີກປີ ຫຼື ສອງປີຂ້າງໜ້າ. ອາດຈະເປັນກໍລະນີທີ່ໝວດຕົວຊີ້ວັດໄດ້ຄະແນນ DTF ຄືເກົ່າແຕ່ອັນດັບພັດຕົກລົງໄປ ຍ້ອນການແຂ່ງຂັນຈາກປະເທດອື່ນທີ່ ເຂົ້າເຈົ້າເຮັດໄດ້ດີກວ່າ.

ການປະຕິບັດສັນຍາ ຕັ້ງຢູ່ບົນພື້ນຖານຂອງສາມຕົວຊີ້ວັດເທົ່ານັ້ນຄື: ໄລຍະເວລາ (ໄລຍະເວລາ ທີ່ຕ້ອງໃຊ້ໃນການດຳເນີນຂະບວນການທາງກົດໝາຍທັງໝົດ ເພື່ອປະຕິບັດສັນຍາໃດໜຶ່ງ), ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ (ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດ ເຊິ່ງລວມທັງຄ່າຈ້າງທະນາຍຄວາມເພື່ອດຳເນີນຄະດີ ໂດຍວັດແທກເປັນສ່ວນຮ້ອຍຂອງມູນຄ່າທັງໝົດທີ່ຮ້ອງຟ້ອງເອົາ) ແລະ ຄຸນະພາບຂອງຂະບວນການຕຸລາການ (ເປັນຕົວຊີ້ວັດທີ່ລວມເອົາຫຼາຍດ້ານຂອງ ປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນຂອງສານ ແລະ ຂະບວນການທາງກົດໝາຍ).

ສຶກສາເບິ່ງຕົວຊີ້ວັດ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ກັນກ່ອນ, ຢູ່ ສປປ ລາວ ເຫັນວ່າ: ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດລວມເອົາ ຄ່າຈ້າງທະນາຍຄວາມ (27,9%), ຄ່າທຳນຽມສານ (1,4%) ແລະ ຄ່າທຳນຽມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ (2,3%). ເຫັນແຈ້ງວ່າ: ສ່ວນຄ່າທຳນຽມທີ່ເຂົ້າລັດໃນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດນັ້ນ ລວມມີ 3,7%, ເຊິ່ງບໍ່ມີເນື້ອທີ່ຫຼາຍເທົ່າໃດທີ່ຈະຫຼຸດໃຫ້ຕົວເລກດັ່ງກ່າວຕໍ່າລົງໄປຕື່ມອີກ ພ້ອມນັ້ນຫາກຫຼຸດຕໍ່າລົງໄປຕື່ມອີກ ກໍອາດຈະບໍ່ເປັນຜົນດີທີ່ຈະຊ່ວຍປັບປຸງອັນດັບ ຫຼື DTF ຂອງປະເທດ.

ຕົວຊີ້ວັດ **ໄລຍະເວລາ** ສຳລັບ ສປປ ລາວ ອາດຈະເບິ່ງຄືມີຕົວເລກທີ່ສູງທີ່ 443 ມື້ ເມື່ອສົມທຽບຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວກັບປະເທດອື່ນໆ ພາຍໃນພາກພື້ນແລ້ວ ເຫັນວ່າຢູ່ລະດັບທີ່ດີຫຼາຍ ພ້ອມນັ້ນຍັງເຫັນວ່າ: ສູງກວ່າບາງປະເທດທີ່ມີລາຍໄດ້ສູງໃນກຸ່ມປະເທດ OECD (ຈີນ: 496 ມື້, ມາເລເຊຍ 425, ໄທ 420, ຫວຽດນາມ 400 ແລະ ປະເທດລາຍໄດ້ສູງໃນ OECD 577).

ຂົງເຂດທີ່ ສປປ ລາວ ສາມາດເຮັດການປັບປຸງໄດ້ຫຼາຍແມ່ນຕົວຊີ້ວັດ ຄຸນະພາບຂອງຂະບວນການຕຸລາການ – ລາວ ໄດ້ຄະແນນ 5,5 ຈາກທັງໝົດ 18 ຄະແນນ. ເຖິງແມ່ນວ່າ: ຄະແນນດັ່ງກ່າວ ຢູ່ໃນລະດັບດີເມື່ອທຽບກັບ ມຽນມາ (3 ຄະແນນ) ແລະ ກຳປູເຈຍ (5 ຄະແນນ), ແຕ່ກໍເຫັນວ່າ: ຕາມຫຼັງຫວຽດນາມ (6,5) ແລະໄທ (8,5). ປີນີ້, ຈີນ ໄດ້ 15 ຄະແນນສຳລັບຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ.

ໂດຍບໍ່ຕ້ອງສຶກສາລິດລາຍລະອຽດຫຍັງລາຍໃນສ່ວນຕົວຊີ້ວັດຍ່ອຍ, ກໍພຽງພໍທີ່ຈະເວົ້າໄດ້ວ່າ: ສປປ ລາວ ເສຍສີ່ຄະແນນທີ່ຄວນຈະໄດ້ສຳລັບຕົວຊີ້ວັດ ຄຸນະພາບຂອງຂະບວນການຕຸລາການ ໂດຍທີ່ບໍ່ມີລະບົບທັນສະໄໝຮັບໃຊ້ຜູ້ສານ – ໝາຍເຖິງການແຈ້ງຄຳຮ້ອງຟ້ອງເບື້ອງຕົ້ນ ຜ່ານທາງລະບົບເອເລັກໂຕຣນິກ, ຈ່າຍຄ່າທຳນຽມສານແບບເອເລັກໂຕຣນິກ ແລະ ມີການພິມຜິດແຜ່ຄຳຕັດສິນຂອງ

ສານທາງອິນເຕີເນັດ.

ສປປ ລາວ ເສຍເພີ່ມອີກສີ່ຄະແນນ ພາຍໃຕ້ຫົວຂໍ້ ໂຄງສ້າງສານ ແລະ ການດຳເນີນຄະດີຢູ່ຊັ້ນສານ - ຍ້ອນ ສປປ ລາວ ບໍ່ມີສານການຄ້າ (ສານສະເພາະທີ່ແກ້ໄຂຄະດີການຄ້າ), ບໍ່ມີສານສະເພາະສຳລັບຄຳຮ້ອງຟ້ອງຄຳເສຍຫາຍທີ່ຕໍ່າ ແລະ ບໍ່ມີລະບົບຊຸມມອບຄະດີໃຫ້ຜູ້ຟ້າກສາ.

ສປປ ລາວ ເສຍເພີ່ມອີກສີ່ຄະແນນພາຍໃຕ້ຫົວຂໍ້ ການຄຸ້ມຄອງຄະດີ ດ້ວຍເຫດຜົນທີ່ບໍ່ມີເຄື່ອງມືຄຸ້ມຄອງຄະດີແບບເອເລັກໂຕຣນິກ ຫຼື ທັນສະໄໝ ເພື່ອໃຫ້ທະນາຍຄວາມ ແລະ ຜູ້ຟ້າກສານຳໃຊ້ ແລະ ບໍ່ມີກົດລະບຽບແນ່ນອນວ່າດ້ວຍການເລື່ອນຟ້າລະນາຄະດີ. ຂົງເຂດສຸດທ້າຍນີ້ໜ້າ ຈະງ່າຍສຸດສຳລັບ ສປປ ລາວ ທີ່ຈະຍາດໄດ້ຈັກສອງສາມຄະແນນ.

ຖ້າ ສປປ ລາວ ຫາກຍາດໄດ້ເພີ່ມຈັກສອງຄະແນນສຳລັບຕົວຊີ້ວັດ ຄຸນະພາບຂອງຂະບວນການຕຸລາການ (ໄດ້ຄະແນນ 7,5 ແທນ 5,5 ໃນປະຈຸບັນ), ກໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ອັນດັບຂອງໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ ປັບປຸງດີຂຶ້ນຈາກທີ 97 ມາເປັນທີ 70. ເມື່ອລວມກັບການປັບປຸງອື່ນໆທີ່ສະເໜີ ໃນຫົກໝວດຕົວຊີ້ວັດເປົ້າໝາຍ, ກໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ອັນດັບລວມຂອງ ສປປ ລາວ ປັບຂຶ້ນໄປຢູ່ທີ 88.

ສະເໜີການປັບປຸງປ່ຽນແປງ - ບາດກ້າວໃນຕໍ່ໜ້າ?

ເອກະສານສະເໜີຄຳເຫັນສະບັບນີ້ ໄດ້ລະບຸສິ່ງທີ່ເຮົາເຊື່ອວ່າເປັນການປັບປຸງປ່ຽນແປງທີ່ບໍ່ໜ້າ ຈະສ້າງການລົບກວນຫຍັງຫຼາຍ ຫຼື ບໍ່ຕ້ອງດຳເນີນການປັບປຸງຫຍັງໃຫຍ່ໂຕ ແຕ່ພັດສິ່ງຜົນໃຫຍ່ຫຼວງໃນການປັບປຸງອັນດັບຂອງ ສປປ ລາວ ໃນບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ. ຄືດັ່ງທີ່ໄດ້ແລກປ່ຽນໃນຫຼາຍຂໍ້ກ່ອນນີ້, ການປັບປຸງປ່ຽນແປງ ທີ່ສະເໜີນັ້ນ ແມ່ນສາມາດເຮັດໄດ້ ດ້ວຍການຫຼຸດໄລຍະເວລາ ແລະ ຈຳນວນບາດກ້າວ ທີ່ຕ້ອງໃຊ້ເພື່ອດຳເນີນຂະບວນການສະເພາະໃດໜຶ່ງ, ການໝູນໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການຫັນເປັນທັນສະໄໝ ເພື່ອແຈ້ງ ຫຼື ຈົດທະບຽນ ແລະ ການປັບປຸງດັດແກ້ບາງລະບຽບຂັ້ນຕອນ.

ແຕ່ເອກະສານສະບັບນີ້ ພັດບໍ່ໄດ້ລະບຸແຕ່ລະແລະທຸກກົດໝາຍ, ດຳລັດ, ຄຳສັ່ງ ຫຼື ການປັບປຸງ ປ່ຽນແປງພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ ທີ່ຕ້ອງໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຂໍ້ສະເໜີປັບປຸງປ່ຽນແປງ ຕ່າງໆທີ່ສິນທະນາແລກປ່ຽນໃນເອກະສານສະບັບນີ້ ເກີດຜົນສັກສິດ, ມີຫຼາຍເຫດຜົນວ່າເປັນ ຫຍັງຈິ່ງເຮັດເຊັ່ນນີ້, ລະອຽດມີຄື:

1. ດ້ວຍການລະບຸການປັບປຸງປ່ຽນແປງໃດໜຶ່ງ, ECCIL ເຊື່ອວ່າ: ຄວນປ່ອຍໃຫ້ເປັນດຸນຝີ ນິດຟ້າລະນາຂອງລັດຖະບານວ່າຈະໃຊ້ວິທີໃດເຮັດໃຫ້ການປັບປຸງປ່ຽນແປງທີ່ສະເໜີ ນັ້ນເກີດຜົນສັກສິດ. ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ ຖືເປັນຂໍ້ຟ້າລະນາທາງການເມືອງ ເຊິ່ງເປັນວຽກຂອງ ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ.
2. ນອກຈາກນີ້, ຍັງເຫັນວ່າ: ເກີນຄວາມສາມາດຂອງ ECCIL ທີ່ຈະໄປແນະນຳເປັນແຕ່ ລະກຳລະນີວ່າຄວນໃຊ້ວິທີໃດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຂໍ້ສະເໜີປັບປຸງປ່ຽນແປງເກີດຜົນສັກສິດ ເພາະຖ້າເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ ແມ່ນຕ້ອງມີຄວາມຮູ້ຄວາມຊຳນານຊຳນານກ່ຽວກັບກົດໝາຍພາຍໃນຂອງລາວ, ລະບົບຂັ້ນຕອນການເຮັດວຽກຂອງລັດ ຫຼື ລະບຽບຂັ້ນຕອນລັດຖະການ ແລະ ຂົງເຂດອື່ນໆ.
3. ແລະຕ້ອງໃຊ້ຊັບພະຍາກອນເພີ່ມອີກຫຼາຍຢ່າງບໍ່ວ່າຈະເປັນເວລາ, ຄຳເຫັນຈາກຫຼາກຫຼາຍພາກສ່ວນ ແລະ ຈະເປັນຜົນເຮັດໃຫ້ເອກະສານສະບັບນີ້ມີເນື້ອໃນຫຼາຍກວ່າທີ່ ຄວນຈະເປັນ.

ເຖິງເຊັ່ນນັ້ນ, ECCIL ມີຄວາມຍິນດີ ທີ່ຈະແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້ແລະຄວາມຊຳນານຊຳນານ ກັບ ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ຜະນົກງານລັດຖະກອນ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ ກ່ຽວກັບ ການປັບປຸງອັນດັບຂອງປະເທດໃນດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ.

ພາຍຫຼັງໄດ້ສຶກສາເບິ່ງເລື່ອງນີ້ແລ້ວ, ທາງ ECCIL ຮູ້ໄດ້ເຖິງ ລະດັບຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ຂອງວຽກປັບປຸງດັ່ງກ່າວ ແລະ ຄວາມຮີບດ່ວນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປັບປຸງທີ່ຈຳເປັນຕ່າງໆ ດັ່ງນັ້ນ ຈິ່ງມີທັດສະນະວ່າ: ຄວນສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດໃນຂັ້ນການນຳສູງສຸດ ຈິ່ງຈະສາມາດຊ່ວຍຊີ້ນຳຂັບເຄື່ອນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປັບປຸງປ່ຽນແປງຕ່າງໆ

ເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ ຖ້າຫາກຕ້ອງການຢາກໃຫ້ມີຜົນສັກສິດ ທັນຮອບການປະເມີນບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ ປະຈຳປີ 2020. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໜ້າຈະສາມາດບັນລຸໄດ້ ເຖິງວ່າ: ຈະມີການຕົກລົງເຫັນດີເປັນເອກະພາບນຳຂໍສະເໜີປັບປຸງປ່ຽນແປງຂອງພວກເຮົາ ຫຼື ບໍ່ກໍຕາມ ແຕ່ເພື່ອປັບປຸງອັນດັບຂອງ ສປປ ລາວ ບໍ່ໃຫ້ກາຍເປັນ 100 ແມ່ນຄວນຈະມີການສົນທະນາແລກປ່ຽນ, ຕົກແຕກ ແລະ ລວມເອົາການປັບປຸງປ່ຽນແປງທີ່ຈຳເປັນຕ່າງໆເຂົ້າໃນລະບຽບການ ແລະ ພ້ອມພາກັນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພາຍໃນປະຕິທິນປີໜ້າ ຈຶ່ງຈະມີໂອກາດປະສົບຜົນສຳເລັດໃນການປັບປຸງອັນດັບ ຂອງ ສປປ ລາວ ໃຫ້ດີກວ່າອັນດັບ 100 ໃນບົດລາຍງານດັດສະນີ ໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດປະຈຳປີ 2020.

ພາກສະຫຼຸບ

ເຫດຜົນຢູ່ເບື້ອງໜຶ່ງຂອງບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດແມ່ນເພື່ອສະໜອງວິທີການສົມທຽບທົ່ວສາກົນຂອງບາງຄຸນລັກສະນະຕົ້ນຕໍໃນການເຮັດທຸລະກິດ. ຍ້ອນການສົມທຽບໃນວົງກວ້າງທົ່ວສາກົນໃນລັກສະນະດັ່ງກ່າວ ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງກຳນົດ ໃຫ້ບັນດາຕົວຊີ້ວັດຕ່າງໆເປັນມາດຕະຖານເອກະພາບ ຜ່ານການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ກໍລະນີສົມມຸດທີ່ເປັນມາດຕະຖານ ແຕ່ກໍຍັງມີອີກຫຼາຍຢ່າງທີ່ບໍ່ສາມາດລວມເອົາເຂົ້າໃນການສຶກສາໃນລັກສະນະດັ່ງກ່າວ. ຢ່າງໃດກໍດີ, ຄຳວັດແທກຄວາມສຳເລັດຂອງການ ປະເມີນດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ ແມ່ນມີຢູ່ວ່າ: ຫຼາຍປະເທດ ໄດ້ພະຍາຍາມສູ້ຊີນເພື່ອປັບປຸງອັນດັບຂອງປະເທດຕົນໃນບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ ພ້ອມນັ້ນທາງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ກໍພະຍາຍາມຊອກອ່ານເນື້ອໃນຂອງບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວ ເຖິງແມ່ນວ່າທຸລະກິດຕ່າງປະເທດ ບໍ່ເຄີຍຖືກລວມເຂົ້າໃນຂອບເຂດປະເມີນດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດກໍຕາມ.

ດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ ເປັນກົດຈະກຳທີ່ມີການແຂ່ງຂັນກັນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແຕ່ປະເທດຕ່າງໆສາມາດກວດເບິ່ງຄະແນນລວມ DTF ຂອງຕົນ ຫຼື ຄະແນນສະເພາະໝວດຕົວຊີ້ວັດໄດ້ຕະຫຼອດເວລາ ເພື່ອເບິ່ງວ່າມີການປັບປຸງດີຂຶ້ນຢ່າງພາວະວິໄສຫຼືບໍ່. ໃນເອກະສານສະເໜີຄຳເຫັນສະບັບນີ້, ໄດ້ມີການອ້າງອີງເຖິງຫຼາຍເຄື່ອງມືທີ່ນັກຄົ້ນຄວ້າສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ເຊັ່ນ: ຝາຍເອັກເຊວຄິດໄລ່ອັນດັບ ແລະ ເວັບໄຊຂອງບົດລາຍງານການເຮັດທຸລະກິດ. ເຮົາໄດ້ນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືເຫຼົ່ານັ້ນເພື່ອຈຳຮອງຜົນກະທົບຂອງການປັບປຸງປ່ຽນແປງທີ່ໄດ້ສະເໜີໃຫ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍສົນທະນາແລກປ່ຽນໄປຄຽງຄູ່ກັບວິທີການວິທະຍາທີ່ໃຊ້ໃນການປະເມີນ ໂດຍທະນາຄານໂລກ. ຄຳສັບສຳຄັນເຊັ່ນ: ໝວດຕົວຊີ້ວັດ, ຕົວຊີ້ວັດ, ໄລຍະຫ່າງຈາກຂອບ ແລະ ຄຳສັບອື່ນໆ ແມ່ນໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນມາສົນທະນາແລກປ່ຽນ ແລະ ອະທິບາຍໃຫ້ເຂົ້າໃຈເປັນເອກະພາບກັນ.

ໄດ້ຕັດສິນໃຈທາງຍຸດທະສາດວ່າ: ECCIL ຄວນຫຼີກລ້ຽງເລັ່ງເປົ້າໝາຍໃສ່ໝວດຕົວຊີ້ວັດທີ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ອັນດັບຕ່ຳກວ່າ 100 ຢູ່ແລ້ວ. ໃນການສະເໜີໝວດຕົວຊີ້ວັດເປົ້າໝາຍເພື່ອປັບປຸງ, ໄດ້ມີການໝູນໃຊ້ຍຸດທະສາດທີ່ເອີ້ນວ່າ: “ເດັດໝາກໄມ້ໜ່ວຍຢູ່ຕ່ຳກ່ອນ,” ໂດຍລະບຸໝວດຕົວຊີ້ວັດທີ່ມີຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂີ້ຮ້າຍ (ສູງກວ່າອັນດັບ 100) ແລະ ເປັນໝວດທີ່ເຫັນວ່າ: ສາມາດປັບປຸງປ່ຽນແປງໄດ້ງ່າຍ. ພາຍໃນໝວດຕົວຊີ້ວັດເປົ້າໝາຍ, ໄດ້ມີການລະບຸບັນດາຕົວຊີ້ວັດ ທີ່ສາມາດປັບປຸງໃຫ້ອັນດັບດີຂຶ້ນ ໂດຍທີ່ບໍ່ສ້າງການລົບກວນຫຍັງຫຼາຍ ແຕ່ການປັບປຸງປ່ຽນແປງທີ່ເຮັດນັ້ນ ຈະປະກອບສ່ວນຫຼາຍສຸດໃນການປັບປຸງອັນດັບຂອງໝວດຕົວຊີ້ວັດ ແລະ ໃນທີ່ສຸດແມ່ນປະກອບສ່ວນປັບປຸງອັນດັບລວມຂອງປະເທດໃນບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການ ເຮັດທຸລະກິດ.

ດ້ວຍການນຳໃຊ້ຍຸດທະສາດດັ່ງກ່າວ, ໄດ້ມີການລະບຸຫົກໝວດຕົວຊີ້ວັດ ໂດຍໄດ້ມີການວິເຄາະຢ່າງຖ້ວນຖີ່. ພາຍໃນແຕ່ລະໝວດຕົວຊີ້ວັດ, ໄດ້ມີການສຶກສາເບິ່ງບັນດາຕົວຊີ້ວັດທີ່ສອດຄ່ອງ ແລະ ໄດ້ສະເໜີການປັບປຸງປ່ຽນແປງທີ່ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ໃນຕົວຈິງບົນຜຸ້ນຖານປະສິດທິຜົນຂອງການປັບປຸງເຫັນວ່າ: ໜ້າຈະປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ອັນດັບລວມຂອງປະເທດດີຂຶ້ນ. ໃນແຕ່ລະໝວດຕົວຊີ້ວັດ, ແມ່ນໄດ້ພະຍາຍາມຄົ້ນຫາຕົວຊີ້ວັດ ແລະ ຕົວຊີ້ວັດຍ່ອຍ ທີ່ສາມາດປັບປຸງປ່ຽນແປງໄດ້ງ່າຍໃນສະພາບເງື່ອນໄຂຂອງ ສປປ ລາວ.

ຈາກນັ້ນ, ໄດ້ຈຳຮອງເບິ່ງຜົນກະທົບຂອງແຕ່ລະການປັບປຸງປ່ຽນແປງ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ຝາຍເອັກເຊວຄິດໄລ່ຄະແນນ ທີ່ສະໜອງໃຫ້ໂດຍທະນາຄານໂລກ, ຜົນກໍຄືໄດ້ອັນດັບລວມສຸດທ້າຍຢູ່ທີ່ 90. ພ້ອມນັ້ນ, ຍັງໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ: ການແຂ່ງຂັນລະຫວ່າງປະເທດຕ່າງໆທີ່ຖືກປະເມີນ ຈະເຮັດໃຫ້ອັນດັບຂອງປະເທດລາວຕົກລົ້ນໄປຢູ່ທີ່ສູງຂຶ້ນໄດ້ ຖ້າຫາກບໍ່ມີການສືບຕໍ່ປັບປຸງຕໍ່ເນື່ອງ ຍ້ອນດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ ເປັນການແຂ່ງຂັນຕໍ່ເນື່ອງລະຫວ່າງປະເທດຕ່າງໆທີ່ຖືກປະເມີນ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ຫາກບໍ່ມີການປ່ຽນແປງ ແລະ ບໍ່ມີການປັບປຸງໃນສ່ວນຂອງ ຄະແນນ DTF ສຳລັບ

ທຸກໝວດຕົວຊີ້ວັດ, ກໍ່ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ສູງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ອັນດັບຕົກລົ້ນ ໄປໃນບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກ
ໃນການເຮັດທຸລະກິດ.

ຜ່ອມນີ້, ນອກຈາກຫົກໝວດຕົວຊີ້ວັດເປົ້າໝາຍແລ້ວ ຍັງໄດ້ມີການສຶກສາເບິ່ງໝວດຕົວຊີ້ວັດ ເພີ່ມອີກໝວດໜຶ່ງຄື
ການປະຕິບັດສັນຍາ. ເຫດຜົນຍ້ອນວ່າ: ໃນບົດລາຍງານດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດສະບັບຫຼ້າສຸດ
ອັນດັບຂອງໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຫຼຸດລົງໄປຢູ່ທີ່ 97. ໄດ້ສາທິດໃຫ້ເບິ່ງວ່າ: ສປປ ລາວ ສາມາດຍາດເພີ່ມໄດ້ອີກສອງ
ຄະແນນໃນຕົວຊີ້ວັດຄຸນະພາບຂອງຂະບວນການຕຸລາການ ເຊິ່ງຈະປັບປຸງອັນດັບຂອງໝວດຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ ຂຶ້ນໄປຢູ່ທີ່
68 ແລະ ຈະປະກອບສ່ວນປັບປຸງອັນດັບລວມຂອງ ສປປ ລາວ (ຫຼັງລວມເອົາທຸກການປັບປຸງປ່ຽນແປງທີ່ສະເໜີໃນເອກະ
ສານສະບັບນີ້) ຂຶ້ນໄປຢູ່ທີ່ 88.

ບັນດາການປັບປຸງປ່ຽນແປງ ທີ່ສະເໜີໃນເອກະສານສະບັບນີ້ ໄດ້ລວມເອົາການຫຼຸດໄລຍະເວລາ ແລະ ຈຳນວນບາດກ້າວທີ່ຕ້ອງ
ໄປຜ່ານ ເພື່ອເຮັດສຳເລັດຂະບວນການສະເພາະໃດໜຶ່ງ, ການໝູນໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການຫັນເປັນທັນສະໄໝສຳລັບ
ການແຈ້ງ ຫຼື ການຈົດທະບຽນ ແລະ ການປັບປຸງດັດແກ້ບາງລະບຽບຂັ້ນຕອນ. ໃນການສະເໜີຄຳແນະນຳຂອງພວກເຮົາ
ນັ້ນ, ທຸກການປັບປຸງ ທີ່ໄດ້ສະເໜີໃຫ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນັ້ນ ແມ່ນບໍ່ກ່ຽວກັບການປັບປຸງດັດແກ້ນິຕິກຳ (ບໍ່ວ່າຈະເປັນກົດໝາຍ,
ລະບຽບການບໍລິຫານລັດ ຫຼື ດຳລັດ) ເນື່ອງຈາກຂອດດັ່ງກ່າວຢູ່ເກີນຄວາມສາມາດຂອບເຂດຂອງເອກະສານສະເໜີ
ຄຳເຫັນສະບັບນີ້. ອີກຢ່າງ, ຫາກເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ ກໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ເອກະສານສະບັບນີ້ ມີເນື້ອໃນຫຼາຍກວ່າທີ່ຄວນຈະເປັນ.
ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ເອກະສານສະບັບນີ້ ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ: ຈະບັນລຸໄດ້ຕາມເປົ້າໝາຍຂອງການປັບປຸງອັນດັບລວມຂອງປະເທດ
ໄດ້ ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອຫາກສາມາດປັບປຸງປ່ຽນແປງຕາມການສະເໜີນັ້ນແລ້ວທັນກຳນົດເວລາ ຂອງຮອບການປະເມີນດັດສະນີໝາຍ
ຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ ປະຈຳປີ 2020 ເຊິ່ງກໍ່ໝາຍວ່າ: ມີເວລາພຽງປີດຽວທີ່ຕ້ອງເຮັດສຳເລັດໝົດທຸກຢ່າງ.
ເພື່ອຮັບປະກັນການບັນລຸ, ທາງ ECCIL ຈຶ່ງສະເໜີໃຫ້ສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດ ໃນລະດັບ ການນຳຂັ້ນສູງສຸດຂຶ້ນ
ເພື່ອຊີ້ນຳການປັບປຸງປ່ຽນແປງ ໃນຖານະເປັນວຽກຮີບດ່ວນ ເຮັດແນວໃດໃຫ້ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປັບປຸງປ່ຽນແປງ
ທີ່ສະເໜີເຫຼົ່ານັ້ນ ໃຫ້ມີຜົນໃນພາກປະຕິບັດຕົວຈິງທັນເວລາປະເມີນດັດສະນີໝາຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດທຸລະກິດ ປະ
ຈຳປີ 2020.

ທີ່ຢູ່: ວິລາ ອິນແປງ, ຕັ້ງຢູ່ເຮືອນເລກທີ 74, ຖະໜົນອິນແປງ,
ບ້ານວັດຈັນ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ,
ຖ້ຳໄປສະນີ: 11781 ເມືອງຈັນທະບູລີ, 1000
ໂທ: +856.21 264330
ອີເມວ: contact@eccil.org
ເຟສບຸກ: [@EurochamLaos](https://www.facebook.com/EurochamLaos)